

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 31 oktober 2019

1. 17.00 uur Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Oké, zullen we gaan beginnen, jongens en meisjes, dames en heren? Ja? Dank u wel. Goedemiddag, welkom bij de commissie Samenleving van 31 oktober 2019. Welkom ook de gasten op de tribune en de kijkers thuis. Ik heb een bericht gekregen dat mevrouw Eckhard, mevrouw Anna van den Berg – u gaat permanent opvolgen hier zo, Ja? Oké – namens de SP in de commissie Samenleving. Ik heb een bericht van verhindering van de heer Smit van de OP Haarlem, die komt na de pauze, want die had een ander ding te doen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Even kijken, dan gaan we naar het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze zo vaststellen? Ja? Dank u wel. De rondvraag, ik heb al een aantal rondvragen binnen gekregen, dat is er een van mevrouw Çimen van D66 en een van de heer Van Kessel van VVD, twee van de SP, een van de heer El Aichi, CDA en een van Jouw Haarlem, van mevrouw Stroo. Zijn er nog andere commissieleden die een rondvraag hebben zo? Nee? Dan is dit alles. Dat zijn er zes, oké. Ik heb ook nog twee mededelingen. Nou, eigenlijk een, maar dat is, die slaan we even over. Woensdag 13 november van 19:30 uur tot 21:30 uur vindt, zoals al eerder aangekondigd, het jaarlijkse onderwijsgesprek met schoolbesturen plaats op de Daaf Geluk-Gunningschool. Dit jaar is het thema De Kansencirkel.

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Dat is woensdag 13 november en dat is bij Daaf Geluk-Gunningschool. Dat staat volgens mij ook wel in de Raadzaam al een tijdje. Ja, nou, de uitnodiging staat erin.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Zijn er nog andere commissieleden met een mededeling? Mevrouw Eckhard, SP.

Mevrouw Eckhard: De fractie van de SP wil graag een werkbezoek organiseren bij de daklozenopvang in Hilversum voor de leden van deze commissie, bij De Cocon in van Kwintes. We hebben daar goede verhalen over gehoord en wellicht kunnen we daar allemaal wat van leren en meenemen naar volgend jaar. Wie wil er mee helpen en – ik heb het al met de griffie overlegd – we zoeken nog iemand, geloof ik.

De voorzitter: Zijn er nu al mensen die zich willen aanmelden om mee te helpen? Ik hoor, mevrouw Çimen, u gaat meehelpen? Goed.

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Is gaan lopen. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Samen met Frits Garretsen van de SP zijn we de afgelopen maanden bezig geweest om een jongerenraad op te richten. Het is eindelijk zover, dus ik wil jullie allemaal

uitnodigen voor de, een soort van opening, woensdag 20 november, van 15:00 uur tot 16:00 uur, hier gewoon in het gemeentehuis.

Mevrouw ...: Wat voor dag is dat?

Mevrouw Timmer-Aukes: Dat is een woensdag. Ik zal nog even naar de griffie sturen, dan wordt het nog in de Raadzaam gezet, maar bij deze, de eerste uitnodiging.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand met mededelingen? Nee? Dan gaan we naar de wethouder, ik geloof dat wethouder Snoek een mededeling heeft.

Wethouder Snoek: Ja, u heeft recent middelen beschikbaar gesteld voor vervanging van de luchtinstallatie voor de Kennemer Sporthal. De bedoeling was dat deze kerstvakantie de vervanging te doen. De voorbereidingen zijn gestart, maar het vinden van een aannemer en de levertijd van de apparatuur vraagt meer tijd, dus het wordt later. In overleg met de gebruikers wordt nu naar de eerstvolgende geschikte datum gezocht, maar dat wordt dus wel het volgend jaar.

De voorzitter: Dank u wel. Even, de heer Roduner, ook nog.

Wethouder Roduner: Ja, een mededeling. We hebben hier de vorig keer ook gesproken over de voortgangsrapportage statushouders. Ik weet niet of ik het daar gemeld heb, maar we hebben ook een subsidieaanvraag gedaan bij het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, om in aanloop naar de nieuwe Wet Inburgering alvast te oefenen met een pilot voor de groep Z, de zelfredzaamheidsgroep. Dus dat zijn huidige statushouders die nog een behoorlijke taalachterstand hebben. Ik krijg net door dat we subsidie hebben gekregen, dus dat we ook in Haarlem een pilot gaan doen. Dus dat vind ik goed nieuws.

De heer ...: '...'

Wethouder Roduner: Nou, dat weet ik niet, dat vroeg ik eigenlijk net ook al. Ik zat in mijn stukken driftig te zoeken. We hebben € 275.000 aangevraagd, dus dat zou een substantieel bedrag zijn. Mijn ervaring is met subsidies dat je nooit krijgt wat je vraagt, dus dat weet ik niet. Maar dat zal kleiner zijn, maar goed, het is in ieder geval een eerste mooie stap.

De voorzitter: U had nog een opmerking, of een vraag?

Mevrouw ...: Ja, ik ... Het is wel een geweldige mededeling dat dat allemaal opschuift, maar wat zijn nou de effecten als dat opschuift, en hoelang schuift dat dan op en wat gebeurt er dan met die sportverenigingen? Want ik vind dat allemaal een beetje kort door de bocht.

De voorzitter: Even een korte reactie.

Wethouder Snoek: Ja, een korte mededeling. Kijk, er kan gewoon gesport worden, het is niet zo dat het klimaat nu dusdanig is dat de kinderen eruit moeten. Maar de sporthal is gewoon in gebruik en je kunt dus niet zeggen: dan doen we het twee weken later, want dan zit je midden in het gebruik van de verenigingen. Dus er vindt nu overleg plaats met de verenigingen wat dan de eerstvolgende geschikte moment is, ook inachtneming van hun kalenders, om tot uitvoering te komen.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Is er al een inschatting geweest van de duur van de werkzaamheden dan?

Wethouder Snoek: Ja, dat denk ik wel. Volgens mij zou dat een week, of twee weken dan, de hal eruit moeten liggen, maar pin me daar nu niet op vast. Maar dat wil ik wel voor u navragen als u dat nog wilt weten. Maar er vindt op dit moment dus overleg plaats met de gebruikers: wanneer zouden we dan, voor de duur van de beoogde werkzaamheden, tijd kunnen vinden in 2020?

De voorzitter: Goed, dank u wel voor de toelichting.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda komende vergaderingen. Op 28 november verwachten we in ieder geval het vaststellen van SHO, waaronder duurzaamheid gebouwen en de '...', jaarverslagen van Dunamare, OSZG en Spaarnesant, de investering areaal sportaccommodaties, uitvoeringsprogramma jeugdbeleid, vormgeving criteria evaluatie vrouwenopvang, de maandelijkse update Wmo, zoals gewoonlijk en de raadsjaaragenda. Zijn er nog zaken uit de jaarplanning of de actielijst die u wilt toevoegen? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Niet uit de jaarrekening en dergelijke, maar ik begreep dat het onderzoek van de GGD met betrekking tot de maatschappelijke opvang binnenkort bekend is en dat zou ik wel willen agenderen. Als we heel vol zitten, dat we dan moeten kijken naar een andere mogelijkheid, maar wel zo snel mogelijk de behandeling.

De voorzitter: Ja, het is nogal een hele drukke, maar – dat heb je genoteerd, ja? – daar gaan we even kijken.

Mevrouw ...: We gaan het proberen.

De voorzitter: Mevrouw Eckhard.

Mevrouw Eckhard: Ik wil ook nog graag 1.1, Informatienota implementatie Wet verplichte GGZ agenderen, want het is nieuw en we moeten kijken hoe we dat dus in de gemeente gaan toepassen. Dus ik wil dat graag overleggen.

De voorzitter: Sorry, dus daarvoor, hè? Ja. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb artikel 38-vragen bij de ingekomen stukken over 5G. Er is al eerder, twee keer volgens mij, iets daarover geagendeerd of gevraagd te agenderen in de raadsvergadering. Het hoeft niet per se de volgende keer, omdat die al vol zit, maar ik zou hem wel willen agenderen voor bespreking.

De voorzitter: Ja? Oké. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, met de toevoeging dan ook, de beantwoording van artikel 38 van Trots Haarlem mee te nemen. Ik denk dat die volgende week loskomen, dus dan kan het samen.

De voorzitter: Als het er allemaal is, dan lijkt me het vanzelfsprekend dat we die ook even meenemen, ja. Dan gaan we naar punt 5. O, de heer Van den Raadt, u wilt nog wat?

De heer Van den Raadt: Ja, want ik heb een keertje die actielijst bekeken en het is op zich wel interessant om af en toe te doen. Maar daar staat dan bij 31-10-2019 – dus ik neem aan dat dat vandaag is – dat wethouder Roduner zegt toe voor de begroting – dus dat is bijna – met een rekenvoorbeeld te komen wat het kost als die HaarlemPas voor verschillende groepen beschikbaar zou moeten komen van 150% en voor mensen met een modaal inkomen. Daar staat nog een andere, dat is puntje 203 en bij puntje 178, daar heeft wethouder Botter gezegd dat hij nog de financiële posities van Kenter gaat toelichten. Maar is dat dan al gebeurd? Want daar zie ik ook niet dat dat is afgedaan en dat is ook 31-10. En er was geloof ik nog een, dus, maar laten we eerst even deze twee dan een reactie op krijgen.

De voorzitter: Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Excuus voor dat iets te late antwoord, volgens mij was het een, hebben we met elkaar besproken dat die technisch zou worden afgerond. Ik weet in ieder geval van mijn ambtenaren dat ze die berekening hebben gemaakt, dat ze daar volgens mij nu vandaag de laatste hand aan leggen en dan ga ik ervan uit dat die dan morgen of zo in de Raadzaam zal zitten. Dus dan heeft u in ieder geval voor de begroting, kunt u die bedragen meenemen.

De voorzitter: Ja, die hebben we opgeschreven. Dat communiceren we nog wat daar de status van is. Ja? Dank u wel.

5. Transcript commissie samenleving d.d. 26 september 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan we nu naar punt 5, het transcript van de vorige vergadering van 26 september. Zijn daar nog op- of aanmerkingen? Nee, dan stellen we die zo vast.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

6. 17.15 uur Beantwoording artikel 38 vragen Hart voor Haarlem inzake Tafeltje dekje (FR) tijdsduur: 00:13:05

6.1 Art.38 vragen Hart voor Haarlem inzake Tafeltje Dekje

De voorzitter: Dan gaan we naar het eerste punt, dat is een bespreekpunt en dat zijn de beantwoording van de artikel 38-vragen van Hart voor Haarlem inzake Tafeltje Dekje. De beantwoording is – en ook op verzoek van de VVD ... Hij is op verzoek van de VVD geagendeerd, dat is een beetje verwarrend. Even kijken, de VVD geeft aan dat UVV/Tafeltje Dekje sinds 1956 verzorgt een warme maaltijdvoorziening in Haarlem. Medio augustus 2019 verscheen in het HD berichtgeving over het verdwijnen van de maaltijdvoorziening. Hierover heeft de heer Van Kessel technische vragen gesteld. Duidelijk is dat Tafeltje Dekje voorziet in een zorgbehoefte van Haarlemmers en onduidelijk is hoe de wethouder Zorg het mogelijk wegvallen van deze zorgvoorziening opvangt.

Mevrouw ...: Wie is wethouder Zorg?

De voorzitter: Ja, wethouder Zorg, ja, die bestaat nog niet, maar ... Even kijken, ja, dus. Er wordt gevraagd verantwoording af te leggen over haar/zijn inzet om te voorzien in het wegvallen van deze zorgvoorziening middels een doorstart of ander alternatief. De wethouder wordt gevraagd de commissie te informeren over de stappen die zij heeft gezet om Tafeltje Dekje te continueren, of wat zij heeft gedaan om te garanderen dat

er in de behoefte van deze kwetsbare groep Haarlemmers kan worden voorzien. Het is een bespreekpunt, geagendeerd door de VVD, dus ik geef het woord aan de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter, dat heeft u heel mooi gezegd. Ik zal het ook niet herhalen, dus dat wordt een wat kortere tekst. Een tijdje geleden verscheen inderdaad in de media dat Tafeltje Dekje per 1 januari gaat stoppen en onduidelijk is eigenlijk hoe voorzien wordt in de zorgbehoefte die Tafeltje Dekje tot op dit moment en al vanaf jaren '50 voorziet. Dus eigenlijk de vraag aan de wethouder hier is of hij het er mee eens is – en overigens, dat is misschien de reden waarom we de wethouder Zorg hier hadden gevraagd, maar het college spreekt gelukkig met één mond, dus de heer Roduner die weet daar ook alles van – maar is het college het ermee eens dat Tafeltje Dekje ook in zorg voorziet hier? Het is wat ons betreft een maatwerkvoorziening waardoor mensen langer thuis kunnen blijven. Eigenlijk de hamvraag die we hebben is: wat gaat er gebeuren met de mensen die op 1 of 2 januari vervolgens deze maaltijd niet meer gaan krijgen? Wie gaat deze mensen zorgen dat het dieet afgestemd is op de medicijnen die ze krijgen? Wie komt het eten prakken, is dat de heer Roduner wellicht? Wie gaat er letten op de diëten die de mensen krijgen? De vraag die we ook voor het college hebben is hoe de wethouder gecommuniceerd heeft met de mensen die tot op heden deze zorgbehoefte ontvangen en eigenlijk nu al in onzekerheid zitten wat er per 1 januari gaat gebeuren, dus hoe heeft die communicatie plaatsgevonden? Wat gaat de wethouder doen om ervoor te zorgen dat er niet 100 mensen in de kou staan op 1 januari, en op welke wijze gaat u zekerheid geven over deze voorziening?

Wethouder Roduner: Dan moet ik daar gewoon gelijk antwoord op geven, het is iets ongebruikelijk, maar ...

De voorzitter: Met uw permissie, laten we de wethouder hier even misschien op reageren, voordat u misschien dezelfde vraag stelt. Ja, zullen we dat even doen? Dan gaat wethouder Roduner even reageren.

Wethouder Roduner: Ik denk dat we een lang debat kunnen besparen. Tafeltje Dekje gaat na 1 januari nog steeds verder. Niet meer door het UVV, zoals die dat doet. UVV heeft aangegeven dat zij ermee wilden stoppen. Er hebben ook nog vrijwilligers vanuit het UVV zich gemeld: kunnen wij dan in de nieuwe stichting? Dat was allemaal voor hun te complex, maar Haarlem Effect gaat die activiteit overnemen, dus inclusief proberen te bewerkstelligen dat het inclusief de vrijwilligerspool ook van het UVV is. Er zijn ook de middelen die de gemeente daarvoor beschikbaar heeft, die zijn daarvoor beschikbaar, dus daarmee is in ieder geval die voorziening ook gecontinueerd na 1 januari. Ik wil wel graag, dat ik hier zit – en dat de wethouder Zorg is, of de wethouder Volksgezondheid/Wmo is achter in de zaal komen zitten – maar dat ik hier zit heeft te maken dat het budget van Tafeltje Dekje historisch gezien uit het minimabeleid kwam. U geeft denk ik terecht aan: is het een minimavoorziening of is het meer een Wmo-voorziening eigenlijk, is het een zorgvoorziening? Dat is denk ik ook wel iets wat wij komend jaar willen uitzoeken met elkaar: is het iets wat bedoeld is om minima te ondersteunen, we dragen ook bij in de eigen bijdragen van de maaltijden, of is het juist iets meer om te zorgen dat mensen ook nog zorg en aandacht krijgen die ze nodig hebben? Dat is denk ik nog even de worsteling die wij met elkaar hebben. Daar hebben we natuurlijk binnen de Wmo heel veel andere voorzieningen voor, dan moeten we kijken of dat nog klopt. Dus dat is iets wat wij ook in 2020, samen met Haarlem Effect willen gaan oppakken: op welke manier kunnen we dit dan structureel het beste vormgeven? Ik permitteer me nog één zin. De maaltijdbezorging is natuurlijk heel erg veranderd, het is begonnen als een maaltijdbezorgingsdienst. Als je vergelijkt hoe duur het is, dan is het een relatief dure bezorgingsdienst per maaltijd. Daar zijn andere alternatieven voor. Maar het heeft daardoor ook, daarnaast heeft het ook sociaal-maatschappelijke functie zich ontwikkeld. De vraag is: wat beleg je waar en hoe doe je dat op een zorgvuldige manier? Ik ben een keer mee geweest naar het UVV, daar zitten mensen tussen die het gewoon, die prima ook voor zichzelf kunnen zorgen, naar de Albert Heijn kunnen lopen en een maaltijd kunnen hebben, maar dit ook zien als gezellig, er

komt af en toe iemand langs. Maar er zijn ook mensen die zeggen, ja, die echt moeite hebben om zelf maaltijden in de magnetron te zetten, die daar ook wat hulp bij nodig hebben, dus ik denk dat het ook wel goed is dat we dan kijken hoe we dat, dat iedereen zorg krijgt die die nodig heeft. Maar in ieder geval voor de korte termijn is het dus geborgd.

De voorzitter: Even, de heer Van Kessel heeft nog ...

De heer Van Kessel: Ja, nou, dat is in ieder geval ontzettend fijn om te horen. Ik denk, eigenlijk de vraag die dan misschien nog volgt: zijn de mensen waar het om gaat, hebben die daar zelf ook inmiddels bericht van gekregen? Dus hoe is er met ze gecommuniceerd? Had ik gevraagd, dat heb ik nog niet gehoord. Verder is het inderdaad een zeer terecht punt dat het maar de vraag is in hoeverre deze voorziening eentje is die vanuit de armoedegelden zou moeten worden bekostigd of vanuit de zorgkosten. Wat ons betreft zou dat inderdaad, gaat het hier om een zorgvoorziening en zou dat ook daar van uit moeten komen. Dat zorgt denk ik ook voor meer continuïteit van de dienst, dat in ieder geval de financiering geborgd is op die manier. Dat is nodig, het is natuurlijk ietsje duurder inderdaad, zoals de wethouder al zegt, maar dat is duurder ten opzichte van normale maaltijdvoorzieningen. Dit is geen normale maaltijdvoorziening, dit is inderdaad een voorziening waar echt wat extra's, waar extra zorg bij zit en dan is het gewoon goed dat dat gecontinueerd wordt. Dus veel dank voor de beantwoording hier en graag horen we nog hoe erg gecommuniceerd gaat worden met al die mensen die in die voorziening zitten. Dan als dat op een nette manier gebeurt, dan is de VVD in ieder geval ontzettend blij met het werk wat het college hier verricht heeft.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, in verlengde zijn we ook heel erg blij dat de continuïteit gewaarborgd is. In het verlengde daarvan was het ook dat het bedrijf Kievit in de Waarderpolder de maaltijden verzorgde en die zou failliet gaan. Hoe weten zij ook al dat ze dan door kunnen gaan en dat daar ook de werkzaamheden gecontinueerd kunnen worden?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. De PvdA vindt de inzet van de wethouder op dit punt buitengewoon, omdat deze voorziening een voorbeeld is van de goede wijze waarop mensen voor elkaar opkomen in deze stad. We zijn ook blij dat deze voorziening wat dat betreft mag blijven bestaan, althans, dat het daarnaar uitziet. Kan de wethouder een indruk geven van de kosten die gemoeid zijn met dit overgangsjaar?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, complimenten voor de inzet van de wethouder. Er dient zich natuurlijk een prachtig moment aan om eens te kijken naar een wat bredere invulling van Tafeltje Dekje, dus niet alleen dat er iets in de magnetron wordt geschoven. De wethouder zei al terecht: het heeft ook te maken met zorg en aandacht. Misschien is het mogelijk om wat breder te kijken, of dat er nieuwe concepten komen, in samenwerking met Haarlem Effect, maar ook met andere partijen in de stad waarvan ik zeker weet dat ze staan te trappelen om in het kader van eenzaamheidsbestrijding zich hiervoor in te zetten. Dus ik hoop dat de wethouder die handschoen oppakt en kijkt naar een bredere inzet van Tafeltje Dekje.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouder, wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Nou, volgens mij is de commissie duidelijk dat zij dit ook zegt, dat met name zien als een zorgfunctie. Belangrijk het bestrijden van eenzaamheid, aandacht. Dat nemen we mee, dat doen we. De kosten die daarmee gemoeid zijn, in ieder geval de directe kosten, zijn volgens mij € 77.000, hebben we volgens mij ook gereserveerd dat het daarvoor beschikbaar is. Ik weet nog niet hoe er met de afnemers is gecommuniceerd, ik zal dat navragen om te kijken dat die inderdaad ook, ik denk dat het goed is dat dat vanuit het UVV gebeurt, eventueel in combinatie met Haarlem Effect, hoe zij dat dan voor zich zien. Maar ik weet in ieder geval wel dat er een gesprek is gepland met de vrijwilligers, maar ik weet nog niet hoe het met de cliënten is gedaan, maar ik zal dat daarvoor nagaan en ik zal daar even op terugkomen. Hetzelfde geldt voor Kievit, ja, dat is even een, daar betrekken zij hun maaltijden inderdaad. Ik kan me moeilijk voorstellen dat Kievit financieel afhankelijk is van deze groep, het gaat over toch maar een beperkte hoeveelheid maaltijden, denk ik, die ten opzichte van wat de rest van Kievit doet, maar ik zal ook vragen of zij in ieder geval al Kievit even zullen informeren over hoe zij verder willen gaan. Anders vinden ze denk ik wel een andere fabrikant die die maaltijden kan verstrekken.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik wil dan toch de wethouder nog even inlichten dat Kievit heel erg afhankelijk was van de maaltijdverstrekking van Tafeltje Dekje en in de slipstream van het stoppen daarvan een faillissement tegemoet zag. Dus ik wil toch wel expliciet vragen om daar nog even aandacht voor te hebben.

Wethouder Roduner: Dat is prima, we zullen volgens mij UVV dan ook vragen om even weer contact te zoeken met hun leverancier, ik denk dat dat wel goed moet komen.

De voorzitter: Ja? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, er valt mij iets op, dat de VVD vraagt net: heeft het een zorgfunctie? Dan zegt de wethouder: daar gaan we volgend jaar eens goed naar kijken. Dan komt de inbreng van GroenLinks en dan zegt u: het is duidelijk dat Tafeltje Dekje een zorgfunctie heeft. Is het nog nodig dat we het volgend jaar gaan bekijken of lijkt het u verstandig, ook om kosten te besparen, dat we nu gewoon met handopsteking vaststellen dat het een zorgfunctie heeft?

Wethouder Roduner: Ik dacht dat ik het iets anders geformuleerd – sorry, voorzitter, ik pak het woord – ik dacht dat ik het iets anders geformuleerd had. Ik dacht namelijk dat u vooral zei dat u in ieder geval – ik hoor dat de VVD zeggen, ik hoor dat GroenLinks zeggen, ik hoor dat, nou, Partij van de Arbeid, verschillende partijen zeggen – benadrukken vooral het zorgaspect. Dus ik neem dat mee als een opdracht dat u dat vooral als een zorgelement ziet en ik denk dat het college dan nog gaat kijken: met die opdracht gaan we kijken hoe we dat dan volgend jaar het beste kunnen organiseren. Het zijn op dit moment geen mensen die bijvoorbeeld Wmo-geïndiceerd zijn, dus je hoeft niet Wmo-geïndiceerd te zijn om hiervan gebruik te maken. Dat zijn wel aspecten: moet dat dan? Of we daarnaar willen kijken, dus dat gaan we dan ook netjes doen komend jaar.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik wil iets aan toevoegen. Ik vind het hartstikke goed dat Haarlem Effect dit oppakt, ook in verband met verwijzingen bijvoorbeeld, omdat Haarlem Effect ook toch een poot heeft binnen Haarlem als het om gaat hulpverlening. Dat lijkt me heel goed dat het binnen een, dan zijn de lijnen kort, dat is hartstikke goed.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we dit voldoende besproken. Ja, hè? Dan gaat de wethouder de komende tijd dingetjes uitzoeken en komt erop terug via een brief in de Raadzaam of zo.

Wethouder Roduner: Zullen we er een '...' van maken?

De voorzitter: Of een '...', we maken er een '...' van.

Wethouder Roduner: Een '...'?

De voorzitter: Ja, doen we een '...'. Ja? Dank u wel.

TER ADVISERING AAN DE RAAD

7. 17.35 uur Bestuursrapportage 2019 (College)

De voorzitter: Dan gaan we door naar punt 7, dat is een stuk ter advisering, dat is de bestuursrapportage 2019. Aan de raad wordt gevraagd de bestuursrapportage vast te stellen en financieel-technisch te verwerken volgens de begrotingswijziging 2019. De commissie wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college, voor zover het programma 1, 2 en 3 betreft, en over de wijze van agendering van het raadsstuk in de raadsvergadering. Zie specifiek de besluitpunten 5 tot 9 van het raadsvoorstel. Het is een stuk ter advisering, waarbij ik wel vraag hoe we dat eigenlijk over de vier commissies, want iedereen geeft zijn advies en ik denk, het meest ingrijpende zal het advies gaan worden in de raad. We gaan het niet vier keer apart behandelen, natuurlijk. Nou goed, er staat ter advisering. Wie kan ik het woord geven? De wethouders zijn inmiddels ook aangeschoven. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Jouw Haarlem gaat niet akkoord met de punten 5 tot en met 9 en stellen deze dus niet vast. We zijn tegen het opheffen van het hek om het sociaal domein en tegen het opheffen van de reserve sociaal domein. In de begroting staan een aantal bezuinigingsvoorstellen genoemd die met het aanwenden van de reserve niet nodig zijn, ik denk aan de aanpassingen in en om het huis bij zelfstandig wonende ouderen of iemand met een beperking. We willen niet dat dit geld verdwijnt om begrotingsgaten te dichten. In de bestuursrapportage lees ik dat het zelfredzaam maken van met name de kwetsbare Haarlemmers nog steeds het credo is. Dit credo is recent onderuitgehaald door een onderzoek van de Erasmus Universiteit, dat zegt: zelfredzaamheid is een vals ideaal gebleken, kwetsbare mensen in de problemen aanspreken op hun zelfredzaamheid werkt niet, ze zijn te overspoeld door hun problemen. Mensen die aankloppen voor hulp bij het Sociaal Wijkteam hebben volgens dit onderzoek behoefte aan een vertrouwd gezicht dat hun meest acute problemen en ergste stress kan wegnemen. Is de wethouder het met mij eens dat zelfredzaam maken voor deze kwetsbare bewoners niet de prioriteit heeft? Vindt ze ook dat het tijd is om dit beleidsideaal te evalueren? Jouw Haarlem vindt het frustrerend dat er tonnen op de plank zijn blijven liggen bij Sociale Zaken, omdat er geen personeel gevonden kon worden. Kan de wethouder toezeggen dat Haarlemmers in kwetsbare situaties daar niet de dupe van worden?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, laten we het inderdaad over het hek hebben. Het hek rondom sociaal domein is destijds geplaatst om de gelden die van het Rijk afkomstig waren ook daadwerkelijk daarvoor te gebruiken en niet om tekorten te dekken die de gemeente Haarlem toen al had. Haarlem worstelt daar al jaren mee. Dit gebeurde in 2007 bij de invoering van de Wmo. De Wmo is breed en is er voor iedereen.

Door de invoering moet men zich ondersteund voelen in hun wijk en in hun buurt. Inmiddels leven we in 2019 en is het politieke landschap veranderd en ook de visie hoe we met onze inwoners omgaan. Minder zorg, meer participeren. Ook al worden we ouder, participeren blijft het doel. Participeren blijft ook meedoen in de ruimste zin des woords. Dit betekent dat het college bij ieder besluit moet afwegen wat dit voor haar inwoners betekent en wat het effect is voor de leefomgeving en voor de sociale impact daarvan. Ik ben dan ook een voorstander om integraal te kijken en niet in hokjes. Het hek heeft voordelen gehad, maar kent nu ook nadelen, zeker als blijkt dat we vergrijzen en jongeren het steeds moeilijker krijgen. Het hek houdt in dat niemand eruit gaat, maar ook niemand erin komt. Het voelt benauwd en daardoor vindt er geen emancipatie meer plaats, laat staan dat participeren dan vanuit alle lagen moet komen. Daarbij ga ik ervan uit dat de algemene reserve ook echt voor iedereen is, dus dat we de nota reserves en voorzieningen ook werkelijk voor onze sociale gezicht laten zien. Wij zijn dus akkoord met het opheffen van het hek, maar zullen kritisch zijn op onze reserves waar we deze bestemd voor willen hebben. Als er in het sociaal domein een risico zal ontstaan, zullen wij het college daarop wijzen en het besluit inhoudt om altijd een sociale toets te doen. Wij zouden dan ook gaan voorstellen om bij het verlaten van het hek altijd de sociale toets in te voeren.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, interruptie, mag dat?

De voorzitter: Ja.

De heer Van den Raadt: Ja. U stelt wat voorwaardes, hè? Als die voorwaardes nou niet worden toegezegd, dan wilt u het hek wel behouden?

Mevrouw Zoon: Het ligt eraan wat voor ... Ja, dat is inderdaad, want ik vind een sociale toets heel erg belangrijk, omdat we namelijk voor ons allen moeten gaan kijken. Als reserves inderdaad worden ingezet waar het sociale domein last van krijgt, dan zullen we daar heel kritisch op zijn en dan zullen we daar inderdaad op terugkomen.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Bij de kadernota eerder dit jaar hadden we nog een overschot van 1,8 miljoen en inmiddels kijken we aan tegen een tekort van 5 miljoen dit jaar. Belangrijke reden hiervoor is de lagere algemene uitkering van het Rijk. Dat is op zijn zachtst gezegd vervelend, maar daar hebben we het helaas mee te doen. De gevolgen daarvan zullen we ook gaan bespreken tijdens de begrotingsbehandeling volgende week. Ten aanzien van de Berap, wat me wel opvalt is dat er ook een voordelig effect is dit lopende jaar, onder andere door onderbezetting bij de afdeling Werk & Inkomen, Schulddienstverlening, Minima en Sociale Recherche – een hele mond vol – 0,7 miljoen zie ik staan. Ik zie echter bij het halen van de gestelde doelen een donkergroene smiley staan, dus blijkbaar kunnen we met minder mensen ook de gestelde doelen halen. Dat lijkt me heel efficiënt, of begrijp ik dat verkeerd? Dan kom ik aan dus bij die behaalde doelen, de smileys. Ik lees in de Berap dat we maar liefst 90% van de doelen behalen in het cluster Sociaal, waar we het vandaag over gaan hebben. We gaan blijkbaar als een tierelier in deze stad, terwijl ik in dossiers aanloop tegen soms toch wel hele abstracte, hoog-over doelen en er nu dus ook een AEF-rapport ligt dat constateert dat we eigenlijk niet heel veel kunnen zeggen over doelmatigheid, over doeltreffendheid in het sociaal domein, en daarmee de facto de behaalde doelen, lijkt mij. Graag een reflectie van de wethouder op deze tegenstrijdigheid. Ik vraag me daarbij ook af of dit gebenchmarkt kan worden om een scherper beeld te krijgen voor deze raad. Hoe doen we het, vergeleken met vergelijkbare andere gemeenten? Ook graag een reactie.

Dan over het hek om het sociaal domein, voorzitter. Het college stelt voor om het hek om het sociaal domein, evenals de reserve sociaal domein, op te heffen en de verwachte stortingen en onttrekkingen vanaf 2020 via de algemene reserve te laten verlopen. We hebben tot op heden vastgehouden aan het adagium: rijksbudget is werkbudget. Maar nu het Rijk niet langer haar middelen specifiek aanmerkt voor het sociaal domein, door het opheffen van die integratie-uitkering, is het wat mijn fractie betreft terecht dat ook Haarlem geen hekken in haar begroting zet. Dan kunnen wij integraal onze afwegingen maken en doen we recht aan de eigen beleidsvrijheid en kunnen we beter inspelen op de ontwikkelingen en de behoeften in de stad. D66 vindt het van het allergrootste belang dat Haarlem meer grip krijgt op de sturing in het sociale domein, maar zeker in tijden van krapte kunnen we het ons niet veroorloven dat geld niet op goede wijze wordt besteed. Daarnaast heeft het AEF een helder rapport opgeleverd over sturing in het sociale domein en ook zij komen tot de conclusie dat het hek meer en meer een fictie is en onhoudbaar als we daadwerkelijk willen gaan sturen in dat sociale domein. Natuurlijk kunnen er wel afspraken worden gemaakt over de autonome ontwikkelingen van budgetten in het sociaal domein en als ik het AEF-rapport goed heb gelezen, begrijp ik dat het college ook huiswerk heeft gekregen om de nodige systematiek uit te werken in de aanloop naar de kadernota 2020. Mijn vraag daarbij is: volgt het college dat advies op? D66 stemt dan ook in met de besluitpunten 5 tot en met 9. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij. Sorry, een in... '...'

Mevrouw Zoon: Wat zou u vinden om een sociale toets in te voeren op alle, als wij van de algemene reserve gaan plukken?

Mevrouw Çimen: Ik weet niet precies wat een sociale toets dan gaat inhouden.

Mevrouw Zoon: Een sociale toets zou in kunnen houden: als je uit de reserve, of dat inderdaad ten behoeve is van de Haarlemse burger en dat het verbetert om het sociale domein daarin te versterken.

Mevrouw Çimen: '...' nog steeds niet helemaal helder wat dat dan is.

Mevrouw Zoon: Als je bijvoorbeeld uit algemene reserves, ik noem maar even wat, een straat gaat aanleggen. Dat je dan inderdaad ook stoepjes voor mensen met een handicap en dat soort dingen, dat dat er altijd in zit, want dat ontbreekt soms nog wel eens.

Mevrouw Çimen: Ja, we willen daar prima over nadenken natuurlijk, maar in de kern gaat dit gewoon om beleidsvrijheid en om het stellen van prioriteiten. Dus ja, het lijkt me alleen maar goed dat we dat doen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik wil het ook graag hebben over het hek en over het sociaal reserve domein, of het reserve sociaal domein, moet ik zeggen. Wij maken ons echt grote zorgen over het feit dat nu via de bestuursrapportage zowel het hek wordt opgeheven als het sociaal reserve in de algemene middelen wordt gestort. Ook de argumentatie daaronder vinden we echt niet deugdelijk. Het argument is dat het hek kan worden opgegeven, omdat niet duidelijk is waar het hek staat. Dat klinkt als een drogredenatie: als je niet weet waar het hek staat, dan moet je ervoor gaan zorgen dat je weet waar het hek staat en dan moet je niet het hek maar opheffen. Het is ook wat ons betreft heel vervelend dat het hek verdwijnt, omdat je op deze manier geen grip meer hebt over de middelen die je voor het sociaal domein hebt. Wij maken ons grote zorgen dat het sociaal domein straks de gaten moet gaan vullen die in de andere domeinen zijn

ontstaan. Dus sociaal domein wordt nu leeg getrokken om de te grote uitgaven van de gemeente op andere gebieden te vullen. We staan gaten met gaten te vullen. Dat is nog prangender bij het reserve sociaal domein, dus wij zijn heel blij dat het reserve er is. Wat ons betreft had dat reserve er niet moeten zijn, want daaruit blijkt dat we eigenlijk geld hebben onthouden aan Haarlemmers die zorg nodig hadden, doordat we de middelen of te schraal hebben uitgedeeld en soms ook te laat, zoals we hebben kunnen zien aan de wachtlijsten die bijvoorbeeld in de Wmo zijn ontstaan. Dus wat ons betreft had er helemaal geen reserve moeten zijn, maar nu de reserve er is moeten we dat niet nu maar in de algemene middelen gooien en vervolgens elkaar in de ogen aankijken en zeggen: ja, maar als het in de algemene middelen zit, dan weten we toch dat dat geld er is en dan kunnen we dat later toch nog wel weer een keer eruit halen. Mijn ervaring is dat de gemeentelijke begroting niet zo werkt en dat het geld gewoon straks weg is. Dus laten we, en dat zien we ook, want over de jaren gaat het begrotingstekort nog veel verder oplopen, dus dat geld is straks gewoon weg en dan is er geen geld meer. Dat klinkt allemaal heel mooi en vanzelfsprekend en dat we het allemaal onder controle hebben – we hebben het al over de Wmo-wachtlijst gehad, we hebben het niet in de vingers – maar het is des te gevaarlijker, omdat we te maken hebben met een Rijk die heel grillig is en ook met de ontwikkelingen in de bevolkingsopbouw die heel grillig zijn. Dus we kunnen helemaal nog geen voorspellingen doen of we die reserve nodig hebben of niet. Als de reserve straks weg is, dan kunnen we niets meer doen om de klappen op te vangen. Daarom zijn we heel erg tegen deze twee beslispunten en het kan echt niet dat dit als een hamerstuk naar de vergadering gaat. Dit moet echt besproken worden en wij gaan absoluut met amendementen komen, want het zou echt heel erg rampzalig voor de toekomst zijn van deze stad.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw ... Ja, interruptie, toch, mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Ja, ja, een korte interruptie. Hoor ik u nou eigenlijk pleiten voor een hernieuwd opvullen van zo'n reserve sociaal domein? Dat het gewoon weer wordt wat het was en dat alle gelden echt getild worden naar die reserve, gaan we dat weer opnieuw optuigen?

De heer Hulster: Nou, er is nog steeds zo'n € 12 miljoen in de reserve, laten we dat in ieder geval behouden en niet er nu doorheen jagen. Dus dat zou mijn voorstel zijn: laten we in ieder geval het geld wat er nu is behouden en als er inderdaad toch weer geld overblijft, zouden we dat daarin kunnen storten. Dus als er geld uit het sociaal domein overblijft, dan zouden we dat daar inderdaad weer bij in moeten. Maar ja, op dit moment zie ik niet in hoe wij geld zouden kunnen overhouden in het sociaal domein, want op dit moment loopt het eerder leeg, of hebben we gewoon geld tekort op dit gebied ook. Hoewel, we hebben kunnen zien dat de overschrijdingen in het sociaal domein nog wel meevallen vergeleken met de andere domeinen, dus we doen net alsof het vooral het sociaal domein het grote probleem is en de aanstichter is van de tekorten die oplopen in Haarlem, maar in feite zijn het vooral de andere domeinen waar het geld er nu uitloopt. Dus ik denk dat we beter zouden kunnen kijken of we daar de gaten een beetje kunnen dichten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, mijnheer Hulster, het hek is ooit geplaatst in 2007, toen we al die gelden over kregen, toen de Wmo kwam. Het politieke landschap is dusdanig veranderd, we zijn twaalf jaar verder. Moeten we dan nog steeds met dat soort hekken en domeinen gaan werken, terwijl uzelf als raadslid controlerend bent op hetgeen wat er uitgegeven wordt? Ik denk dat je wat breder moet kijken, omdat dat hek inderdaad, wat ik ook zei: er gaat dan niks uit en er komt niks in. Volgens mij moeten er dan ook inderdaad soms dingen erin gaan om inderdaad dat sociale aspect goed vorm te geven. Daarbij is de helft van het geld van de begroting gaat naar sociale zaken, dus ik zou toch willen overwegen om eens te kijken of 2007 niet hetzelfde is als 2019.

De voorzitter: Dat was al lange interruptie, mevrouw Zoon.

De heer Hulster: Het is ook niet een heel duidelijke vraag, maar ik kan u een aantal voorbeelden geven, dat bijvoorbeeld in de Tweede Kamer een reserve werd opgeheven, of een hek werd weggehaald, en een paar jaar later was het geld er gewoon echt niet meer. Het is niet verstandig om dat te doen. Het is heel verstandig om wel in je begroting heel duidelijk te maken wat je geld is en waar het voor is, want dan raak je het niet per ongeluk kwijt en dat gebeurt wel eens.

De voorzitter: De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. PvdA voelt ervoor om het hek om het sociaal domein nog een jaar in stand te houden en in de tussenperiode te kijken waar precies de gevolgen zijn van het weghalen van het hek. Dat wordt niet duidelijk uit de onderliggende stukken. Bovendien zitten wij in een herprofilering van het sociaal domein met alle risico's van dien. Dus we kunnen nu niet goed overzien wat de noodzaak is om de gelden, die nu in het sociaal domein apart worden gezet, al meteen vrij te geven naar de algemene begroting.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even, mevrouw Çimen.

Mevrouw Özogul-Özen: De SP is inderdaad ook ...

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. De SP is ook tegen om hek van af te halen. Wij waren ook in 2007 degene die dat hek er ook een beetje om hebben gezet en wel om redenen wat de Actiepartij net heeft genoemd. We hebben nu al heel slecht overzicht in wat zich allemaal in het sociaal domein afspeelt, laat staan dat als we het nu in de algemene reserve gooien, dan zijn we volledig het overzicht kwijt wat waaraan toe gaat. Want onze ervaring leert in het verleden, er is heel veel uit het sociale reserve weggehaald en er is over gezegd: wanneer het nodig is, dan gaan we het weer gebruiken. Maar het moment dat we het wilden gebruiken, dan was het er niet en konden we fluiten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ik wil daar toch heel even op reageren op die uitspraak, want u zegt: we zijn het spoor bijster in dat sociaal domein, dus daarom moeten we dat hek behouden. Maar we hebben jarenlang dat hek en we hebben nu een heel mooi rapport: jongens, we kunnen niet sturen in dat sociale domein. Dus hoe heeft het hek dan bijgedragen?

Mevrouw Özogul-Özen: Het hek heeft in ieder geval bijgedragen wat het reserve is van het sociaal domein, wat we nog kunnen gebruiken. Als u het straks in de algemene reserve gooit, dan kan dat net zo goed voor stoeptegels gebruikt worden. Dan weten we niet of het inderdaad wat reserve, wat tot op heden niet aan de Haarlemmers is gegeven, de zorg, dat dat straks niet als stoeptegels en lantaarnpalen wordt gebruikt en dat we dat ook werkelijk gebruiken daar waar die voor bestemd is.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Daar bent u toch zelf bij waar dat geld naartoe gaat? U bent toch controlerend als raadslid?

Mevrouw Özogul-Özen: Mijn ervaring uit het verleden leert dat wij, ondanks dat wij over het geld gaan, het moment dat wij iets willen – een motie, iets dergelijks – voor Haarlem uit het sociale domein, dat er dan constant geen geld is en dat dan dat voor de raad moet en dat iedereen dan zegt: nee, we zijn ertegen. Dan kan je fluiten en dan kan het gebruikt worden voor lantaarnpalen en dergelijke. Daar is het geld niet in het verleden voor bestemd geweest en dat moeten we nu ook niet willen voor in de toekomst.

Mevrouw Zoon: Maar dan heeft het hek dus ook niet de laatste tijd goed gewerkt?

Mevrouw Özogul-Özen: Het hek heeft in deze goed gewerkt voor tekorten vanuit het Rijk. Daar is het wel voor gebruikt, maar niet voor de extra dingen waar die voor ook bestemd is voor Haarlemmers.

De voorzitter: Gaat u door.

Mevrouw Özogul-Özen: Daarnaast heb ik ook nog een aantal andere punten. Ik lees dat wij 3,8 miljoen voordeel hebben op beschermd wonen en daar schrik ik heel erg van. Dat is geld voor kwetsbare Haarlemmers die wij niet gebruikt hebben afgelopen jaren. Ik snap dat de woningen, dat er geen woningen zijn en dat mensen niet in de wijken kunnen wonen, maar de hulpverlening is wel doorgegaan. We hebben steeds meer verwarde mensen, we hebben steeds meer zwaardere gevallen van hulpvragen. Hoe kan het dat wij nog steeds 3,8 miljoen over hebben? Het tweede: er was geld vanuit het Rijk voor de schulddienstverlening, die hebben wij overgeheveld in 2018. Een deel hebben we gebruikt en een deel hebben we niet gebruikt, want er was geen geschikt personeel. Daar schrikken wij ook van. Ik neem aan dat dit zich al een tijdje speelt en waarom hebben wij gewacht tot het bestuursrapportage om dit te benoemen? Waarom is de raad niet – of in ieder geval de commissie – niet eerder hiervan op de hoogte gesteld? Datzelfde geldt ook voor de WWB, re-integratie doen we niet, er zijn ook daar problemen. Als we nu zien in de maatschappelijke opvang, bijzondere doelgroepen-afdeling kan er dan niet komen, et cetera, et cetera. Nu zien we dus inderdaad ook geld niet gebruikt, omdat er geen goed personeel is. Mijn vraag aan de wethouder is: wat is blijven liggen op die betreffende afdeling? Wat hebben we hierdoor niet kunnen doen wat we hadden moeten doen? Of, zoals D66 zegt, is het zo dat wij eigenlijk ook hadden kunnen bezuinigen en was het niet nodig geweest? Dat zou ik ook willen weten. Een ander punt is: het rijksbudget is werkbudget, dat wordt niet meer geoormerkt komt het onze kant op. Hoe kunnen we dan het overzicht nog houden? Want wij hebben altijd gezegd: dit is wat we gebruiken, dit is het rijksbudget, wij mogen niet meer gebruiken. Hoe kunnen wij als raad en commissie nu de controle houden: wat gaat er op in bijvoorbeeld jeugd, wat gaat er op in Wmo? Is het zo dan wij dan ervan uitgaan nu dat hetgeen wat nodig is gelijk wordt toegekend, of gaan wij weer met allerlei budgetten spelen en hoe houden wij daar de grip op?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Laten we kort zijn: GroenLinks kan instemmen met besluitpunt 5 tot en met 9 en we kunnen ons ook voor een groot gedeelte aansluiten bij de stemverklaring van Hart voor Haarlem en D66. We willen nog wel zeggen: er is sprake van een goede samenwerking tussen de partners op het sociaal domein, hoewel de samenwerking met de zorgverzekeraars beter kan. Juist daar liggen wat GroenLinks betreft ook kansen om, zonder dat de kosten hoeven te stijgen, de zorg beter en menselijker in te richten. GroenLinks stuurt dan ook op een verhoogde inzet om samen met de zorgverzekeraars te zoeken naar manieren om bureaucratie te verminderen en meer te vertrouwen op de professionals. Daarmee gaan we dus ook akkoord met de onttrekking van € 150.000 uit het sociaal domein. GroenLinks wil afzien van de verhoging van de verhuiskosten voor economisch dakloze gezinnen. De opbrengsten zijn minimaal, maar de impact is heel groot op deze gezinnen. Verder zijn we heel blij dat de reservering in het investeringsplan voor

de vervanging van het kassasysteem gebruikt zal worden voor de verbetering van de toegankelijkheid van de publiekshal. Ik zeg: wat fijn dat er eindelijk rolstoeltoegankelijke balies zullen komen en dat de gemeente hiermee dus ook het goede voorbeeld geeft om al haar burgers van dienst te kunnen zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Vanwege de financiële tegenslagen kan ik me over het algemeen vinden in de voorstellen van het college. Wel maak ik me zorgen over de ontwikkelingen binnen het sociaal domein. Denk hierbij aan tijdige afhandeling van de Wmo-aanvragen. Er wordt niets gezegd over de ontwikkelingen binnen de samenwerking tussen CJG en het Sociaal Wijkteams. De wethouder heeft afgelopen jaar toezeggingen gedaan om hier extra aandacht aan te besteden. De wachtlijsten binnen Veilig Thuis baren ook ons zorgen. Over '...' gesproken lees ik dat het verstrekken van bijzondere bijstand niet tijdig wordt verstrekt. Ik zou graag van de betreffende wethouder willen horen hoe hij/zij dit verbeterd gaat worden. Verder stemmen wij met het bestuursrapportage. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik zat te denken: misschien zit ik te hardop te denken, want de PvdA ging precies zeggen wat ik ook wilde zeggen, dus dat is wonderbaarlijk. Wij gaan ook voorstellen – of dan samen met de PvdA het voorstel doen – om een jaar nog dat sociale hek te laten staan en dan met een soortement dubbele boekhouding te bekijken hoe dat dan precies uitpakt en wat je dan het volgende jaar moet gaan doen. Wij zijn ook blij dat er een rolstoeltoegankelijke balie komt. Of dat nou € 100.000 moet kosten, dat vinden wij dan wel weer een hele dure balie. Wij hopen dat het voor de helft kan, zodat we van de andere helft van het geld nog een openbaar rolstoeltoilet kunnen kopen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Dan gaan we naar de wethouders. Wie van de wethouders mag ik als eerste het woord geven? Mevrouw Meijs, microfoon, alstublieft.

Wethouder Meijs: Dank. Ik zal in ieder geval ingaan op een aantal vragen die hier gesteld zijn. Als eerste heb ik een vraag voor mevrouw Zoon. Het invoeren van een sociale toets. Ik ken hem niet, ik weet hem niet, ik begrijp best wat u enigszins misschien bedoeld, maar is daar een format voor, of wat heeft u daarvoor bij ogen? Ik ken hem niet.

Mevrouw Zoon: Nee, daar is geen format voor, dat verzinnen wij als Hart voor Haarlem, omdat Haarlemmers dat vragen om te zorgen dat het geld inderdaad niet zomaar naar de stoeptegels gaat, maar dat als het naar stoeptegels gaat, dat het dan ook op de goede vorm voor stoeptegels gaat. Dat het inderdaad op de goede dingen gelegd wordt en dat als er lantaarnpalen geplaatst wordt, dat het ook inderdaad voor de sociale veiligheid is. Dus je kan zorgen als gemeente dat op het moment dat je zegt: alles is een – daar ben ik trouwens ook voorstander van – om wel altijd te kijken: als je iets investeert in deze gemeente, in wat voor domein dan ook, of het altijd in de sociale veiligheid bijdraagt, of in de sociale maatschappij. Maar dat je in ieder geval altijd nadenkt: wat voor effect heeft dat dan? Dat noem ik dan een sociale toets.

Wethouder Meijs: Helder. Volgens mij houden wij best rekening met een heleboel dingen, dus ik denk dat het helemaal geen gekke vraag is, maar ik dacht dat u iets voor ogen had à la de toegankelijkheidstoets of iets dergelijks. Als eerste, ook dank aan mevrouw Stroo van Jouw Haarlem, over de zelfredzaamheid en de evaluering van deze term. Wij gebruiken deze term als toch een soort criterium om te kijken of mensen zelfredzaam zijn. Als ik u goed begrijp zou u eigenlijk willen dat wij dat als een terminologie gaan kijken en

bezien wat voor effect dat heeft als wij dat inzetten. Ik ken dat ook niet, ik bedoel, uw oproep is om daar een evaluatie van te doen. Ik wil die vraag best meenemen, maar ik kan hier nu niet een antwoord op verzinnen dat wij daar breed naar gaan kijken. Maar ik begrijp dat u refereert aan een onderzoek wat gebeurd is aan de Erasmus Universiteit en dat daarbinnen de term zelfredzaamheid achterhaald zou zijn. Ik zal in ieder geval kijken naar dat onderzoek en als we daar iets uit kunnen putten wat we hier kunnen gebruiken, dan wil ik dat natuurlijk meenemen en kom ik daar bij u op terug. Vervolgens, de vraag van D66: kunnen we niet kijken naar een benchmark, waar sta je als gemeente? Volgens mij is dat er, daar is de website 'Waar sta je als gemeente' voor. Daarmee kun je een toets eigenlijk doen op een heleboel terreinen – ik gebruik hem zelf ook vrij regelmatig – om te bezien waar je met vergelijkbare grote gemeentes met eenzelfde soort portefeuilles staat. Dus volgens mij is dat een heel goed monitorsysteem waarbij we dat zouden kunnen gebruiken. Dus ik ben niet voornemens om een eigen monitor in te gaan stellen. U stelt: hoe gaat het college om met de voornemens die aangedragen zijn uit het AEF-rapport? Het AEF-rapport wordt later op deze avond natuurlijk ook nog besproken, maar ja, we herkennen ons in de aanbevelingen die daar staan en nemen dat ook zeker mee. Daarvoor is dat stuk 'Sturing in het sociaal domein' bedoeld en later op de avond zal ook de heer Botter nog hier aansluiten voor het stuk 'Optimaal digitaal in het sociaal domein'. Dat geeft eigenlijk ook al richting, die twee stukken, hoe we dat nog beter in zouden kunnen zetten om de beheersmatigheid van het hele sociaal domein vorm te geven.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Helder betoog, dank u wel daarvoor. Maar de vraag die ik echt had, want er is een duidelijke aanbeveling van het AEF: jongens, kom nou echt met een instrumentarium richting die kadernota 2020. Dus echt voor die ontwikkelingen van de budgetten in het sociaal domein, waardoor er dus ook grip gehouden kan worden door de raad op die specifieke budgetten. Gaat u die aanbeveling ook overnemen?

Wethouder Meijs: Ook die aanbeveling nemen wij over. Er staan vier aanbevelingen en we hebben een voornemen om al die vier aanbevelingen op korte termijn in ieder geval richting te geven hoe wij daarmee om zullen gaan. Niet dat dat allemaal al op korte termijn klaar is, maar in ieder geval dat wij daarin de ontwikkeling meenemen. De Actiepartij zal met een aantal – sorry, ik kijk verkeerd, sorry – amendementen komen, omdat zij tegen het opheffen van het sociaal reserve is, of voor het reserve van het sociaal domein. We gaan het zien als die amendementen binnenkomen, ik heb ze nog niet gezien, dus ik kan er ook niet op reageren, dat gaan we natuurlijk komende maandag doen. Een deel van dat reserve blijft natuurlijk wel, zoals u ook heeft kunnen lezen gaan we een egalisatiereserve in het leven roepen. Dat is er al, maar dat houden we ook apart, omdat een aantal uitkeringen vanuit het Rijk ook gewoon in stand blijven, dus dat zullen we ook zeker blijven doen. Dat zijn op drie gebieden en dat zijn ook budgetten die gelabeld zijn, dus die houden wij, als wij daar geld in overhouden, zullen wij dat ook zeker apart houden. De vraag van de PvdA en daarbij aansluitend van Trots om het hek nog een jaar in stand te houden en pas over een jaar te besluiten. Het college heeft het voornemen om dat per heden op te heffen, dat was ook een van de aanbevelingen uit het AEF-rapport, ook omdat eigenlijk al sinds 1 januari 2019 het budget vanuit het Rijk niet ons werkbudget is, dat wordt een soort van kunstmatig gelabeld, hier intern bij concern. Dus wat dat betreft volgen we ook de AEF-aanbevelingen daarin, dus onzes inziens zou het jaar uitstel niet noodzakelijk zijn. Even kijken, de overschotten van de SP: laten wij geld op de plank liggen? Volgens mij laten we niet geld op de plank liggen. Tot nu toe hebben we elk jaar geld overgehouden van beschermd wonen, wat overgeheveld wordt en gebruikt wordt ook weer binnen het sociaal domein. We hevelen het geld over naar maatschappelijke opvang, dus het is natuurlijk een soort balans die we daar steeds in zoeken. We krijgen gewoon een budget wat groter is dan wat wij weg

kunnen zetten en dat wat we tekort komen binnen het MO, de maatschappelijke opvang, gebruiken we daarvoor, dus het is niet zo dat we het op de plank laten liggen. Daarbij hebben we ook erg weinig plekken voor bepaalde doelgroepen, dus we zouden het ook wel meer uit willen geven voor specifiek bepaalde doelgroepen, maar dat heeft ook weer te maken met de beschikbare plekken en dat is inderdaad ook zorgelijk soms. Dus de doorstroming wat dat betreft is ook beperkt, waardoor er ook geld overblijft binnen het beschermd wonen. Dan de, nou, geen vraag, maar de opmerking van GroenLinks over de rolstoeltoegankelijke balie. Dank, we zullen het doorgeven. Ik kon het niet helemaal goed aan het begin horen, maar u stemt tegen de verhuiskostentaakstelling? Dat stukje kon ik niet helemaal goed horen.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dat klopt, ja. Dat klopt.

Wethouder Meijs: Oké. Gaat u een motie indienen, of amendement, of ...?

Mevrouw Timmer-Aukes: Hier zijn we nog over aan het nadenken, ook eens om te kijken naar wat de andere partijen ook aan het doen zijn.

Wethouder Meijs: Nou, ik wacht het af en dan gaan we daar maandag op reageren.

De voorzitter: U heeft een interruptie ...

De heer ...: Ik merk in dit ... Pardon, ik moet ... Dank u wel. Ik merk in dit debat een aantal keer dat er vragen ook vanuit de wethouder naar de commissieleden komen. Dit staatsbestel werkt volgens mij de andere kant op, dat we gewoon de wethouders ter verantwoording hier roepen en niet tussendoor debatjes gaan waarin raadsleden zich moeten verantwoorden. Dus ik vraag me even ...

De voorzitter: Nou ja, kijk ...

De heer ...: ... ik vraag me even af waarom wij ons niet gewoon aan de normale termijnen houden en dat we op die manier doen, ook om dat te borgen.

De voorzitter: Ik snap dat wel, maar als er dingen natuurlijk onduidelijk zijn, dan is het wel handig dat we even vragen: wat bedoelt u dan? Anders krijgen we een antwoord wat ook helemaal geen zin heeft, dus in die zin vind ik het wel goed dat er even gevraagd wordt. Ja? Wethouder, bent u klaar? Of had u nog?

Wethouder Meijs: Bijna. Ik probeer helder en zakelijk te antwoorden en daar waar ik het niet begrijp, vraag ik altijd om verduidelijking, omdat ik geen vraag op de plank wil laten liggen. Dus dat was de inzet daarover. Het CDA roerde aan dat de samenwerking tussen CJG en de Wijkteams nog onvoldoende tot uiting is gekomen in de voornemens voor het komend jaar. Dat klopt, dat wordt nog steeds nader bekeken en ook daar liggen onze wensen ook. Ik heb daar met de heer Botter afgelopen dagen ook nog over gesproken, dat zullen we zeker ons ter harte nemen, maar we kunnen beter zorgvuldig zijn en de dingen goed doen, dan het nu snel inzetten en onzorgvuldig. Dus dat waren volgens mij de vragen voor mijn deel tot nu toe.

De voorzitter: Ja? Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ik had volgens mij een paar vragen over wat er in de Berap wordt genoemd, de onderbezetting bij Werk & Inkomen en SMSR. Ik heb daar misschien goed nieuws en slecht nieuws. Het goede nieuws is dat het volgens mij niet heeft geleid tot heel veel slechtere dienstverlening, maar het slechte nieuws is ook niet dat dat leidt tot een financiële meevaller. Als u de toelichting ook leest, dan leest u dat wij

inderdaad geld hebben overgehouden in ons vaste budget, vanwege omdat het gewoon tijd heeft gekost om een aantal mensen in dienst te nemen. Mensen die inmiddels wel in dienst zijn genomen, maar dat hebben we opgelost door weer uit een ander putje te potten – zeg ik andersom – potje te putten, namelijk het flexibele budget. Dat betekent dus als we hier op het vaste budget dus ook iets overhouden, dat we dat weer netjes teruggeven aan de algemene middelen en op die manier. Dus het heeft volgens mij niet geleid tot een aanzienlijk slechtere dienstverlening. We lezen wel dat bij het flexbudget we dan een iets hogere caseload hebben dan we natuurlijk met elkaar hebben vastgesteld, maar dat is dan een tijdelijk iets geweest wat volgend jaar als het goed is gewoon weer netjes gaat lopen. We zitten gewoon – ja, dat is denk ik, dat geldt voor ons allemaal – we zitten in een krappe arbeidsmarkt, dus het is soms echt wel lastig om goed personeel te vinden en als je net iemand gevonden hebt, dan vindt een andere werkgever diegene soms ook erg aantrekkelijk. Dat blijft denk ik ook een aandachtspunt in deze arbeidsmarkt, maar dat proberen we zo goed mogelijk, of door vast personeel, of door flexibel personeel, op te lossen. Dus ook bijzondere bijstand, even de signalen op oranje, daar hebben we dus ook wat extra op bijgezet om dat weer recht te trekken. Dus complimenten aan de afdelingen dan toch maar even, ik heb dat in het verleden ook wel eens genoemd, bij SMSR zit bijvoorbeeld erg piekaanvragen rond de schoolkostenregeling zo rond de zomer, dan is er ook bereidheid vanuit de afdeling om over te werken, avonden te werken. Ik denk dat dat uiteindelijk ook heel erg dankbaar wordt ontvangen door de Haarlemmers die die dienstverlening ook bijzonder waarderen. Dus er zitten soms ook wat pieken en dalen in het werk, proberen we zo goed mogelijk op te vangen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dat viel mij dus inderdaad ook op, dat bijzondere bijstand nu tussen acht en twaalf weken was. Betekent dat dan dat dat weer terug kan onder die acht weken?

Wethouder Roduner: Ja.

De voorzitter: Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Ja, ik zit hier natuurlijk primair in de commissie Samenleving als wethouder Sport. Daar zijn niet zozeer vragen over gesteld, maar gisteren heb ik in de commissie Bestuur op vragen van de PvdA ook gereageerd op vragen over het hek sociaal domein. Ik denk dat aanvullend op de beantwoording van mevrouw Meijs het goed is om hier ook weer even terug te geven wat ik dan als portefeuillehouder Financiën gisteren ook in de commissie Bestuur heb meegegeven. De eerste vraag is: hoe komen we nu hier? Dan sluit ik eigenlijk aan bij het verhaal van mevrouw Zoon die zelfs nog verder teruggaat dan dat ik gisteren deed. Maar ere wie ere toekomt, uw herinneringen zijn ook langer dan die van mij, maar dat hek had een hele goede reden. We kregen na de Wmo bij de volgende slag decentralisatie nog eens een keer veel taken naar ons toe. We wisten niet hoe groot het cliëntenbestand was, we wisten niet precies wat de tarieven waren, veel risico's die op ons afkwamen. Toen is gezegd: we gaan kijken wat voor geld we van het Rijk daarvoor krijgen – rijksbudget is werkbudget, dat was het hek – en we stoppen 5 miljoen in een potje, aanvullend nog op de Wmo-reserve die er al was, om de risico's op te vangen, want we willen dat Haarlemmers de zorg kan krijgen die ze toekomt in die decentralisaties. We zijn nu een paar jaar verder – zoals mevrouw Zoon ook al memoreert – we weten nu ongeveer om hoeveel mensen het gaat, we weten wat die taken zijn die naar ons toe zijn gekomen. Daar zitten nog steeds risico's op, dat hebben we niet 100% in de klauwen, maar dat zijn risico's die gelijk zijn aan andere onderdelen in onze organisatie, ook in andere beleidsvelden hebben we risico's. Dan zegt de Actiepartij: maar u kunt toch dat hekje nog wel opzetten? We kunnen een hekje zetten waar we maar willen, maar het hekje wat er was, was: rijksbudget is werkbudget. Het Rijk zegt niet meer wat het budget was wat we kregen voor dat sociaal domein, dus dat hekje, dat kan niet meer, dat heeft geen enkele zin. Dus dan zegt u:

dan wil ik gewoon ergens een hekje rondom het sociaal domein zetten. Dan zeg ik: ja, dat klinkt heel sociaal, maar dat is het volgens mij niet. Want als het geld binnen dat hekje op is, zegt u dan ook: geen geld naar binnen dat hekje toe? Volgens mij is de stelling zoals D66 die aangaf en ook mevrouw Zoon die neerzette: we maken integraal afwegingen. De reden van dat hek en de afrekening op de reserve sociaal domein was: risico's die we niet in de klauwen hadden. Er zijn nog altijd risico's, maar die zijn vergelijkbaar met de rest van de begroting en je wil integraal beleid kunnen maken. Hier wordt wat denigrerend over stoeptegels gesproken, in de commissie Beheer zijn ze dol op stoeptegels en als je stoeptegels goed recht legt, dan ziet dat er mooi uit en dan is dat ook toegankelijk. Dus ik pleit dan ook voor de fysiektoets: bij iedere uitgave hier vanuit de commissie Samenleving ... Ik wil u, ik wil hier als overweging – o ja, groen en duurzaamheidstoets op iedere uitgave – en ik wil u nog één ding meegeven vanuit Financiën: als we een hekje zetten om duurzaamheid, als we een hekje zetten om sociaal, als we een hekje zetten om fysiek en daar de risico's in allemaal aparte reserves oppotten, dan krijgen we nog meer reserves in onze begroting en gaat er minder geld naar sociaal, dan gaat er minder geld naar fysiek, gaat er minder geld naar duurzaamheid. Dus het klinkt hier heel sociaal om te pleiten voor het behoud van die reserve sociaal domein, maar u moet zich de vraag afstellen voor volgende week of dat aan het eind van de rit ook wel zo is.

De voorzitter: U heeft een aantal interrupties. Eerst zag ik mevrouw Stroo.

Wethouder Snoek: Dat had ik niet verwacht.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Even over de fysieke toets, ik hoop dat die niet nodig is, want als het goed is legt u de tegels gewoon mooi recht.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, de wethouder heeft hier een heel mooi betoog geprobeerd te houden, maar als we het hebben over dan gaat er niks meer in het sociaal domein, hoe heeft het dan in het afgelopen jaren wel kunnen gebeuren dat we dat wel in stand konden houden? Met het feit ook dat we geld wat bestemd was voor het sociaal domein, wat in de afgelopen jaren door wat voor oorzaak dan ook – bezuinigingen en dergelijke – apart is gegeven, dus niet aan de Haarlemmers is besteed, terwijl dat nodig was. We hebben heel veel bezuinigingen gehad, hoe kan het dan dat we dat nu in de algemene reserve gooien en dan vervolgens zeggen: daar komen mooie stoeptegels van. Dat zullen wij in ieder geval niet akkoord vinden.

Wethouder Snoek: Ja, hoe het allemaal zo gegaan is, daar heeft u bij gezeten. In de eerste jaren na de decentralisaties hebben we overgehouden, dat geld is ook keurig in de reserve sociaal domein gegaan. Vanuit die middelen zijn er bijvoorbeeld ook extra investeringen gepleegd, versnellers noemden we dat, om te investeren aan de voorkant, vanuit de gedachten van die reserve sociaal domein. Dan uw tweede deel van de vraag was: en dan nu maar in een potje doen en maar uitgeven aan tegels. Dat is niet wat ik heb gezegd. Ik heb gezegd dat het vanuit financiële deugdzzaamheid is – want ik wil u dit als wethouder Financiën meegeven – dat het veel beter is om integraal naar je begroting te kijken, ook integraal de risico's af te dekken, omdat je dan minder potjes nodig hebt en je geld gewoon veel gericht, beter kunt inzetten. Dat is wat anders dan zomaar geld uitgeven aan stoeptegels – die overigens ook heel belangrijk zijn.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Over de stoeptegels, tuurlijk zijn die nodig, want als je erover struikelt en je valt, dan zijn we ook nog verantwoordelijk wat dat betreft. Maar waar ik het over heb is: afgelopen jaren zijn er zaken wegbezuinigd, zijn er dingen weggedaan en het geld daarvan is in een potje gedaan om het ook weer te gebruiken voor het sociaal domein. Waar wij bang voor zijn en wat we in het verleden hebben gezien, is dat het geld dan in de algemene reserve gaat en vervolgens verdwijnt, zonder dat wij het als raad in de gaten hebben waar het voor is gebruikt. Het is nu al niet overzichtelijk en het gaat er niet overzichtelijker op worden. Dat is dus waarom wij dat hek er op willen houden en waarvan wij zeggen: het geld is bestemd voor het sociaal domein, moet ook wat ons betreft daarvoor gebruikt worden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Nog even over die stoeptegels. Op het moment dat je een harde smakkerd maakt, dan kom je zomaar in allerlei voorzieningen terecht en daar hebben we het eigenlijk hier over. Ten aanzien van het sociaal domein is het zo dat in het verleden, vanaf 2005 tot nu, er in bijzondere omstandigheden ook uit geput is voor niet-sociale zaken. Dus dat gebeurt nu eigenlijk ook door te zeggen: het wordt niet voldoende gevuld en nu gaan we het maar opheffen om het feit dat het niet voldoende gevuld wordt. Daar zit een discrepantie in. Ik vind dat je zo'n hek erom houdt omdat je bezorgd bent over de besteding van gelden in deze sector en bang bent voor schommelingen in de rijkstoekenningen aan de gemeenten, zoals we ook hebben met trapje op, trapje af, daar hoeft ik u niets voor te zeggen ...

De voorzitter: De heer Oomkes, laat ... De heer Oomkes ...

De heer Oomkes: ... maar ik zou er toch naar willen kijken wat nou precies het verloop is geweest in dat sociaal domein zelf, als fonds.

De voorzitter: Laten we ook even interrupties als interrupties, en niet tweede, zesde termijnen gaan doen. Dus ik vind het eigenlijk een tweede termijn. Ik zag de heer Hulster al een paar keer, gaat uw gang.

De heer Hulster: Ja, de wethouder zegt natuurlijk: ja, maar wat nu als we meer moeten besteden, dan wilt u natuurlijk ook dat er meer geld komt. Dat is inderdaad niet mijn angst, mijn angst is juist dat we straks besluiten om minder geld uit te gaan geven en dat we het straks niet meer kunnen repareren. Om daar een voorbeeld van te geven: bij de begroting ... of bij de, ja, bij de kadernota bleek dat er ... nou, niet eens, bij de rapportage bleek dat er een half miljoen uit het sociale reserve domein was gehaald, zonder dat dat gerapporteerd was. Daar hebben we echt heel lang naar moeten vragen: hoeveel geld is er nou kwijtgeraakt en waar is dat aan uitgegeven? Dat geeft al aan dat als we nu nog meer grip loslaten, wat iedereen hiervoor is, dan denk ik: nou, dan komt alles goed, want als we geen grip meer hebben, dan gaat alles beter. Nee, we moeten juist meer grip hebben. We kunnen wel denken: o, maar nu komen er wat alternatieve middelen en dan komt dat helemaal goed. Daar hebben we ook al pittige discussie over gehad. Ik zou ervoor willen waken dat we nu al dit ene instrument wat we nog hebben alweer uit handen geven, voordat we zien dat er een goed vervangend instrument is.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Verder nog iemand? De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik had ook een interruptie. De wethouder heeft het dan over: we kunnen dat hekje overal plaatsen. Maar mijnheer Hulster, die las uit het stuk voor dat daar stond dat u eigenlijk niet precies wist waar het hekje stond. Maar kunt u daar dan op reageren?

Wethouder Snoek: Kijk, het hekje stond om wat ooit het rijksbudget was. Bij het begin van de decentralisaties zei het Rijk: u krijgt zoveel voor de nieuw gedecentraliseerde taken. Op het moment dat het Rijk nu dat niet meer doet, is de plek waar dat hekje stond is weg. Vervolgens kunt u een hekje zetten waar u maar wilt. We kunnen ook een hekje rondom alle duurzaamheidsuitgaven zetten, we kunnen een hekje zetten rondom alle fysieke uitgaven. De vraag is: wat was de reden voor het hekje? Grote onzekerheid en een reserve die gecreëerd was om die onzekerheid op te vangen. Die onzekerheden zijn nu niet groter dan op andere onderdelen van de organisatie en we weten niet meer waar het hekje staat, want het Rijk zegt niet meer: zoveel krijgt u voor de gedecentraliseerde taken. Dus het hekje – als u al zegt: we willen een hekje – dan wordt het een nieuw hekje, want het hekje waar het stond zou dat niet meer precies staan, maar het heeft in ieder geval geen relatie meer tot het rijksbudget, wat de bedoeling was van het hekje. De aanleiding van het hekje is ook weg, de grotere risico's, dus dan moet je je afvragen of het een meerwaarde heeft. U zegt van wel – en daar gaat u ook volgende week toe betogen, hoor, dus we hoeven hier niet tot het gaatje te gaan, daarvoor is de begrotingsweek ook – en ik zeg: het klinkt heel sociaal om voor dat hekje te blijven pleiten, maar dat hoeft het niet per se te zijn. Behalve als u zegt: ja, dat hekje kan maar naar één kant open. Als er een tekort is wil ik wel van buiten geld met het hekje naar binnen, maar de andere kant mag het niet eruit. Dat is eigenlijk wat u zegt en dan denk ik: ja, maar zo werken hekjes niet.

De voorzitter: Nou, een klapdeurtje. De heer Van den Raadt, u heeft nog een interruptie?

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Ja, ik kom tegenwoordig wel eens bij een kinderboerderij en daar heb je juist van de hekjes die toch echt maar één kant opengaan. Dus dat lijkt me ook heel nuttig dat dat soort hekjes gebruikt worden. Maar als dan de wethouder zegt: u hoeft eigenlijk allemaal niet zo bang te zijn, als we dat hekje weghalen dan komt het nog steeds allemaal goed. Maar dan zou ik dus, nou ja, als u dat niet zegt, dan bent u het dus eens met het betoog van de mensen die het hekje willen laten staan. Want anders dan bent u aan het beweren dat het misschien ook wel goed komt zonder dat hekje, maar dan zou u gewoon de toezegging kunnen doen dat u minimaal hetzelfde bedrag gaat uitgeven aan het sociale domein wat u de afgelopen keren heeft gedaan.

De voorzitter: Wethouder Snoek.

Wethouder Snoek: Als u dat bijvoorbeeld zou willen hebben, ten opzichte van 2018 – en ik pak de meicirculaire erbij – dan wilt u die toezegging helemaal niet van dit college. Dus u moet ook wel weten wat u vraagt dan. Uw andere punt ging over – sorry, hoor ... Nee, ik weet hem weer – u zegt: zegt deze wethouder dat het allemaal goedkomt? Nee, dan heeft u mij verkeerd verstaan. Ik zeg: er zijn nog altijd risico's binnen dat sociaal domein. We zullen strak moeten sturen op de inkomsten en de uitgaven, maar dat is niet anders dan op andere elementen van onze begroting. Komt u maar eens langs in de commissie Ontwikkeling, in de commissie Beheer en de commissie Bestuur, we spreken continu met elkaar over de risico's binnen onze begroting. Toen die decentralisaties kwamen was het echt iets nieuws, grote onzekerheden. Nu zeg ik even: dat is vergelijkbaar met de rest van de begroting.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, met die andere begroting, dat weten natuurlijk, want we komen allemaal geld tekort nu. Dat gaan we volgende week proberen allemaal te fixen, dus in dat opzicht is dat natuurlijk geen argument om die hekjes weg te halen, want waar die hekjes niet staan, daar komen we bakken met geld tekort. Dus laat dat ... U kan ook misschien dan reageren op het voorstel van PvdA en Trots om het één jaar te laten staan en dan precies uit te zoeken: hoe zou het zijn gelopen als we dat hekje niet hadden? In plaats van

dan nu, omdat de overheid zegt: we hebben niet meer dit geld voor u, dus halen we nu als gemeente Haarlem ook dat hekje weg. Ik vind het wel wonderbaarlijk dat we plotseling heel braaf gaan doen wat landelijk wil.

De voorzitter: Een korte reactie.

Wethouder Snoek: Ja, voor het eerste deel verstaat u me dan gewoon echt niet. In het begin gaf het Rijk aan ons aan: u krijgt zoveel geld voor gedecentraliseerde taken, gelabeld. Deze gemeente zei: rijksbudget is werkbudget. Dan heb je een hekje. Als het Rijk je niet meer verteld hoeveel van die algemene uitkering voor die ooit gedecentraliseerde taken was, dan ben ik toch mijn veldje kwijt waar dat hekje omheen staat. Vervolgens kunt u een hekje zetten waar u maar wilt. Dus de discussie over dat hek is eigenlijk niet zo interessant, volgens mij, ook voor de PvdA niet, want u stelt wat technische vragen als u dat hek in stand wil houden en ik raad u aan om die discussie even goed uit elkaar te trekken. Vervolgens is de vraag: wilt u binnen het sociaal domein blijven afrekenen op een reserve, en wat zijn daar dan de voor- en nadelen van? Ik heb u hier vandaag ook proberen te schetsen wat daar de nadelen van zijn, zelfs voor het sociaal domein. Eén: vanuit de integrale benadering van uw begroting. Twee: wat als dat hekje de verkeerde kant uit werkt?

De voorzitter: Een korte reactie, heer Oomkes. Een vraag alstublieft.

De heer Oomkes: Een korte reactie is, u zegt de hele tijd: die problematiek speelt bij verschillende onderwerpen, bij verschillende commissies. Dat is ongetwijfeld zo, alleen, in het sociale domein hebben we te maken met de noden en de problemen van mensen. Dat is voor mij iets anders dan het ontbreken van een stoeprandje.

Wethouder Snoek: Dat begrijp ik, maar gisteren kwam ook Extinction Rebellion inspreken en zeiden: alleen duurzaamheid mag uw hoogste goed zijn. Ook die mensen begrijp ik. Ik wil ervoor waken – en natuurlijk zegt u hier in de commissie Samenleving: dat sociaal domein, daar moeten we zorgzaam voor zijn. Dat ben ik met u eens, maar ook die andere domeinen in onze begroting moeten we zorgzaam voor zijn. Ik hoor hier partijen heel verstandig zeggen: daar moet je dus binnen je gemeentebegroting integrale afwegingen op kunnen maken. Daar helpen potjes, hekjes niet bij.

De voorzitter: Ik wil even wachten, want we gaan continu interrumpen. Ik wil eigenlijk gewoon eerst voorstellen: is er nog een tweede termijn behoefte? Dan gaan we eerst een tweede termijn doen. Dan mag mevrouw Özogul even een tweede termijn en dan gaan we afronden.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Ik heb de wethouder gehoord. Wat ons betreft is het houden van het hekje om het sociaal domein, het geld wat bestemd was voor Haarlemmers, is een keuze. Wij maken de keuze dat wij kiezen inderdaad voor zorg. Alle andere noden, zoals de PvdA ook zegt, zijn ook wel belangrijk, maar als je moet kiezen, dan maken wij in ieder geval de keuze om te kiezen voor de zorg, voor onderwijs, voor de WWB, de schuldhulpverlening en dergelijke. Wat ons betreft is het dan ook nodig dat het geld wat nu in dat potje ...

De voorzitter: Dit is een beetje een herhaling van, het is geen nieuwe termijn.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, maar ik wil toch nog even ...

De voorzitter: Als we blijven herhalen ... Dus graag even nieuwe punten.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik wil het toch nog even als laatst benadrukken, het is mijn tijd en mijn keuze, denk ik. Dus ik wil toch benadrukken dat wij daarvoor kiezen. Voor de anderen zeg ik: het is een keuze wat je maakt, wij kiezen in ieder geval voor de mensen.

De voorzitter: Dank u wel. Ja? Ik denk dat we het zo goed besproken hebben. We gaan het als hamerstuk niet naar de raad brengen. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Mijn tweede termijn. Ja, mijn tweede termijn ...

De voorzitter: U noemt dus even iets sneller reageren, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou ja, ik had daarnet mijn hand opgestoken. Dat was, want wij zeggen nu allemaal: ja, maar we hebben hier een fantastisch rapport liggen. Maar hoe bent u eigenlijk aan dat bureau AEF gekomen? Als je dan leest dat zij op zoek zijn naar ervaren adviseurs, zijn ze dan capabel om goed advies te geven? Als je leest op de website wat ze in het verleden allemaal gedaan hebben: de Nederlandse Spoorwegen, regionalisering van de politie. Allemaal dingen waarvan ik denk: zijn we daar nou uiteindelijk zo blij mee geworden? Kunt u dan zeggen dat dit een heel goed advies is en dat we hier over twee, drie jaar ook niet enorm veel spijt van krijgen?

De voorzitter: Maar we hebben, het komt zo meteen ook nog aan bod. Ja, zullen we het bij de volgende ...? Ik besluit dat we het goed besproken hebben, het gaat gewoon als bespreekpunt naar de raad, dat is bij de vorige commissie ook al vastgesteld, dus. Ja? Dan dank ik de wethouders. We gaan even pauze houden. Even kijken, het is – sorry? Nee, nee nee, het is veel te laat – 18:45 uur, 25 minuten.

18.05 - 18.35 uur Pauze

OVERIGE PUNTEN TER BEPSREKING

8. 18.35 uur Versterking van de sturing op het sociaal domein (MTM)

De voorzitter: Goed, welkom terug. We gaan verder met punt 8, dat is de versterking van de sturing op het sociaal domein. Het college gaat de sturing en beheersing binnen het sociaal domein versterken. Om de sturing en beheersing in het sociaal domein te verbeteren is het wenselijk nu meer balans te brengen tussen kwaliteit en doelmatige inzet van zorg. Het college heeft door bureau AEF laten onderzoeken hoe dit op de beste wijze gestalte kan krijgen middels een zestal aanbevelingen. Het college stuurt de informatie door ter bespreking aan de commissie Samenleving, om zo de commissieleden mee te nemen in de wijze waarop meer grip wordt verkregen op de uitgaven in de jeugdhulp en Wmo. Het is een bespreekpunt, dus wie wil het woord? Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, het rapport van AEF laat zien dat de decentralisaties in Haarlem op zich goed zijn verlopen, maar dat er nu iets zal moeten gebeuren om de kosten in het sociaal domein in de toekomst te kunnen beheersen. Ook wij willen de kosten niet uit de hand laten lopen. Echter, het rapport doet aanbevelingen op extra sturing en monitoring en rapportages: stedelijke rapportages, conferenties, stuurgroepen op bestuurlijk niveau, productieafspraken met halfjaarrapportages, managementgesprekken op strategisch niveau, periodieke monitoring en contractmanagement op tactisch niveau, intervisie en casebesprekingen op operationeel niveau. Ik werd er niet goed van. Serieus. Ik begreep ...

De voorzitter: U heeft gelijk al een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, al die aanbevelingen die u opleest, levert dat bureau AEF dat ook?

Mevrouw Klazes: Dat is, dit komt uit het rapport van de AEF, ja, ja.

De heer Van den Raadt: Ja, maar ze doen aanbevelingen ...

Mevrouw Klazes: Ik zuig dit niet uit mijn duim.

De heer Van den Raadt: Nee, dat klopt.

Mevrouw Klazes: Dit is ongeveer de kant die het opgaat.

De heer Van den Raadt: Ja, maar zij doen aanbevelingen, maar levert dat bureau ook die mensen om dat soort bijeenkomsten te organiseren en dat soort zaken?

Mevrouw Klazes: Nou, dat lijkt me meer een vraag voor de wethouder, maar dat lijkt mij niet. Ik denk dat we dat allemaal zelf moeten doen. Ik begreep al een beetje dat D66 daar heel opgewonden van wordt, van al deze sturingsmaatregelen. Wij hebben daar niet zoveel last van, van die opwinding. GroenLinks vreest dat er nog meer verantwoordingsprotocollen van kracht worden om de kosten te kunnen monitoren en wij maken ons daar ernstige zorgen over. Wat ons betreft is dit het gevolg van het reptielenbrein van overheden. Het reptielenbrein van overheden. Zoek het maar even op, het klinkt naarder dan het is. Het reptielenbrein is het instinctieve brein. We hebben een neocortex, die zorgt dat we gaan nadenken over dingen, we hebben ook een reptielenbrein en dat is het instinct. We ruiken eten, we krijgen honger, ongeveer dat niveau is het. Wat ons betreft is dit het gevolg van het reptielenbrein van overheden. Het instinct van overheden om kosten te beheersen is nog meer controle en nog meer verantwoording.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Over het reptielenbrein gesproken: denkt u dat een reptiel met zoveel omwegen naar zijn prooi gaat?

Mevrouw Klazes: ... kan ik even door? Goed, ik ga nog even verder. Het rapport van AEF ondersteunt deze regelreflex, want dat is namelijk wat het is en dat vinden wij jammer. Wij zien met lede ogen aan hoe professionals in de zorg gegijzeld worden door de bureaucratie. In de huidige praktijk wordt onnodig veel geregistreerd, soms door onduidelijkheid over de eisen, maar ook vaak uit angst om het onjuist doen.

De voorzitter: U heeft weer een interruptie, van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Nog even op het vorige punt – ik was een beetje afgeleid door dat reptielenbrein-verhaal – maar ik zat vooral aan de belastingbetaler te denken, die hebben er toch recht op dat ze weten waar hun belastingcenten heen gaan en of daar op een juiste manier zorg voor wordt geleverd? Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Klazes: Nou, ik stel voor dat ik mijn verhaaltje afmaak, aan het eind komt een fantastische conclusie. Dan als u die vraag nog steeds heeft, dan mag u hem nog een keer stellen, maar als u mij een kans geeft om het even af te maken, dan, ja? Goed. Wij zien met lede ogen aan hoe de professionals in de zorg – o, die heb ik

allemaal gehad. In de GGZ is een begin gemaakt met het schrappen van onnodige regels en wat blijkt? Het heeft niet alleen geleid tot een grotere doelmatigheid van de zorgprofessionals en dus indirect ook tot een kostenbesparing – mijnheer Van Kessel, let u op? – maar ook tot een afname van de uitval, een stijging van de klanttevredenheid en die van de zorgverlener zelf. Het vak wordt – verdomd, als het niet waar is – weer leuk. Dus, wethouder, staar u niet blind op het rapport van de AEF. Het beheersen van de kosten kan ook door het schrappen van regels in plaats van het implementeren van nog meer regels en verantwoordingsprotocollen. Dat is doodeng, dat snappen wij natuurlijk ook wel. Het betekent loslaten en het betekent vertrouwen op de professional. Wij zouden heel graag zien dat de wethouder, in gezamenlijkheid met de zorgverleners en, ook niet onbelangrijk, zeker ook met de zorgverzekeraars – die hebben een hele belangrijke rol in deze – zoekt naar manieren om dit op lokaal niveau te doen, of in ieder geval stappen te zetten dat het meer gaat over de mensen en wat minder over de regels, waar de AEF nu zo uitbundig over rept. De vraag aan de wethouder is: is de wethouder bereid om dit te doen in aanloop naar de kadernota van 2020 en ons daar verslag van uit te brengen? Verder nog een vraag. De VNG heeft een expertiseteam Sociaal Domein die de gemeente kan inschakelen om het sociaal domein door te lichten. Het voordeel van dat VNG-expertiseteam is dat ze ook samenwerken met andere gemeenten, dat de uitkomsten van zo'n expertise worden gedeeld met de andere gemeenten en dat er ook weer kennis terugkomt, waar andere gemeenten dan ook weer wat aan hebben. Vraag aan de wethouder: heeft Haarlem gebruik gemaakt van deze mogelijkheid? Zo nee, waarom niet en waarom is onmiddellijk gekozen voor AEF? Dit waren mijn vragen, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn er overigens wel voor dat er goed gestuurd wordt op de uitgaven. Maar we lezen ook in het rapport dat de grote uitgaven en de kostenoverschrijdingen vooral zitten in de mensen met complexe problematiek. Dat zie ik ook wel in mijn eigen omgeving, je ziet vaak dat mensen dan, die krijgen dan ergens een diagnose, die wordt dan opgesteld. Dat kost dan een aantal uur, er wordt uitgeschreven en er wordt een mooi boekje van gemaakt en dat gaat dan. Dan blijkt dat diegene niet helemaal past binnen die zorgverlener, dus die gaat dan naar de volgende toe. Die maakt dan weer een nieuwe diagnose, die leest eerst de oude diagnose even door in een uurtje, en dan schrijft die weer een nieuw rapportje. Zo uiteindelijk zijn er mensen, die hebben op een gegeven moment zo'n pak papier liggen en krijgen geen zorg. Dat is heel duur en dat gaat maar door.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ik ben zo blij dat u dit zegt, want eigenlijk bevestigt u nu precies wat ik net zeg. Het gaat bij u ook om die verantwoordingsprotocollen, op de rapportjes, de rapportjes, de rapportjes, wat tijd kost, wat geld kost. Bent u het daarmee eens?

De heer Hulster: Dat is een merkwaardige interruptie, maar het is niet zo dat mijn betoog alleen maar een reactie is op uw verhaal, maar meer op het rapport.

Mevrouw Klazes: Dat is heel goed, maar ik heb even een vraag '...'

De heer Hulster: Dat is een vergissing die sommige mensen wel vaker begaan. Nou, afijn.

Mevrouw Klazes: Is dat uw antwoord, of ...?

De heer Hulster: Mijn antwoord, nou ja, ik heb net betoogd dat ik dat een belangrijk onderwerp vind, dus in die zin ben ik het daarmee eens, goed dat u dat nog een keer vaststelt. Dan ja, de burgemeester heeft al geconstateerd, of is het met ons eens, dat we geen Wmo-vertrouwenspersoon hebben in Haarlem. We wachten daar nog steeds met smart op, want dat zou nou iemand kunnen zijn die ons zou kunnen helpen en juist deze mensen met Multi problematiek zou kunnen helpen in de wirwar van aanbieders. We hebben dat nog steeds niet, in het rapport wordt dat ook niet opgenomen als een van de gebreken. Dat verbaast ons, dus we hopen dat de wethouder straks gaat zeggen dat ze daar snel mee aan de slag gaat, of dat de burgemeester dat gaat doen, maar dat kan zij natuurlijk niet voor spreken. Want wat ons betreft is het belangrijk dat er toch meer informatie komt wat er nou echt gebeurt, waar blijft het geld nou? Want eigenlijk kunnen we dat uit dit rapport nog niet goed opmaken. We zien een hele enorme verzameling dingen die er aan de hand zouden kunnen zijn, maar echt duidelijkheid en goed grip daarop krijgen we op deze manier niet. Dat baart ons zorgen, dus we hopen dat dat snel boven tafel komt.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66. Ja, interruptie? Ja, ja, gaat uw gang.

Mevrouw Çimen: Maar is de heer Hulster – want ik hoor uw verhaal en ik ben het hartstikke met u eens – maar dat is juist ook de crux van dit rapport: het is gewoon ook niet inzichtelijk, ook niet voor ons. Dat is juist het probleem en moeten we hier het college aan het werk gaan zetten.

De heer Hulster: Ja, het is jammer dat we daar dan eerst een rapport voor nodig hebben, wat natuurlijk ook geld kost en moeite en tijd. Dan hadden we liever nu meteen het rapport gehad waarin dan ook een tabelletje stond met: dit is er aan de hand. Dat ontbreekt helaas.

De voorzitter: U was klaar met uw termijn? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, er vallen een aantal dingen in het rapport ons op. Een van de dingen is inderdaad dat heel veel geld gaat naar de complexe hulpverlening. Maar wat daar dan ons weer opvalt, is dat er heel veel mensen om betreffende cliënt heen werken, zonder te weten wie regie heeft, wie wat doet en wie er allemaal bij betrokken zijn. Datzelfde hebben we gisteren ook gehoord bij de werkconferentie over verwarde personen. Mijn vraag aan de wethouder is: ik zit hier lang genoeg, we hebben jarenlang gehad van 'één persoon, één regiehouder, één hulpverlener'. Nog steeds is dat niet gelukt. Eigenlijk zou de SP eens willen dat dat onze prioriteit nummer één wordt, want dat is – dat staat ook in het stuk – heel belangrijk, maar dat is ook iets wat we al lang naar streven. Dus mijn vraag is: wat gaan we nu concreet doen – en dat staat in het rapport helaas niet – om er in ieder geval voor te zorgen dat het zo spoedig mogelijk in orde komt? Het tweede is inderdaad vertrouwen in de professional, hebben we ook steeds geroepen, maar wel daar waar het nodig is controleren. Ik denk dat we ook dat soms niet goed doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik ben het met de SP in deze, in een groot gedeelte eens. Want hoe stuur je op het resultaat op sociaal domein? Daar is maar één antwoord op: stuur op samenhang. Daarbij wil ik ook opmerken dat het contracteren van onze partners hier een belangrijk instrument voor is om de financiële output goed te kunnen monitoren. Echter, het samenspel tussen partners en de gemeente, evenals een versterking op de informele netwerken, is volgens Hart voor Haarlem het belangrijkste sturingsinstrument, zowel financieel als inderdaad het resultaat waar we voor werken. Kijk niet naar de problemen van mensen, maar sluit aan op de manier waarop mensen hun problemen het hoofd kunnen bieden. We zijn van het resultaat, dat betekent dat er doeltreffend en integraal gewerkt dient te worden, leveren van kwaliteit, goede

ondersteuning, gericht op participatie, zelfredzaamheid, op alle levensgebieden. Voor de juiste inwoner de juiste vorm kiezen, dat sluit aan op de leefwereld van de mensen, zo laagdrempelig mogelijk en passend bij de ondersteuningsdoelen die wij hebben. Zorg voor casusregie vanuit één organisatie en eenduidige verantwoordelijkheid voor het behalen van het resultaat. Hierdoor wordt onder andere het stapelen van voorzieningen voorkomen en daardoor kan je dat op financieel gebied ook goed sturen. Dus wil je sturen op samenwerking in de uitvoering, sturing vindt niet alleen plaats op doelen en indicatoren, maar ook op manier waarop de partijen hieraan werken. Maak voortgangsafspraken en stuur daarop. Zorg voor goed opdrachtgeverschap op de sociale partijen. Ik mis ook de regisseur, daar heeft de SP het ook over. Wie stuurt waarop en hoe? Hier heb je een regisseur voor nodig, zij die alle partijen scherp houdt en stuurt op het doel. Mijn betoog richt zich op het gehele bestel van het sociale domein, dus niet alleen de verticale sturing vanuit de gemeente, maar ook de horizontale sturing vanuit de betrokken actoren. Dat betekent geen vrijblijvende samenwerking, maar een gedwongen samenwerking vanuit het beoogde resultaat voor onze inwoners. Hoe gaat het college aan deze sturing dan vormgeven?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan me over het algemeen goed vinden in de aanbevelingen van de AEF, maar volgens mij valt veel winst te behalen in het sociaal domein door sturing op hoog complexe zorg – de SP heeft het zonet gezegd – door preventief te werk te gaan. Op of andere manier wachten wij te lang totdat dingen escaleren, waardoor de zorg alleen maar complexer en duurder wordt. Ik geloof meer in ‘één gezin, één plan, een regisseur’, dat heeft u ook zonet gezegd. Daar hebben we het jaren over gehad, maar in de praktijk zien we eigenlijk weinig van. Er wordt nog steeds door elkaar gewerkt en er vinden veel dubbelingen plaats, waardoor organisaties gaan concurreren in plaats van samenwerken. Vertrouwen op de professional is belangrijk, zij weten uiteindelijk wat er leeft en hoe zij de problemen adequaat en goedkoper kunnen oplossen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Sturing op het sociaal domein. De conclusies van het onderzoek vindt Jouw Haarlem schokkend. Het lijkt erop dat hierop de afgelopen jaren onvoldoende gestuurd is, laat staan dat er bijgestuurd kon worden. Er is onvoldoende samenwerking, er wordt langs elkaar heen gewerkt en er worden dingen dubbel gedaan. Hierdoor is onnodig geld verloren gegaan. De Participatieraad is niet gevraagd om haar mening. Waarom heeft u de kennis en ervaring van de Participatieraad niet meegenomen bij dit onderwerp? Jouw Haarlem was verbijsterd – dat komt weer overeen met de anderen – om te lezen dat het college naar aanleiding van de aanbevelingen het project Integrale aanpak multiprobleemgezinnen op gaat starten. Ik dacht – en ik denk velen met mij – dat dit project al lang gestart was onder de noemer ‘één kind, één gezin, één aanpak’. Begrijp ik goed dat het nog niet goed werkt in de gemeente Haarlem? Zo ja, hoe kan dit? Over de doorontwikkeling van de toegangsfunctie zou ik zeggen: volg het advies van de ombudsman op, maak een centraal hulploket op het stadhuis voor allerlei problemen, omdat de burger recht heeft op menselijk contact. Door de digitalisering zijn we groepen kwijtgeraakt, zoals laaggeletterden, mensen met een beperking of mensen die in armoede leven.

De voorzitter: U heeft een interruptie ...

Mevrouw Stroo: Die hebben dan ook weer een makkelijke toegang tot hulp.

De voorzitter: ... van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel. U zegt: maak een loket op het stadhuis. Zegt u ook hiermee dat wij de Sociaal Wijkteams en de CJG's gaan opheffen?

Mevrouw Stroo: Dat zeg ik niet. Het gaat erom een centraal loket waar mensen met allerlei vragen naartoe kunnen gaan. Zoals de ombudsman gaf dan het voorbeeld, als iemand een kapotte koelkast heeft en die kan geen nieuwe betalen, dat die dan naar de gemeente kan gaan: hoe kunnen jullie mij daarmee helpen? Ik denk dat sommige mensen dan niet weten dat je dat ook bij een Sociaal Wijkteam kan vragen. Het Sociaal Wijkteam heeft openingstijden, is niet altijd toegankelijk, dus ik denk dat je het voor bepaalde mensen veel makkelijker maakt om die vraag te stellen. Zo kan je er ook achter komen dat bijvoorbeeld achter zo'n vraag kan best zitten dat mensen ook financiële problemen hebben en die kan je dan ook weer verder helpen.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Is het niet beter om te investeren in de toegang naar de Sociaal Wijkteams bijvoorbeeld, in plaats van een heel loket op te gaan tuigen?

Mevrouw Stroo: Tot nu toe zijn de Sociaal Wijkteams in verschillende gebouwen in Haarlem. Ik denk, de groepen die hij noemt, dat het gewoon duidelijk is: ik moet naar de gemeente toe, ik heb een hulpvraag, ik ga naar het stadhuis of naar de '...' en daar kan ik gewoon mijn vraag stellen. Dus het kan beide, denk ik ook.

De voorzitter: Was u klaar met uw termijn? Ja? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Als eerste, veel dank aan de wethouder voor het toesturen van het rapport over sturing in het sociaal domein. Mijn fractie is hier inderdaad erg blij mee. Niet zozeer in de resultaten, maar wel het feit dat dit rapport er nu is. Ik deel de opmerking van de Actiepartij dat het spijtig is dat dit rapport nodig was om dit überhaupt te kunnen doen. Maar het AEF stelt een heldere diagnose waar zowel het college als onze partners in dat sociale domein zich in herkennen. De zes aanbevelingen die worden gedaan zijn eveneens helder. Werken aan een goede governance waarin alle partijen invloed kunnen uitoefenen op de werking van het sociale domein. Goed opdrachtgeverschap via contracten. Verbeteren van je informatiepositie om te kunnen sturen, zowel het college, maar ook vanuit deze raad. Dat is volgens mij wel wat anders dan regeltjes voor professionals in het leven roepen, zodat die dan bezig zijn met administratie, in plaats van het leveren van goede zorg. Dus dat deel ik wel met de collega's van GroenLinks.

De voorzitter: U heeft een interruptie van GroenLinks, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: O, ik was net te vroeg. Maar dan toch even voor alle duidelijkheid: u bent het dus met me eens dat dat niet mag leiden tot nog meer regels en nog meer verantwoordingsprotocollen? Dat we de kosten willen beheersen, daar zijn we het over eens, laat daar geen misverstand over bestaan. Maar de manier waarop?

Mevrouw Çimen: Nou ja, ik denk dat hier inderdaad gewoon goede aanbevelingen zijn gedaan. Ik zit er ook niet op te wachten om professionals maar nog meer formuliertjes in te laten vullen en dat zij gewoon met die zorg bezig moeten gaan. Dat gezegd hebbende, moet je daar wel goede mechanismen voor in het leven roepen, zoals bijvoorbeeld via de contracten die je afsluit, dat je daar beheersmechanismen inzet, dat je heel duidelijk aangeeft: jongens, dit zijn de doelen die wij met elkaar willen bereiken. Een goede governance oprichten. Dat soort zaken.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, nog een interruptie.

Mevrouw Klazes: Misschien hebben wij het stuk met een andere blik bekeken. Ik lees in elke regel die er staat in het AEF-rapport: regels, regels, regels. Het optuigen van nog meer protocollen en verantwoordingsprotocollen en monitoring, dat is wat ik lees. Dat lees ik ook terug in de aanbevelingen die er staan.

Mevrouw Çimen: Daar verschillen wij over van mening. Ik ben benieuwd naar de reactie dan van het college op dit punt. Dat lees ik er absoluut niet in terug, maar dat er flink wat werk aan de winkel is om dit beheersbaar te houden en dat wij in ieder geval inzicht hebben in waar dat geld naartoe gaat, daar zijn we het volgens mij wel met elkaar over eens. De afgelopen jaren, voorzitter, is er terecht gestuurd op de kwaliteit van de zorg, maar kwantitatieve en financiële doelstellingen zijn er nagenoeg niet, waardoor deze raad, maar ook het college, moeilijk kan vaststellen of de gewenste resultaten ook echt zijn behaald. Dit kan en moet beter. Ik heb hier net ook al het nodige over gezegd bij de bespreking van de Berap, daar heeft de wethouder ook al op gereageerd. De kunst is om nu een sturingsinstrumentarium te ontwikkelen in de komende maanden, waarbij we het sociaal domein financieel beheersbaar houden, inzichtelijk maken, zonder dat het ten koste gaat van de kwaliteit van de zorg voor onze Haarlemmers. Ik ben het dan ook eens met de opmerkingen en de vragen die zijn gesteld over 'één gezin, één plan, één regisseur' en hoor graag de reactie vanuit het college. D66 kan zich echter heel erg goed vinden in de programmatische aanpak en mijn fractie wordt graag meegenomen in de voortgang van de vier projecten die hier zijn aangegeven in de komende maanden. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik zal proberen geen dubbelingen toe te passen, maar ik zou even willen wijzen op de conferentie die gisteren gehouden is over mensen met verward gedrag, op uitnodiging van de Participatieraad. Die had een heel hoog niveau. Een van de beste sprekers was Jim van Os, een psychiater die grote indruk heeft gemaakt in het veld en pleit voor een toegankelijkheid van de zorg op een basaal niveau. Dus je zou kunnen denken aan een samenvoeging van de balie zoals die vandaag wordt voorgesteld door de Nationale ombudsman en de toegankelijkheid van de Wijkteams in Oost en in Schalkwijk, waardoor je zo min mogelijk drempels opwerpt voor de mensen die met verward gedrag binnenkomen. Dat zou eigenlijk veel sterker moeten spreken uit deze vormen van rapportering over deze gang van zaken. Ik mis een beetje de praktische aanpak in dit rapport. Het is verheven, doortimmerd, juist, er ligt een groot accent op controle – dat ben ik met je eens – maar een te weinig beeld voor de mensen voor wie we het nou eigenlijk allemaal doen. De cliënten zelf, wat hebben die aan deze nieuwe configuratie van het werk? We moeten in de gaten houden dat als het gaat om complexe psychiatrische aanpak, dat we te maken hebben met een praktijk die weerbarstig is. We hebben in Haarlem een aantal zaken waar alleen al op het gebied van de voorfinanciering, de zaken op het gebied van jeugdbescherming, behoorlijk uit de hand lopen zonder dat we daar duidelijk grip op hebben. Dat mag niet gebeuren in deze vorm van vernieuwing van de sector. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik sluit me eigenlijk wel aan bij een aantal van de vorige sprekers en met name mevrouw Stroo, die vooral de aanbevelingen ook in het rapport schokkend vindt. Die bril heb ik ook heel even op gehad toen ik het rapport aan het lezen was. Als je ziet dat niet goed duidelijk is waar geld nu heen gaat. Als je ziet dat stuurinformatie, de informatie om te sturen, dat die gebrekkig is in de organisatie. Op het moment dat er geen sprake is van programmering, dus aan het begin van het jaar niet duidelijk is hoeveel zorg je al dan niet wil verlenen en of het wenselijk is dat je iets meer of iets minder geeft

en hoe je daarop aan het sturen bent. Zo wordt gezegd dat er geen goed gesprek plaatsvindt met de partners over hoe je met de beperkte middelen waar we in de gemeente mee te maken hebben, hoe we toch tot de beste zorg kunnen komen. Dan vind ik dat echt schokkend, dus daar deel ik in die zin de analyse van mevrouw Stroo. Aan de andere kant ben ik wel blij dat het rapport er is en dat wij niet om het rapport hebben hoeven vragen, dat het proactief hier geagendeerd is, want daaruit blijkt dat het college deze problemen ziet en bereid is om het te gaan aanpakken. Dus daar ben ik ontzettend blij mee en daar wil ik ook, in die zin heb ik in dat traject ook vertrouwen. Wel heb ik daar nog twee wat procedurele vragen bij, in aanvulling op hetgeen wat ik hier gehoord heb. Dat is allereerst, gaat over de financiering van dit project. Dit gaat incidenteel 1 miljoen kosten en dat wordt gedekt door een structurele besparing over een aantal jaar. Ik vraag mij af of dat überhaupt kan volgens de boekhoudregels, dat je incidentele kosten structureel dekt. Dus dat is mijn eerste vraag daarover. Twee: waar komen die bedragen vandaan, die 250.000 en die 1 miljoen? Ik zie daar geen onderbouwing van, maar misschien heb ik hem gemist in de stukken, dus graag daar een toelichting op. En zouden we die anders alsnog kunnen ontvangen, om het misschien maar makkelijker te maken. Verder vraag ik me af op welke wijze – dat mis ik ook in het stuk en ook in het stuk van het college zelf – is: hoe gaat de raad over de voortgang hiervan op de hoogte gehouden worden? Wat mij betreft – maar dat is gewoon slechts een voorstel – zouden we bijvoorbeeld kwartaaloverzichten krijgen. Dus in januari een eerste en dan ergens in april een tweede nog, volgens mij is het grootste gedeelte zou al afgerond moeten zijn. Nou goed, voor zover.

De voorzitter: Dank u wel. Andere commissieleden? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, Trots Haarlem kon zich wel een beetje vinden in de reactie van GroenLinks. Er werd dan een waslijst opgenoemd waarvan wij denken: dat lijkt wel of dat bedrijf alvast de volgende opdrachten ook binnen wil halen. Het is een soortement aanbeveling voor meer werk. Onze grote vraag is ook, behalve dat wij ook voor 'één plan, één gezin, één aanpak' zijn, maar onze vraag is: hoe zijn we eigenlijk aan dat bedrijf AEF gekomen? Als je ziet wat ze dan gedaan hebben, ten eerste hebben ze nog vacatures voor ervaren adviseurs, dus hoeveel hebben ze er eigenlijk nog om goed advies te geven? Ze hebben dan een mooie waslijst wat ze allemaal hebben gedaan. De Nationale Politie, moet je vragen of dat een succes is geworden. Het zelfstandig maken van wooncorporaties en spoorwegen, vinden wij ook niet echt een succes. Daarna noemen ze nog een paar projecten: de Mode Biënnale – ik weet niet eens hoe je het uitspreekt – in Arnhem. Als ik dat dan google, dan staat er: in 2013 was de laatste, want in 2011 waren er financiële tekorten ontstaan. Als dat het advies is en dat zijn de resultaten, dan hoor ik graag hoe we aan deze club zijn gekomen.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Mijn vraag aan u is eigenlijk: als dat AEF-rapport eigenlijk niet de manier is om de kosten in de zorg naar beneden te krijgen en om een beter beeld te krijgen van waar die kosten vandaan komen, welke andere ideeën heeft u dan om dit te verbeteren?

De heer Van den Raadt: Ja, dan ga ik u wel natuurlijk een rekening schrijven, want dan richt ik ook een bureautje op. Maar een goed voorbeeld is wat GroenLinks ook al aanstipte, dat is natuurlijk zorgen dat er gewoon minder regels zijn. Ik weet dat er iemand van grote naam mee bezig is, minder regels in de zorg, en dat lijkt me de oplossing.

De voorzitter: Ja? De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Enige verbazing bij OPHaarlem over de enorme grote financiële paragraaf. De vraag aan de wethouder: is die aangereikt door concern control, of is die gemaakt

door AEF? Ik vond hem niet zo aanvullend in het verhaal, pagina na pagina met cijfers. Overigens, een deel dacht ik gewoon gelezen te hebben in onze financiële informatie die wij krijgen. Vervolgens denk ik dat ik de opmerking van mevrouw Klazes van harte ondersteun. Als wij constateren dat er tekortkomingen zijn, procesverbeteringen nodig zijn om inzicht te verkrijgen in, om je startpositie in het begin van het jaar goed te kunnen bepalen, je zorgomvang goed te kunnen beschrijven, dan moet dat vrij simpel geïmplementeerd kunnen worden in een proces, in een systeem, in een sjabloon dat de ambtelijke organisatie ook kan onderhouden. Dat vindt OPHaarlem heel belangrijk. Dus je constateert iets: prima. Als je als bureau deskundigheid hebt om te constateren: prima. Vervolgens moet er een zodanige aanpassing zijn dat die in de meest vereenvoudigde vorm ook uitvoerbaar is door de ambtelijke organisatie, zodat je weet dat het beter gaat lopen. Dat mis ik inderdaad in het verhaal. Nou kan ik me voorstellen dat de speerpunten goed bedoeld zijn en dat je die heel simplistisch in kunt vullen. Dan komen denk ik mevrouw Klazes en ik ook wel weer, worden we rustig, als het maar simplistisch wordt ingevuld, haalbaar, uitvoerbaar en tegen lage kosten: prima. Ik ondersteun wel de opmerking van mijnheer Van Kessel dat hij vindt dat het 1 miljoen toegelicht moet worden en hoe de bezuiniging inderdaad ook gerealiseerd moet worden, want eerst kosten maken – kosten gaan voor de baat uit, maar dan moet je ook zeker weten dat de baat binnenkomt – en ik heb graag informatie over een mogelijke vervolgrol van AEF in het traject. Want mijnheer Van den Raadt die zegt dat heel expliciet, maar voor mij is er altijd een vorm van kriebeligheid als ik een rapport lees waarvan ik denk: hier zit voor de rapportenschrijver een stuk vervolgwerk aan. Als het niet zo is: prima. Maar als het wel zo is, dan hoor ik het ook graag. Dat was het in de eerste termijn. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: U ook bedankt. Wie nog? Niemand? Dan gaan we naar een van de wethouders, denk ik. Mevrouw Meijs, als eerste, ja? Gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank voor alle bijdragen. Ik wil mijn best doen om even alle vragen die hierover gemaakt zijn naar beste eer en geweten te beantwoorden en misschien mogelijk daar nog verhelderende vragen te mogen stellen, als ik dat zou mogen. GroenLinks had het over het reptielenbrein, et cetera, en was bang dat er te veel controle en te veel beheersing uit dit rapport voort zou komen, dat we nog meer de aanbieders gaan vragen om rapportage. Maar de versterking, de sturing van het sociaal domein is vooral eigenlijk intern gericht, is naar binnen gericht, is naar ons gericht om veel meer grip te krijgen op de data die we willen, om te kijken hoe we moeten gaan sturen. Dat gaan we natuurlijk samen doen met de aanbieders, maar wij gaan geen nieuwe regels verzinnen, we gaan niet vragen om meer cijfers, of in ieder geval niet om meer controlecijfers. Dat is niet onze bedoeling om daar meer neer te leggen. Uiteraard doen we dat in goede afstemming met de aanbieders, want de aanbieders zijn natuurlijk degenen ook geweest waar wij als eerste al met elkaar ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik ben heel blij om dat te horen en ik vraag me af: is dat een belofte?

Wethouder Meijs: Een belofte?

Mevrouw Klazes: Dat er niet meer regels en niet meer verantwoordingsprotocollen worden losgelaten op de partners in het sociaal domein?

Wethouder Meijs: Een belofte ... Kijk, wat we hier doen en proberen is nog beter controle te krijgen op het sociaal domein. Dat kunnen we niet zonder de partners doen, ik bedoel, dat is natuurlijk niet iets wat ik hier kan beloven dat we dat zonder hun gaan doen. Maar we gaan niet hier een nieuw beleidskader neerleggen

waarbij we nog meer om controle bij de partners gaan neerleggen. Dat is helemaal niet de bedoeling. U heeft ook het stuk gekregen, Optimaal digitaal, of Digitaal optimaal in het sociaal domein, om eigenlijk veel meer sturing te gaan krijgen, betere sturing te gaan krijgen met de informatie die we zo vaak op gaan halen. Dat is eigenlijk veel meer als we all over kijken naar wat we voor ogen hebben met de verbetering van de sturing op het sociaal domein.

Mevrouw Klazes: Even een klein ...

Wethouder Meijs: Dus meer grip daarop.

Mevrouw Klazes: Ja. Een klein misverstandje uit de weg. U zegt: we gaan het natuurlijk niet zonder de partners doen. Daar vroeg ik ook niet naar en natuurlijk moet dat met de partners. Waar ik naar vroeg: of er een belofte ligt dat er niet nog meer verantwoordingsprotocollen de kant opgaan van de partners waarmee we samenwerken in het sociaal domein?

Wethouder Meijs: Het zou misschien best kunnen zijn dat we het ze anders gaan vragen, maar we gaan niet zomaar per definitie meer vragen aan ze. We vragen natuurlijk altijd een verantwoording voor de diensten die we aan hun vragen. We hebben natuurlijk een subsidierelatie met partners, dus daar vragen we onze verantwoording aan. Maar het zou best kunnen zijn dat het anders zou moeten worden georganiseerd. Dus ja, belofte ... Als het statisch zou zijn, dan zouden we dit niet gaan doen, het is natuurlijk een bewegend iets. Maar onze ambities zitten veel meer in dat we willen kijken: wat voor effecten hebben nu al die beleidsveranderingen, of beleidsinzetten, of protocollen, of programma's voor doel gehad? Haalt dat wat we eigenlijk beoogd hadden, wat we al voor ogen hadden? Daar zit veel meer ons idee over dit hele sturingsmechanisme in.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ja, mevrouw de wethouder, u schetst een eenvoud en een pragmatiek die u beoogt hier in te stoppen en het kost een miljoen. Dan ben ik zo benieuwd naar de specificatie van die miljoen, want dan gooi je er toch een berg bijvoorbeeld externe uren in – een berg – en ik vraag me af: is nou die eenvoud die u beoogt, dat simplisme om te komen tot die verbeterde processen, is dat nou te vertalen naar een kostenplaatje van een miljoen? Ik hoop dat u gaande uw verhaal dat ook toe kunt lichten, dan wel – wat mijnheer Van Kessel zegt – naderhand toe te lichten. Dank u.

Wethouder Meijs: Het zou best minder kunnen zijn, maar wethouder Botter zal daar ook nog wat over zeggen. Maar we hebben iets ingeschat, iets ingeruimd daarvoor en daar is bij de kadernota alle ruimte voor gevraagd en ook door uw geaccordeerd, dus dat hebben we niet zelf zomaar verzonnen. Maar dat het minder zou kunnen, zou best kunnen. GroenLinks deed ook nog de suggestie: bent u in gesprek met de aanbieders? Ja, we zijn in gesprek met de aanbieders, ook met de zorgverzekeraars. We hebben vrij op korte termijn al een overleg met hun, omdat we ook wel zien dat binnen het sociaal domein de kanteling naar het openstellen van dagbesteding, maar ook meer naar preventiewaarde, meer naar de sociale basis, dat we daar ook veel meer op zouden willen inzetten. Daar hebben we ook de zorgverzekeraars voor nodig. Die zijn op zich niet zo happig, zal ik maar zeggen, op het inzetten van middelen voor preventie, maar daar zit wel ruimte. Ik was laatst op een congres, dat ging daarover met name, dus daar zijn we zeker over in gesprek. U vroeg: de inzet van het AEF – en dat vroegen nog meer partijen hier aan tafel. Is een betrouwbaar bureau, die hebben we niet zomaar ergens vandaan gehaald. Ik ken niet het VNG-expertiseteam, dat ken ik gewoon niet, dus daar zijn we

niet uitgekomen. Actiepartij vroeg iets over de complexe gezinnen en dat PIT-aanpak, dat zal mijn collega doen, net zoals de SP.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, want u zegt: het is een betrouwbaar bureau, daar zijn we niet zomaar aan gekomen. Dat was inderdaad de specifieke vraag: hoe bent u eraan gekomen? Want als u zegt: betrouwbaar bureau, we zijn er niet zomaar aan gekomen. Dan ga ik bijna denken: misschien is het wel familie.

Wethouder Meijjs: De AEF heb ik geen familierelaties mee, maar nee, dit is een van de bureaus die je binnen het sociaal domein om advies kunt vragen en daar vallen zij onder. Ik heb daar geen persoonlijke banden mee, nee.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, u zei dat ik iets over PIT vroeg. Dat vroeg ik niet, ik vroeg wel iets over de Wmo-vertrouwenspersoon. De Wmo-vertrouwenspersoon signaleert en rapporteert geanonimiseerd aan de gemeente en daarmee komen de signalen van de burgers die problemen hebben met de zorgverlening, waardoor de kwaliteit van de zorg verbeterd kan worden en waardoor burgers beter toegang tot zorg kunnen krijgen. Volgens mij is dit nu precies de crux, in dit rapport wordt heel veel beleid gesuggereerd, maar je moet er eigenlijk ook een beetje gaan praten en luisteren naar de mensen die zorg ontvangen of zouden willen krijgen, om te weten wat je zou moeten verbeteren. Dus de burgemeester heeft een toezegging gedaan en ik ben benieuwd wat uw reactie is. Krijgen we nu eindelijk een Wmo-vertrouwenspersoon in Haarlem?

Wethouder Meijjs: Dat allerlaatste weet ik niet, dat zal ik dan moeten kortsluiten met de burgemeester. Dus alles wat ik daar nu over zou zeggen, dat zou ik dan verzinnen, dus dat doe ik niet. Ik zal daarop terugkomen. Ik hoorde u duidelijk iets zeggen over de complexe gezinnen, dus daar zal de heer Botter op terugkomen. Mevrouw Zoon stuurde aan: gaat dit rapport meer leiden tot ontschotting en samenhang? Ja, dat is natuurlijk altijd ons doel. Ik roep eigenlijk al vanaf dag één dat ik wethouder ben op het gebied van zorg, welzijn, volksgezondheid, cultuur, et cetera, om nog meer te kijken naar de samenhang tussen die werkvelden. We zien ook mooie voorbeelden daarop eigenlijk binnen cultuur en welzijn samenwerking, zorg en cultuur samenwerking. Dus ja, wij hopen natuurlijk nog veel meer brugfuncties daarop. Dus helemaal eens, daar zullen we ook zeker op sturen en dat hopen we ook, in ieder geval, dat is iets wat we voor ogen hebben en hopen we daar ook resultaten op te boeken. Dat dat nog veel beter kan zoals het nu is, ja, dat ben ik alleen maar met u eens. Mevrouw Stroo zei: is de Participatieraad ook betrokken? Ja, die is betrokken. We hebben onlangs ook met hun gesproken en ze zullen ook in het hele traject, in het vervolgtraject daarin betrokken raken. Ik geloof niet dat zij de conceptrapportage toen hebben gezien, maar inmiddels hebben ze wel de huidige rapportage. Dus we zijn zeker met hun in gesprek. Ik zit persoonlijk elke acht weken zo'n beetje met de Participatieraad om tafel, dus we nemen altijd alle lopende zaken door. Daar waar we het kunnen, nemen hun ook al vroegtijdig mee en krijgen zij ook al heel vaak de conceptrapporten ook al in vertrouwen, omdat we hun mening best wel waarderen en ook van harte toejuichen. Dat we niet zomaar vanaf nul beginnen, dat was ook uw vraag, het was een soort schok om te zien dat we daar nog zo weinig beheersing op de uitgaven hebben. We zijn natuurlijk daar wel al langer mee bezig, maar zij doen nog meer aanbevelingen om instrumenten te ontwikkelen om daar nog beter grip op te krijgen. Dat is natuurlijk wat we hier voor ogen hebben. Dus het is niet zo dat we vanaf nul beginnen, vanaf scratch begonnen zijn, maar dat we nog steeds voor ogen hebben dat we onze instrumenten inzetten om de mensen nog steeds meer en beter te kunnen voorzien in de hulpverlening die we hier hebben voor het sociaal domein. Uw vraag over een laagdrempeliger toegang. Ja,

wat ons betreft is dat het Sociaal Wijkteam toch, die staan met hun poten in de klei om het zo maar te zeggen, zijn ook bekend in de wijken. Dus ik zou niet uw aanbeveling over willen nemen om nog een nieuw, of een andersoortig laagdrempelig toegangsloket te maken. We zijn wel aan het kijken of we dat wat we hier binnen ons KCC hebben en bij het Sociaal Wijkteam, of we daar dingen uit kunnen halen. Dat was ook één van de aanbevelingen uit het AEF-rapport, daar kijken we naar, maar ik ben zelf van mening, het college is nog steeds van mening dat het Sociaal Wijkteam wel de meest laagdrempelige voorziening is. Binnenkort starten we bijvoorbeeld ook weer met een derde Sociaal Wijkteam in Schalkwijk, omdat we gewoon zien dat dat de bronnen zijn voor mensen om hun informatie te halen en hun weg te vinden.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, in dat kader, ik ben het met u eens overigens, dat loket spreekt mij zeer aan van de ombudsman, maar ik denk inderdaad: we hebben al een soort van wandelend loket, dat zou het Sociaal Wijkteam kunnen zijn. Daarvoor is wel nodig dat het Sociaal Wijkteam beschikt over de gereedschappen om ook die functie zo goed mogelijk in te vullen. Er zit waarschijnlijk verbetering, maar wat ik me afvraag is: in welke mate zijn de Sociaal Wijkteams op de hoogte van beleid van de gemeente Haarlem? Als wij bijvoorbeeld afspreken hier in de raad dat wij een coulanceregeling willen wat betreft de kostendelersnorm, dan is het wel zaak dat ook het Wijkteam daarvan op de hoogte is. Want op het moment dat zich iets voordoet waarbij dat handig kan zijn, wil je eigenlijk wel ervan op de hoogte worden gesteld door die laagdrempelige Wijkteams waar u het over heeft. Dus mijn vraag is in het kort: in hoeverre worden zij meegenomen in het beleid van de gemeente Haarlem en wordt dat ook acuut vernieuwd?

Wethouder Meijs: Ja, ik ben zelf enige tijd geleden ook bij zo'n bijeenkomst geweest van het Sociaal Wijkteam. Dat was een dag waarin zij, ook sowieso prettig was om bij elkaar te zitten en elkaar ook goed te leren kennen, maar dat zijn ook momenten waarop zij natuurlijk meegenomen worden bij beleidsveranderingen. Mensen worden natuurlijk voortdurend geschoold, ze staan vaak met twee benen in twee organisaties. Dus ja, daar worden zij in meegenomen en daar waar wij ... We zullen ook niet aan de lopende band beleidsveranderingen hebben, maar daar waar de regels veranderen of de normen veranderd worden, worden zij natuurlijk wel meegenomen in de uitvoering. Dat zou krom zijn om dat niet te doen, zij vertolken dat.

De voorzitter: CDA, de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik wil toch wel uit de praktijk even zeggen dat er in alle Sociaal Wijkteams zitten sociaal raadslieden, die zijn echt gespecialiseerd in dit soort vraagstukken. Wat dat betreft zit het goed, denk ik.

De voorzitter: Gaat u verder, wethouder.

Wethouder Meijs: Ik ben er bijna, dan geeft het stokje door. D66, nogmaals, we zijn niet op zoek naar meer regelgeving, maar inderdaad meer naar interne monitoring. Ja, ik ben het met u eens, daar moet je ook niet in doorslaan om daar de controle alleen nog maar te versterken en nog meer regelgeving te verzinnen. Maar echt, ik denk een optimalisering van de instrumenten die we hebben, of de gegevens die we hebben waardoor we eigenlijk nog beter kunnen monitoren wat het effect is en wat we met het beleid hier voor ogen hebben. Dus dat is wat hier beoogd wordt. Ook weer 'één plan, één regisseur', zal mijn collega op ingaan. Even, de conferentie, PvdA, over verwarde personen van de Participatieraad, daar was ik ook bij. Ik heb in ieder geval de lezing van mijnheer Van Os meegemaakt en hij sprak ook veel meer over integrale aanpak en nog meer borging eigenlijk en daardoor veel minder verdwaling eigenlijk in het oerwoud van de protocollen en de basisvoorzieningen. Dat kon ik me alleen maar iets bij voorstellen, maar dat zullen we zeker gaan bekijken of

daar lessen uit te halen zijn. Die komen hier natuurlijk ook uit voort. U moet niet vergeten dat we eigenlijk slechts vier jaar op pad zijn met dit hele nieuwe Wmo-traject en het hele nieuwe transitie vanaf 2015. We zitten in 2019 en we hebben toen met elkaar afgesproken dat we een aantal dingen moesten borgen. Dat was de zorgkwaliteit, dat was de zorgcontinuïteit. Nu zijn we op een punt aangekomen waarbij we zeggen: dat moeten we toch ook anders en beter kunnen. Dat is wat we voor ogen hebben. Volgens mij, de VVD vraagt om een voortgangsrapportage. Uiteraard, we gaan u meenemen op de vorderingen die we hier gaan maken en we zullen u meenemen in tussentijdse rapportage en eindresultaten, waar we u natuurlijk van op de hoogte stellen. AEF, betrouwbaar bureau, heb ik u net ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, daar ben ik erg blij mee dat we tussentijds en aan het einde geïnformeerd worden. Ik had zelf nog wat data genoemd, om het iets concreter te maken: kunt u ook een beeld geven van wanneer we die tussentijdse rapportage ...

Wethouder Meijs: Januari en april. Volgens mij ben ik door mijn vragen heen.

De voorzitter: Nog even de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, u zei: u heeft bij de kadernota ingestemd met het vrijmaken voor het bedrag van die miljoen. Dat is een waarschuwing die ik ook al bij de kadernota gaf: het wij-van-WC-eend-effect. Ik heb nadrukkelijk als OPHaarlem niet ingestemd met de kadernota, dus als u zegt 'wij', of 'u', dan ... Ja, nee, maar dat, ik zeg het als grapje, maar ik ga het een paar keer herhalen, want er wordt graag in commissies geroepen 'wij', maar daar hoor ik als het de kadernota betreft in principe niet bij. Dank u.

Wethouder Meijs: Ik excuseer, de meerderheid van de raad heeft ingestemd, met uitzondering van u.

De heer Smit: Waarvan akte.

Wethouder Meijs: U vroeg ook nog over de betrouwbaarheid van het AEF, en: is hier acquisitie gepleegd om voor het vervolgtraject? Nee.

De voorzitter: Dan gaan we naar de heer Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, als we het, mevrouw Meijs zei het net al, kijken naar de afgelopen vierenhalf, vijf jaar, dan is er natuurlijk heel erg veel gebeurd. Ik wil alleen nog ook even in de herinnering roepen dat we eigenlijk bij de decentralisaties rondom de jeugdzorg gewoon namen hebben overgedragen gekregen, zonder verder enige toelichting, achtergrond. De provincie financierde niet op basis van trajecten of producten, de instellingen kregen lumpsum. Dus in die zin hebben we van een hele hoeveelheid zaken moeten leren, moeten kijken ook: wat kost het, hoe ga je dat beoordelen? Daar zijn inderdaad, mevrouw Klazes, ook rapportages voor gemaakt, er zijn verantwoordingen voor opgesteld. Ik kan u wel vertellen dat heel veel werkgevers in die sector vervolgens hebben gedacht: o, dat is toch wel handig om informatie en sturingsinformatie te hebben, laten wij onder dat mom van 'de gemeente wil alles weten' nog maar wat extra zaken toevoegen. Dat het daardoor ook wel erg veel regels zijn geweest en tijdschrijfinstrumenten die vervolgens op tafel zijn gelegd. Dat kun je echt de gemeente niet aanrekenen. Vervolgens is er heel veel werk gezet in de financieringssystematiek. Dat heeft eigenlijk toch wel echt drie, drieënhalf jaar geduurd voordat we het berichtenverkeer, wat ertoe moet leiden dat je tussen de

zorginstellingen goede informatie uit kunt wisselen en dat dat ook tot een minimum aan administratieve lasten kan worden beperkt, maar dat je wel weet op cliëntniveau: naar welke cliënt, welke zorg zijn we aan het sturen? Tegelijkertijd, en die sturingsinformatie is vervolgens ook beperkt, want bij alle decentralisaties zijn het eigenlijk openeinderegelingen. Dus je wil aan de ene kant natuurlijk de kosten beperkt houden en tegelijkertijd weet je dat je de beoordeling vooral overlaat aan de professional. Als je kijkt naar de huisartsen bijvoorbeeld, die zijn voor 70% nog steeds in charge als het gaat over de doorverwijzing van de jeugdzorg, met name ook de dure trajecten. Daar hebben we natuurlijk best al wel een kostenreductie weten te bewerkstelligen door naar die POH'ers – die praktijkondersteuners jeugd – naast te zetten, die vervolgens veel beter zicht hebben op het jeugdzorgveld en alternatieven beoordelen van waar jongeren naartoe gaan. Dat zie je dus ook steeds meer bij de Sociale Wijkteams, die zijn ook allemaal ingeregeld geraakt. Maar wat we nog wel zien is dat wij zelf ook nog allerlei verschillende loketten in stand houden. Ik denk dat dat iets is wat AEF ook feilloos blootlegt: hoe zorg je er nou voor dat je 'één gezin, één plan' echt vorm kunt geven, terwijl je een Sociaal Wijkteam én de CJG én nog een loket hier op het gemeentehuis in stand houdt? Dat zijn dingen die we moeten oppakken, waar we naar moeten kijken die we verder vorm moeten geven. Ik zie een ...

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dat 'één gezin, één plan, één regisseur' is natuurlijk iets wat in de nieuwe Jeugdwet is vastgelegd, dit is de kern van de nieuwe Jeugdwet die in 2014 is gaan gelden. Dit is een landelijke wetgeving. Is er al een gemeente die het wel voor elkaar krijgt?

Wethouder Botter: Nee, die is er niet. Dat heeft er alles mee te maken dat dat vooral gaat om de kwestie dat de samenwerking op het terrein van jeugd aan de ene kant en gezin aan de andere kant, de multi problem problematiek, niet heel duidelijk nog in één dossier valt te vatten. We zien bij de jeugdzorg met name dat het in mijn optiek – als ik het oneerbiedig mag zeggen – dweilen met de kraan open is, want de problematiek van veel kinderen die met jeugdzorg te maken krijgen, komt voort uit het gebrek aan capaciteiten bij ouders om te kunnen opvoeden. Kan komen omdat ze licht verstandelijk beperkt zijn, kan zijn omdat ze zelf een trauma meemaken en dergelijke. Dat loopt echt in de getallen van tussen de 70 en 80%. Dat betekent dus dat wil je wat gaan veranderen, moet je zorgen dat je veel meer die samenwerking met dat Centrum van Jeugd en Gezin, in combinatie met het Sociaal Wijkteam, beter met elkaar koppelt en beter met elkaar afstemt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Botter, bent u het dan met me eens dat je meer moet gaan naar een gedwongen samenwerking dan naar die vrijwillige samenwerking? Juist om dat probleem op te lossen.

Wethouder Botter: Nou kijk, dat is natuurlijk het jammere van interrupties, want je bent altijd net bezig in je verhaal en probeert iedereen te contenteren als het gaat over de beantwoording. Dus ik zou – ja, af en toe als MAVO-klantje vind ik het ook leuk om er zo'n moeilijk woord in te ...

Mevrouw ...: Ik vind hem leuk.

Mevrouw ...: Dat bestaat helemaal niet, man.

Wethouder Botter: Nee, dat bestaat wel, ja hoor. Te pleasen, betekent dat. Dus waar het om gaat is dat je ... Nu ben ik een beetje van mijn apropos ... Nee, ik zal de draad weer oppakken, ik schrok van mezelf. Nee, maar

als je kijkt naar die situatie van die complexe gezinnen, dan heb je te maken met dat je wil hebben dat dat Centrum voor Jeugd en Gezin én het Sociaal Wijkteam goed op elkaar aansluiten, dat die professional de gelegenheid krijgt om te bepalen wat er ook moet gebeuren. Maar wat ik wel merk is dat heel veel professionals onderling elkaar nog niet heel erg vertrouwen. Dan werkt het niet dat de gemeente zegt: laat het over aan de professional. Als de professional ... Want ik vond het gewoon echt stuitend bij schrapsessies die ik heb bijgewoond, dat instellingen elkaar de haren in vlogen en dat men totaal niet het gevoel gehad: hé, we moeten samen kostenbewust bezig zijn, we moeten zorgen dat we, als het gaat om een intake, dat we die ook van elkaar kunnen gebruiken. Dat je kunt zeggen: dat is echt iets wat ook gebruikt kan worden bij jeugd van de ene instelling en de andere instelling, zodat je niet dat hele verhaal opnieuw hoeft te doen en daar wordt vaak vier uur voor gerekend om zoiets te doen. Dat zijn dingen, daar moeten we gewoon naartoe. Mijn voorstel is ook in de contracten – dan hebben we het over die gedwongen samenwerking – ik wil in de toekomst in de contracten hebben dat men gebruik moet maken van elkaars intake.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Gebruikmaken van elkaars intakes. Hoe zit dat met de privacy van de klanten?

Wethouder Botter: Zodra je een klant een informed consent laat tekenen is er helemaal niets aan de hand. We proberen het niet eens. In de jeugdzorg proberen we het niet eens. Als we kijken naar het hele traject zoals we dat doen in het kader van wat ik heb gepresenteerd van de nieuwe nota integraal jeugdbeleid, dan ziet u ook dat ik toe wil – in ieder geval voor wat betreft de jeugd, want daar ben ik primair verantwoordelijk voor – dat je vanaf kinds af aan gewoon een dossier meegeeft, beheerd door de ouders, waarbij dat wordt aangevuld en niet iedere keer opnieuw moet worden ingevuld, zodat er op een gegeven moment vier of vijf verschillende dossiers bestaan. Daar gaat heel veel werk in zitten wat niet nodig is. Dat is echt onvoorstelbaar hoeveel uur daar gaat inzitten. Verder zijn er ...

De voorzitter: Er is nog een interruptie van mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, dat is een heel duidelijk verhaal en ik kan er ook heel ver mee ingaan. Ik heb wel even een vraag, want de wethouder noemde een aantal voorbeelden waarbij dus problemen ontstaan. Vechtscheidingen zijn natuurlijk ook een onderdeel daarvan en we zien in de praktijk dat het dan heel lastig is om mensen bij elkaar te krijgen, et cetera, en dat het om elkaar heen werkt. Hebben we ook een inzet op dat stukje in Haarlem, of op vechtscheiding?

Wethouder Botter: Daar hebben we heel veel lopen, we hebben echt meer dan je lief is. Juist ook omdat de problematiek rondom vechtscheidingen heel veel problematiek bij jeugd en kinderen veroorzaakt. Eigenlijk binnen het CJG zijn al trajecten daarvoor, maar we huren ook heel veel organisaties in om dat te doen. Juist die begeleiding op dat vlak is essentieel om te voorkomen dat uiteindelijk kinderen in zware jeugdzorgtrajecten terechtkomen.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik ben blij om u te horen zeggen dat het schrijven van al die rapporten en alsmaar weer opnieuw het schrijven van alsmaar weer hetzelfde rapport en al die gegevens, dat u dat ook, dat valt wat mij betreft ook over de regels waar ik het net over had en al die protocollen. Nog even een kort vraagje om even wat te kijken waar het probleem zit. Het wantrouwen waar u het over heeft tussen de verschillende

zorgaanbieders, is dat wantrouwen, is de bron daarvan de financiën, of is dat de professionaliteit? Vertrouwen ze elkaar niet op het gebied van de professionaliteit, of zijn ze bang dat ze elkaar het geld afpikken?

Wethouder Botter: Allebei. Het heeft echt te maken met allebei. Ik vind dat onvoorstelbaar, want als we met elkaar in staat zijn om het op een niveau te tillen waarbij je zegt van ... Er is werk genoeg namelijk, er zijn nog steeds wachtlijsten, er is nog steeds de mogelijkheid dat als partijen beter met elkaar gaan samenwerken gewoon en ook integraler, dan is er voor iedereen nog genoeg werk en dus ook genoeg geld. Alleen, dat vertrouwen moet er dan ook zijn, dat je dat gezamenlijk doet. Het meest idiote wat ik ben tegengekomen de afgelopen periode is dat er veel gehopt wordt tussen bijvoorbeeld een GI en een CJG en een Kenter, of een andere partij, en men heeft bij al die verschillende organisaties gewerkt, en toch is het belang van degene waar men het laatst werkt hét belang en niet het belang van de cliënt die men behartigt. Dus dat zijn echt dingen waar we een cultuurverandering tot stand moeten brengen die echt ervoor moet zorgen dat we dat op een andere manier gaan aanpakken. Ik wil nog even terugkomen op de financiën. U moet die miljoen zien als een bedrag wat bedoeld is als een soort versneller, waarbij we geld onttrekken en een project voor gaan schrijven om te zorgen dat de kosten voor de baat uit gaan. Een van de programma's daarvoor die we in dat thema al hebben willen opstarten, gaan we straks bestreken, dat is inderdaad het PIT. Daar ga je eigenlijk van uit: we reserveren het bedrag voor twee zware jeugdzorgtrajecten, dat gebruiken we om 20 tot 40 andere kinderen te voorkomen dat die in de zware jeugdzorg terechtkomen. Dan ga je dat op een andere manier invullen.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, ik probeer u even gewoon te volgen. Hoe kleur je dat miljoen in? Is dat 1000 uur maal 1000 dagen? Hoe geef je dat miljoen uit, aan wat?

Wethouder Botter: Wat ik bijvoorbeeld zeg, en je weet dat een zwaar jeugdzorgtraject, dat kost bij wijze van spreken € 125.000. Dat haal je van je budget van de zware jeugdzorg af, dat is dan € 250.000 en die € 250.000, die zet je in om, in het kader van het project van het PIT, om daar 20 tot 40 jongeren mee te helpen, waar je dus op termijn van verwacht dat het minimaal twee trajecten uitspaart.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, gewoon even een vraag. Want u zegt: ik haal bijvoorbeeld € 125.000 of € 250.000 – dat snapte ik even niet wat u bedoelde – haal ik van de ene kant af en stop ik aan de andere kant. Maar dan heb ik geen meerkosten. Het gaat om een miljoen aan meerkosten. Waardoor ontstaat dat? Want het kost een miljoen meer en dat moet terugverdiend worden. Dus dat meer, dat zoek ik met u even.

Wethouder Botter: Maar dat heeft dus te maken dat je bij sommige zaken wat meer moet investeren, dat is bijvoorbeeld bij zo'n project als met zo'n POH'er ook het geval. Dat kost dan op een gegeven moment, om die POH'ers te betalen kost je geld, maar dat leidt ertoe dat het uiteindelijk minder wordt. Daarom is het dus ook zo dat je met tijdelijk geld vervolgens een structurele inboeking doet. Je gooit een visje uit, een spierinkje uit, om een kabeljauw te vangen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Maar, mijnheer de wethouder, je gooit dat spierinkje uit om te leren hoe een kabeljauw te vangen. Ja, nee, en hem ook te vangen, maar dat moet je leren. De volgende keer moet je het zelf kunnen, want waar zit nou het leerproces in, waardoor dit ertoe leidt dat het proces als zodanig meer ervaring krijgt en men dat zo kan doen dat men vervolgens ook € 250.000 per jaar bezuinigt? Dat is ook nog een heftige.

Wethouder Botter: Kijk, voor een deel is dat ook een experiment wat we met elkaar aan moeten gaan. We hebben te maken met een transformatie die we eigenlijk nu aan het vormgeven zijn en waarvan we het idee hebben, tot op heden hebben we de zorgcontinuïteit gegarandeerd, zijn we doorgedaan op dezelfde voet, heeft iedereen ... Maar je moet eigenlijk ook investeren om te zorgen dat we het anders gaan doen, waardoor je rendement gaat halen. Daar hebben we nu pas echt de tijd voor. We hebben het geprobeerd, maar zo langzamerhand komen steeds meer zaken op orde. Dat probeer ik al te zeggen met het berichtenverkeer, dat probeer ik te zeggen met dat we de data steeds meer op orde krijgen, ik probeer dat te zeggen dat bijvoorbeeld ook zo'n project, als waar ik ook vanavond met u over kom te praten, namelijk de maatschappelijke opvang Lijn 18, dat is niet voor niks dat we dat gaan doen. Sommige partijen vinden het misschien zonde dat we zoveel geld in een huurwoning investeren, maar wat is daar nu het geval? Ik betaal elk jaar € 300.000 aan hotelbedden bij Van der Valk en nu betaal ik 600.000, maar dat wel uitgesmeerd over een veel langere periode, betaald vanuit maatschappelijk kompas-geld. Daar zijn we dus echt met elkaar spekkoper, maar dat kun je dus toen alleen maar op het moment wanneer je nu eerst die investering doet. Het PIT is daar ook zo'n voorbeeld van, maar dat zijn dus zaken waarbij we ook met elkaar vertrouwen moeten hebben. Hetzelfde geldt – dat komt ook vanavond aan de orde – er wordt geloofd ik 800.000 is het allemaal bij elkaar, in ICT in het sociaal domein geïnvesteerd. Dat komt nu op een moment dat wij denken dat dat heel erg belangrijk is, om nu ervoor te zorgen dat we al die data die we nu op orde binnenkrijgen, ook daadwerkelijk kunnen combineren, verbinden en zorgen dat we daar ons voordeel mee kunnen doen, wederom weer om de sturing en de financiële beheersing te realiseren. Mag ik nog een, want dan ben ik echt klaar. Ja?

De voorzitter: U heeft nu twee interrupties, een van de heer Van Kessel en een van de ...

De heer ...: Ik wacht even, ik wacht even tot '...'

Wethouder Botter: Er werd verschillende keren gerefereerd aan dat de burgemeester zou toe hebben gezegd dat we een Wmo-functionaris, of persoon, of ombuds... Nou, dat is juist het verschil. De burgemeester heeft gezegd dat we in Amsterdam gebruik zouden kunnen gaan maken van de ombudsman, voor de ombudsfunctie van de Wmo. Maar dat is iets anders, denk ik, want dan gaat het veel meer om de persoon die de klachtenbehandeling doet. Daarvan heeft de burgemeester inderdaad in Amsterdam een keer, nog in een vorige collegeperiode, ook rond de tafel gezeten om te kijken of dat geregeld kon worden. Volgens mij heeft hij niks gezegd nu over een persoon die als een centrale vraagfunctie, die alles gaat regelen voor iedereen. Dus, nou, dan moeten we dat navragen, want dan heeft de burgemeester dat onvoldoende teruggekoppeld aan ons, want daar hebben wij dan geen zicht op.

De voorzitter: Ik ga nu even naar ...

Wethouder Botter: Nee, het gaat dus, het om een vertrouwenspersoon, maar volgens ons is dat de ombudsfunctie die hij in Amsterdam belegt. Maar dat moeten we dan navragen. '...'

De voorzitter: Dat wordt nagevraagd, maar ik wil eerst even naar de heer Van Kessel, die zit al een hele tijd op een interruptie.

De heer Van Kessel: '...'

De voorzitter: Nou, de heer Hulster.

De heer Hulster: Het klopt dat er eerder het idee was om aan te sluiten in Amsterdam. Dat bleek niet mogelijk en dat was eigenlijk ook niet waar we in de eerste instantie via een motie om hadden gevraagd en ook niet wat de wet eigenlijk vraagt, want het gaat juist om een Wmo-vertrouwenspersoon. Een Wmo-vertrouwenspersoon doet een aantal dingen, kijkt u vooral even op de website van de cliëntenondersteuning. Dus het gaat niet alleen maar om iemand die – wat zei u nou – die de belangenbehartiging doet, maar het gaat er ook om, de cliënten ... We willen graag zelfredzame cliënten, maar we hebben ondertussen een hele kerstboom aan zorg opgetuigd en daar moeten cliënten maar de weg in zien te vinden. Een heleboel mensen komen daar goed mee uit de voeten, maar een aantal mensen lopen daarin vast en die mensen worden vervolgens heel duur, omdat we daar niet de goede, kordate zorg voor kunnen regelen. Daar ben ik van overtuigd, dus als je daar een persoon voor hebt die die cliënten signaleert en ook terugkoppelt aan de gemeente, maar ook op zoek gaat naar oplossingen samen met de cliënt, dan voorkom je heel veel kosten aan de andere kant. Daarom geloven wij heel erg in dit instrument, zoals ook door de wetgever is bedacht.

Wethouder Botter: Maar dan hebben we het wel degelijk over iets waar vervolgens dan op een andere manier dubbelingen gaan ontstaan, want ik kan me herinneren dat ik het nog heel vaak met mevrouw Özogul in de vorige periode over deze kwestie heb gehad. Maar zoals u het nu schetst, dat is eigenlijk gewoon het werk van of een CJG-coach, of een CJG-begeleider, of iemand van het Sociaal Wijkteam. De vraag is: hoe kan die naast de cliënt gaan staan om die cliënt te ondersteunen langs die verschillende reizen langs die verschillende organisaties? Dat zouden we in de toekomst nog wat meer kunnen versterken inderdaad. Maar daarvoor zijn die organisaties veel meer en ik zou er dan zelf geen voorstander van zijn om daar weer één persoon, want één persoon gaat het niet redden, één persoon moet dan weer een secretariaat hebben, één persoon moet een werkplek hebben en voor je het weet is het een apart bureau geworden in de gemeente van een aantal mensen die dan weer CJG's en de Sociale Wijkteams gaat aansturen. Daar zou ik geen voorstander van zijn, maar het is natuurlijk ... Het laatste, allerlaatste wat ik zou willen vragen is, want dit is natuurlijk ook het moment voor u om aan te geven wat u belangrijk vindt aan sturingsinformatie. Want wij gaan zo meteen de hele boel inrichten, wij zijn natuurlijk in gesprek al met een aantal partijen en we hebben ook dingen in gang gezet. Maar we willen heel graag ook natuurlijk van u weten waar u behoefte aan heeft. Wat voor soort dingen is voor u van belang om te weten? Verwacht u dat wij met een voorstel daarvoor komen en het er dan met u over hebben? Of heeft u nu al ideeën? Dan heel graag ook een onderscheid van nice to know en need to know, want het is allemaal misschien wel leuk om dingen te weten, maar dan gaan we iedereen weer opzadelen met extra ballast. Dat willen we niet, daar ben ik het helemaal met mevrouw Klazes eens. Maar hoe gaan we aan uw wens voldoen om op een goede manier te kunnen rapporteren op de sturingsinformatie, heeft u daar een beeld bij?

De voorzitter: De heer Smit, mijnheer Smit, gaat u even uw gang? Heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de wethouder, ik liet u even uitpraten en toen hield u een pleidooi voor onze selectie voor informatie die we willen hebben. Mag ik constateren dat u op dit moment – het is geen verwijt, maar – niet in staat bent om ook maar bij benadering toe te lichten hoe die 250.000 nog een keer terugkomt? Ik snap uw goede bedoeling om hier structuur aan te brengen, meer inzichtelijkheid, enzovoort, verbeterde processen, die ook efficiënter zijn. Maar u kunt op dit moment volgens mij op geen enkele manier aangeven waar die 250.000 in 2021, hoe die ingeboekt gaat worden.

Wethouder Botter: Nee, dat kan ik niet. Dat heeft te maken ook met: welk vertrouwen heb je erin dat we op een gegeven moment in staat zijn om echt een kanteling tot stand te brengen? Is het zo dat je die twee trajecten extra wilt blijven geven en dan tegelijkertijd maar ziet dat je voor een aantal andere kinderen

helemaal niks kunt doen in het kader van zo'n PIT en dat zo meteen, van die twintig die we hadden kunnen redden, er vier of vijf in een traject komen bij Parlan? Hetgeen dan 1,2 miljoen kost, want zo duur zijn die trajecten. Of zijn we bereid om nu die kans te nemen en te kijken: werkt nou voor die kinderen dat PIT? Gaan we evalueren, komen we straks over te spreken met elkaar. Dat kan ik ook al meteen toezeggen, we gaan gewoon na een jaar evalueren: werkt dat PIT wel of niet? Dan weten we of we in staat zijn om te voorkomen dat meer jongeren dan nodig in de gesloten jeugdzorg terecht.

De voorzitter: De heer Smit, heel kort alstublieft, want we zijn al dik een uur bezig en ik wil even nog een rondje doen om informatie op te halen. Ja?

De heer Smit: Ja, maar, de woorden van de wethouder bewogen, en ik denk ook, met een deskundigheid vertelt u het. Maar heel simpel, u zegt in dit stuk: het kost een miljoen, maar er komt vier keer 250 terug. Nou, dan denk ik ...

Wethouder Botter: Er staat in dat we de projecten per onderdeel gaan ook uitwerken. Het gaat om vier verschillende programma's waar dat miljoen aan wordt besteed. Dat is gericht op die vier aanbevelingen en we komen natuurlijk met die programma's hier bij u terug om te laten zien hoe we het gaan besteden, hoe we het gaan verantwoorden en dat soort dingen.

De heer Smit: Ja, nee ... Mijnheer de voorzitter ... Zo ja. Er komt € 250.000 per jaar wordt uiteindelijk terugverdiend door verbeterde processen. Nou, eerlijk gezegd zie ik dat niet, maar ik wacht af.

De heer ...: Maar u bedoelt rekenkundig?

De heer Smit: Ja, ik ...

De voorzitter: Volgens mij is dit al meerdere keren uitgelegd en volgens mij is duidelijk wat er bedoeld wordt. Ik wil dan even heel snel, want we zijn al dik een uur over dit onderwerp aan het praten en we lopen echt uit. Ik vind het een prima discussie, maar ik proef ook dat we in herhaling vallen de hele tijd, dus ik wil ook nu even wat concreter. Zijn er nog mensen die een tweede termijn willen en concrete voorstellen, vragen hebben aan de wethouder? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Ik wilde eigenlijk twee dingen zeggen. Allereerst wilde ik de wethouders allebei complimenteren met inderdaad ook de deskundigheid – mijnheer Smit zei het al netjes – waarmee ze dit brengen. Het voegt voor mij heel veel toe aan de stukken die wij al hebben gehad, dus ik waardeer het debat in ieder geval hier ook over. Ik wilde nog door gaan vragen over dat ene miljoen voornamelijk: waar gaat dat heen? Maar daar hoor ik de wethouder ook net over zeggen: daar gaan we uiteraard bij u terugkomen en daar krijgt u dan inzicht in waaraan we dat gaan besteden. Dat is dan ook wat mij betreft, dat het moment dat wij het beoordelen en daar een go op geven en dat die kosten dus niet eerder worden uitgegeven dan dat wij ze bestemd hebben daarvoor. Dus dank daarvoor. Wat mij betreft zou het ook fijn zijn dat in die evaluaties of in die tussenmomenten die er komen, als er dan meer zicht is op waar die kosten heengaan, dat we die daar ook langs zien. Zo heb ik dat gehoord, dus daarmee ben ik erg tevreden en dat wij ...

Wethouder Botter: Kanttekening, u heeft gehoord dat we daarmee terugkomen ...

De voorzitter: De heer Van Kessel. Even uitspreken.

De heer Van Kessel: En daar dank ik de wethouder dan zeer mee.

De voorzitter: De heer Botter.

Wethouder Botter: U heeft inderdaad gehoord dat we daarmee terugkomen, maar dat we van tevoren toestemming zullen vragen, dat heb ik volgens mij niet zo letterlijk gezegd. Want ik kan me ook niet voorstellen dat u dat per se wilt. Wij komen gewoon met voorstellen op basis van hetgeen van wat hier in het stuk beschreven staat en gaan u ook daarover informeren. Volgens mij zei u ook al in een eerder stadium: ik ben heel nieuwsgierig over de voortgang en dat u ons echt goed op de voortgang ... Maar het was niet mijn intentie om echt goedkeuring eerst te gaan vragen, want dan gaat het echt veel te lang duren, want we moeten echt heel snel aan de slag.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Daar heb ik in zekere zin ook wel begrip voor, maar dan vraag ik toch eigenlijk wel aan de voorkant nog iets meer toelichting, dus probeer het misschien nog een keer, over: waar gaat die miljoen dan heen? Want ik heb gewoon nergens op papier enig idee en u noemde het eerder ook al een experiment. Ja, een experiment van 1 miljoen vind ik als gemeenteraadslid wel erg veel. Het gesprek ging net over vissen vangen, ja, we zitten hier niet om een cursus hengelen te volgen, we zitten als gemeenteraad controleren we het geld wat uitgegeven wordt door het college. Daar hebben we graag inzicht in, dus graag nog een poging over waar dat miljoen dan heen gaat, alstublieft.

De voorzitter: Wethouders? Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Gelet op de enorme hoeveelheid stukken die op de agenda staan voor de komende maanden en zeker ook in december, en we willen toch al voor een deel ook in januari, februari wat resultaten kunnen boeken en dat is ook echt gewoon nodig: is het goed wanneer we parallel gewoon aan dat wij bezig zijn, u een informatienota of een brief sturen waarin we dan aangeven hoe we dat verder vormgeven? Dat we daar wel over kunnen praten, maar dat we wel vast van start kunnen gaan.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Mag van de wethouder horen hoe dat dan rijmt met ons budgetrecht?

Wethouder Botter: In principe blijft het geld binnen het sociaal domein en het is onderdeel van de reserve sociaal domein. Het geld binnen dat sociaal domein is ook bestemd voor de activiteiten van het sociaal domein. Dus wij zijn ...

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, de laatste opmerking van de wethouder, daar begin ik een beetje warrig van te worden. Dit stuk is daar kennisname en we gaan het nu over die miljoen. U vraagt aan ons om gelijktijdig de miljoen dan uit te geven en hiermee aan de gang te gaan. Dat spoort in mijn beleving niet. Ter kennisname, geld uitgeven en dan ook nog een voortgang te doen. Volgens mij is het beter dat u zo snel mogelijk uitsluitel geeft van hoe dat miljoen ingezet wordt, zodat we daarna kunnen zeggen: dat voelt goed en ga uw gang. Maar niet tegelijkertijd, want nu hebben we geen grip meer.

Wethouder Botter: Maar kijk, we moeten ook niet dingen dubbel willen doen. We hebben met elkaar in het kader van de kadernota besproken: het is noodzakelijk dat er wordt ingegrepen op het sociaal domein om de kosten te beheersen. Daarvoor is een miljoen gereserveerd. Daar is door de meerderheid van de gemeenteraad een klap op gegeven op die kadernota en vervolgens krijgt u van ons nu de informatienota om te vertellen hoe er door het onderzoek AEF gekeken is naar de wijze van hoe het ervoor staat. Wij koppelen daaraan meteen dat het nodig is om een aantal interventies te plegen, conform de aanbevelingen. We gaan die interventies zijn bedoeld om die vier aanbevelingen en die willen we heel graag voortgang geven. Dus eigenlijk, het gaat om een informatienota, maar het geld is al beschikbaar gesteld.

Mevrouw ...: Dat zit in de reserve.

Wethouder Botter: Ja. Het is niet zo dat ... Maar tegelijkertijd kan ik me voorstellen dat u de vinger aan de pols wil houden en daarover geïnformeerd wilt worden. Maar dat willen we ook gaan doen, maar om nu – nadat er eigenlijk al een besluit genomen is over het budget – opnieuw toestemming te gaan vragen van hoe wij die invulling gaan doen. Ja, heb ook een beetje vertrouwen in de wijze dat wij proberen het op een goede manier te doen.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, oké, nu komt ook, het woord vertrouwen valt, dan word ik altijd een beetje wat gespannener. Ik begrijp dat bij de kadernota een meerderheid van de gemeenteraad heeft ingestemd met 1 miljoen voor dergelijke programma's als dit – daarbij voeg ik er ook aan toe dat wij daar niet mee hebben ingestemd met de kadernota. Ik begrijp ook heel goed het programma wat hier ligt en daar ben ik ook heel erg blij mee als ik dat zie, want ik denk dat het hoognodig is dat dit moet gebeuren. Dus daar ben ik ook heel blij mee. Alleen, wat ik niet begrijp, is dat niet aan de voorkant van het inzetten van het programma de koppeling gemaakt kan worden tussen die 1 miljoen en wat gaat er met dat 1 miljoen gebeuren. Ik vind dat enigszins merkwaardig. Ik sluit me in die zin wel aan bij de suggestie van mevrouw Zoon dat dat een goed idee zou zijn als, met een meerderheid van de raad die het budget heeft toegekend, in uw bevoegdheid, dat u van start gaat, maar wel zo snel mogelijk toch bij ons terugkomt, schriftelijk wat mij betreft, met een overzicht: waar gaan wij dat aan uitgeven en aan welke kosten moet ik denken? Er gaat geld vanuit de gemeente overgemaakt worden naar andere partijen.

Wethouder Botter: Die toezegging had u van mij al, dus dat gaan we gewoon doen. Dat gaan we doen.

De heer Van Kessel: Maar dat kunt u dus ... Oké, nou, als we dat ontvangen en dan is mijn vraag – want we maken dit soort dingen altijd smart: wanneer kan ik dat verwachten?

Wethouder Botter: Dat kunt u binnen vier, vijf weken verwachten.

De voorzitter: Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Hangt hier ook dan de vraag mee samen wat voor sturingsinformatie wij willen hebben? Of wat wij belangrijk vinden over die informatie? Want kijk, ja ...

Wethouder Botter: Ik kijk even naar uw voorzitter en die heeft zoiets: het heeft allemaal al lang genoeg geduurd. Maar als het gaat over de vraag van de sturingsinformatie, dat is echt iets wat van uzelf moet komen. Dus dat kunt u wat mij betreft via de mail naar ons sturen. Daar kunnen we nog een keer op een ander

moment over praten, maar weet dat die commissievergaderingen gewoon heel vol zitten. Ik denk niet dat dat gewoon nu binnen vijf minuten te regelen is.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Ik had begrepen dat we konden kiezen of dat u een voorstel zou doen, welke informatie. Dus ik denk dat het heel prettig is om een voorstel te krijgen waar we eventueel op kunnen reageren. Dank u wel.

Wethouder Botter: Wij zorgen voor een voorstel.

De voorzitter: Nou, dat is heel mooi. Ik denk dat we het ... Als laatste uitsmijter, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Akkoord met het voorstel om binnen vier weken toelichting te geven over de zaak. Ook akkoord met het doel van deze vorm van financiering. Maar kunt u nog even toelichten waarom u zo snel een toezegging wilde hebben? Zit daar een datum, of zit daar een drang achter? En dan wel, welke?

Wethouder Botter: Er zit in zoverre een drang achter dat we in overleg zijn, natuurlijk mevrouw Meijs met een groot aantal zorgaanbieders, ik met een aantal jeugdzorgaanbieders. We willen gewoon een aantal pilots gaan starten. Een van die pilots is inderdaad die kwetsbare gezinnen waar we inzichtelijk willen maken: hoe zorg je nou dat je die sociale zaken-kant, die Wmo-kant, et cetera ook aan elkaar koppelt? We voelen echt zelf ook de urgentie dat er wat moet gebeuren.

De voorzitter: Goed, dank u. Ja, ik wilde gaan afronden. We krijgen een voortgangsrapport januari en april en u komt nog terug over de vertrouwenspersoon, maar ik weet niet of dat ... Dat is net al beantwoord eigenlijk. En een informatiebrief over hoe we die 1 miljoen gaan inzetten, binnen vier, vijf weken. En er komt een voorstel over de maatregelen. Dank u wel. Ik heb even een voorstel, we hadden om 20:00 uur ook gepland insprekers. We lopen wel erg uit, dus mijn voorstel is om eerst even die insprekers aan het woord te laten en dan door te gaan met de vergadering.

11. 20.00 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Goedenavond, u krijgt zo meteen dus per persoon drie minuten om in te spreken. Na inspreken kan de commissie eventueel wat vragen stellen ter verduidelijking en als het bijna het eind van de tijd is, na tweeënhalve minuut geef ik u even een seintje om af te ronden eventueel. Ja? Als u het rechterknopje van de microfoon indrukt dan begint de tijd en dan kunt u inspreken. Gaat uw gang.

Mevrouw Panhuis: Bedankt voordat ik hier mag zijn. Ik ben Jolijn van Panhuis, ik zit hier omdat wij samen met Brenda Groot een voorval hebben meegemaakt wat betreft het leerlingenvervoer. Onze kinderen gaan allebei naar de Van Gilseschool. Dat is een speciaal onderwijs voor kinderen met een spraak/taalontwikkelingsstoornis en daarom worden zij vervoerd met leerlingenvervoer. Daar zijn nogal wat opstartproblemen geweest en dat is mild uitgedrukt. Op 2 september is op weg naar huis, dus dat de kinderen opgehaald zouden moeten worden, is eigenlijk de bus zoekgeraakt. Ze konden hem niet meer bereiken. Wij, alle ouders hebben urenlang in doodsangst gezeten omdat we niet wisten waar onze kinderen waren. We hebben, als ik voor mezelf spreek, ik heb geprobeerd op allerlei verschillende mogelijke manieren contact te kunnen krijgen met de instantie waarmee ik te maken moest hebben en ik werd van het kastje naar de muur

gestuurd. Ik was voornamelijk met een bedrijf in Den Bosch aan de lijn, terwijl de gemeente dit aanbesteed had, om uiteindelijk na drie uur ongeveer te horen dat mijn zoon bij de BSO was afgezet, wat een kilometer verderop is dan van waar hij op school zit, en waar hij bij het hek is achtergelaten, zonder overdracht. Mijn zoon is vier jaar en hij kan dus niet goed spreken, want hij zit niet voor niks op die school. Dat heeft voor ons ontzettend veel ellende met zich meegebracht. Ook de dagen daarna zijn echt allesbehalve vlekkeloos verlopen: wederom werden onze kinderen niet opgehaald, er werd geen contact met ons opgenomen. We vinden het ontzettend zorgwekkend dat kwetsbare kinderen, die niet voor niks vervoer en speciaal onderwijs nodig hebben, dat daar zo onzorgvuldig mee omgegaan wordt en dat er zeer ongekwalificeerde chauffeurs en techniek – de bussen worden ook niet goed uitgerust – en dat daarmee dus die chauffeurs op weg worden gestuurd met kinderen, waarbij ze eigenlijk niet eens weten met wat voor kinderen ze te maken hebben en hoe ze veilig en verantwoord moeten begeleiden. Dat is, denken wij, iets wat wel wat aandacht verdient en waar wij ons nog steeds zorgen om maken. Er zijn opstartproblemen geweest, maar nog steeds, als er iets aan de hand is met een chauffeur, dan valt gelijk het hele systeem in het water. Dan worden kinderen weer niet opgehaald, dan komen er nog ongekwalificeerdere chauffeurs, dan worden kinderen op verkeerde plekken afgezet. Wederom, het zijn kinderen, jonge kinderen, die dus niet goed kunnen spreken en die gewoon traumatische dingen meemaken en daarmee de ouders ook. Dat is heel kwalijk.

De voorzitter: Dat was het?

Mevrouw Panhuis: Ja, even ... dit is even het algemene verhaal, ik kan hier uren over doorgaan, maar dat lijkt me niet nuttig. Dit is het algemene verhaal.

De voorzitter: Zijn er commissieleden ... De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel. Dank u wel voor uw verhaal, het is schokkend, vind ik.

Mevrouw Panhuis: Ja.

De heer Oomkes: Het lijkt me ongelooflijk traumatisch voor uw kind. Kunt u aangeven of hij er gevolgen van heeft gehad? Vertrouwt hij de mensen die hem vervolgens komen ophalen?

Mevrouw Panhuis: Dat ging in het begin moeizaam. Vorig jaar, toen hij met een ander vervoersbedrijf werd opgehaald, ging hij huppelend naar buiten en nu met een hangend hoofd. Omdat hij dus zo moeilijk kan praten, kon hij in de eerste instantie mij niks vertellen, wat me alleen nog maar meer zorgen gaf. Ik merkte nu weken later dat hij wel eens zei: de buschauffeur was de weg kwijt. Dan denk ik, dan komt het ineens popt het op. Wat hij nu bijvoorbeeld doet is, hij stapt geen auto in als er geen navigatie aanstaat, hij moet op de kaart kunnen kijken, anders wil hij niet rijden. Hij tekent zelf kaarten, hij is met pijltjes bezig om zich te navigeren. Ik vind het een hele mooie manier om het te verwerken, maar het geeft wel aan hoeveel impact het op hem gehad heeft. Dan moet ik zeggen dat het op mijn zoon lijkt het dan op die manier nog onschuldig, maar helaas was dat voor Brenda een ander verhaal, maar die komt zo nog aan het woord, dat is natuurlijk niet mijn verhaal dan. Dus ja, dat is het nu.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voor het inspreken. Ja, je maag draait ervan om van zo'n verhaal. Ik ben zelf vader van twee kinderen en veel mensen hier hebben kinderen, dus we kunnen ons ontzettend goed voorstellen hoe verschrikkelijk en hoe vervelend dit is. Eigenlijk twee vragen. Eén: heb je het gevoel – ja, je zei

het al een klein beetje, maar – dat er sprake is van incidenten, of dat het iets beter aan het worden is? Dat één. En twee: heb je, of hebben jullie, of de ouders, ook contact met de gemeente hierover gezocht? Als dat gebeurd is, wat was daar de uitkomst van?

Mevrouw Panhuis: Het zijn incidenten, maar als er een incident aan de hand is, dan blijkt dat het hele systeem zo fragiel is dat incidenten ze niet aankunnen. Dus op het moment dat er na dit vreselijke gebeurtenis, moet er dus een nieuwe chauffeur komen. Dan is kennelijk men met man en macht uren bezig om iemand te vinden en zijn ze niet in staat om ons op de hoogte te stellen van wat ze aan het doen zijn. Dus dat geeft voor mij aan dat de hele organisatie wat dat betreft niet deugt. De gemeente ... O ja, ja. Omdat ik dacht contact te zoeken met de gemeente, kwam ik bij '...' in Den Bosch terecht en ik dacht: nee, ik moet wel iemand bij de gemeente spreken. Toen heb ik naar het secretariaat van de wethouder gebeld en toen ben ik uiteindelijk bij de heer Tobias Meenhorst terechtgekomen. Daarmee hebben we toen een gesprek gehad, die eigenlijk ons op het einde van het gesprek toch nog adviseerde om een klacht in te dienen via de website. Dat gaf allesbehalve een bevredigend gevoel, want waarom zit ik dan met iemand aan tafel om uiteindelijk toch nog een anonieme klacht in te dienen, terwijl we al verschillende mails en klachten hebben gestuurd? Dan denk ik: waarom zou ik alsnog die weg moeten gaan? Dus dat voelde niet goed. Na aanhouden hebben we uiteindelijk ook nog een gesprek gehad, wederom met Tobias Meenhorst en met Ronald Derks, die contracthouder is tussen Regiorijder en '...' in de gemeente – nou, zo'n type – en dat gaf wat meer inzicht, want het was fijn om te horen dat iemand gewoon daadwerkelijk toegaf dat daar hele stomme dingen gedaan zijn en dat het echt niet door de beugel kan. Hij zou stappen nog ondernemen, omdat ondertussen de route waar onze kinderen op zitten uitgebreid was met een nogal onhandige lus, waardoor sommige kinderen dus ongeveer drie uur per dag in de bus zaten. Dat zijn dan nog bijkomende dingen die het hele gebeuren ongemakkelijk maken, dus het blijft trekken en duwen. Dus zodra er inderdaad een chauffeur ziek is, een begrafenis heeft, dan valt dat kaartenhuis weer in elkaar en dan worden kinderen weer te laat of niet opgehaald en dat is gewoon heel kwalijk.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik heb nog een vraag over, er zou een klankbordgroep komen van ouders. Daar hebben wij tenminste wat over gelezen. Bestaat die al?

Mevrouw Panhuis: Niet dat ik weet.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, twee vragen. Hoe komt het dat een chauffeur drie uur lang niet bereikbaar is? Ik zou zeggen: ze moeten een telefoon hebben. Het tweede is, u zei net: onze kinderen zijn drie uur onderweg, wat voor impact heeft dat op voor dat kind, wanneer een kind van vier drie uur lang onderweg is?

Mevrouw Panhuis: Hoe die chauffeur drie uur lang niet te bereiken is, is voor mij nog steeds een raadsel. Kennelijk heeft hij in een bus gezeten waarvan de boordcomputer het niet deed, dus hij had geen navigatie. Hij had een telefoon, maar die heeft hij uitgezet, wat ik echt iets ontzettend vreemds en ook gewoon ongemakkelijks vind, waarom je jezelf bewust onbereikbaar maakt als je niet weet waar je heen moet. Hij heeft de kinderen gevraagd hoe hij moet rijden. Dat zijn dus kinderen die tussen vier en acht jaar, ja, tuurlijk weten die niet hoe je moet rijden, dus daardoor is hij gewoon als een malloot rondjes gaan rijden en heeft hij eerst geprobeerd mijn zoon bij ons thuis af te zetten, terwijl hij naar de BSO moest. Dus hij had op de een of andere wonderlijke manier verkeerde informatie, terwijl ik die dag twee keer heb bevestigd of hij echt naar de

BSO gebracht zou worden, omdat ik al wist dat er de week daarvoor ook al dingen misgingen. Dus ik snap dan nog steeds niet waarom het drie uur moet duren, ik snap niet waarom iemand dan zijn telefoon uitzet, ik snap niet waarom er geen contact ... Ja, dat snap ik niet. Maar waarom het zolang geduurd heeft, omdat hij dus de kinderen de weg liet wijzen en mensen op straat heeft gevraagd waar hij heen moest. Maar ja.

Mevrouw Özogul-Özen: En mijn tweede vraag, over het brengen en halen en dan drie uur onderweg.

Mevrouw Panhuis: Kennelijk is het vanuit de gemeente acceptabel dat de route anderhalf uur mag duren. Dat betekent dus anderhalf uur heen, anderhalf uur terug, drie uur. Mijn zoon heeft dan het geluk dat hij een van de laatste kindjes is, maar hij komt ook echt geknakt uit de bus, hij moet dan eerst op de bank liggen, hij is gewoon uitgevloerd. Wederom, voor de zoon van Brenda, die zit dus wel drie uur in de bus, die kan niks anders meer dan naar school en daarna slapen.

De voorzitter: Ja, was dat het? Commissie?

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja, ja. Laten we, zullen we eerst even de tweede spreker aan het woord laten? Dan kunt u een gecombineerde reactie krijgen. Ja, gaat u zitten. En bedankt, mevrouw Panhuis. Rechterknop.

Mevrouw Groot: Goedenavond, bedankt dat ik ook mag spreken inderdaad. Ik ben Brenda Groot, mijn zoontje die gaat ook inderdaad naar de Van Gilseschool. De kinderen die hebben daar een taal/spraakstoornis, waardoor de communicatie dus echt gewoon vaak niet is of inderdaad, wat we net ook al hoorden, later. De zomervakantie heerlijk, geen stress gehad. Opstartproblemen, dat nemen we altijd voor lief, we nemen gewoon vrij de eerste werkdag eigenlijk als de kinderen weer naar school gaan, dus eigenlijk de eerste lesdag. De bus, die komt geheel altijd al een half uur, drie kwartier later als dat gepland is en daar houden we gewoon rekening mee. Maar ja, dat hield twee weken aan eigenlijk, dus twee weken lang te laat op school. Dan hebben we het niet over tien minuten, nee, dan hebben we het echt gewoon dik over een uur, soms anderhalf uur dat de kinderen te laat op school kwamen. Kinderen zijn om 14:15 uur uit, dan is het zo fijn als daar een gezicht staat, een vaste chauffeur die de kinderen een handje geeft en zegt: kom maar met me mee. Nee, vaak genoeg stond er in die twee weken tijd pas om 15:00 uur iemand voor de kinderen, die niet eens naar de kinderen omkijkt. Hetzelfde als 's ochtends trouwens, hoor, de chauffeurs. Ze begroeten de kinderen niet eens, het is: ga zitten, kom hier, schiet op, ik moet nog verder. Het is gewoon schrijnend om aan te zien. Ik geef wel mijn kind mee, maar mijn hart breekt, het is echt verschrikkelijk. De bewuste dag dat de bus dus niet te traceren was, want ook de gps die deed het niet, dus niemand wist waar die bus was. Het was verschrikkelijk, ik belde om 15:30 uur op, ik kreeg alleen te horen: ik zie een loosmelding. Ik weet niet wat een loosmelding is, dus ik: wat is dat dan? Ja, dat weet ik niet, mevrouw, we gaan het uitzoeken, maar er is iets met de bus. Nou, ik kan jullie vertellen, ik ben echt bijna neergegaan. Mijn moeder heeft mijn andere zoontje van vijf opgehaald, want die kon mij niet zo zien. Dan ben ik echt geen stresskip, maar ik kon dat niet aan. Ik heb met leerlingenvervoer gebeld, gemeente gebeld, met school gebeld, met ouders gebeld: wie weet wat, waar zijn ze? Het was echt een drama. Om 17:15 uur – hij is om 14:15 uur uit – kreeg ik een telefoontje van mijn moeder dat hij af was geleverd bij mijn moeder. Mijn moeder was op dat moment in de speeltuin van het dorp, ze heeft de bus voorbij zien rijden, mijn zoontje die heeft hun opgemerkt en is gaan roepen en gaan zwaaien: oma, ik ben er eindelijk. Waardoor de buschauffeur hem dus naar oma heeft gebracht. Het was zo schrijnend. Op dat moment was ik alleen maar blij dat hij uit de bus was, maar ik had zo graag die chauffeur gewoon willen spreken. Niet dat ik boos was op hem, maar gewoon die bezorgdheid en alles. Het is gewoon zo erg geweest. De dagen daarna heeft mijn zoontje zo'n last gehad: nachtmerries, met zijn hoofd in zijn slaap

bonken tegen de muur aan, hij vertrouwt niemand meer, hij heeft verlatingsangst. Allemaal gekregen door dat incident. Wij mogen dan nog van geluk spreken dat we door dit incident – zoals ik het noem, hè – een vaste chauffeur hebben gekregen. Ook dat is beaamd in het gesprek wat we hadden gehad, want ik zei: dankzij omdat dit gebeurd is, hebben we nu een vaste chauffeur. Dat beaamden ze ook inderdaad, anders hadden we wellicht nog geen vaste chauffeur gehad en ging het nog zo verder. Mijn zoontje die is nu onder begeleiding van de kinderpsycholoog, de arts van de JGZ – als ik het goed zeg, die afkorting – is ook betrokken bij hem nu geraakt. Het is schrijnend, ja. Ik vind het gewoon heel belangrijk om dat ook gewoon aan jullie te vertellen, wat dat gewoon met de kinderen kan doen. En ja, ze zijn veilig thuisgebracht die dag, gelukkig, wat in die brief stond. Maar daarna, die impact, hij wil niet meer met de bus mee, hij wil het niet. Als de vaste chauffeur nu, was laatst verhinderd, kon niet. Ik heb hem zelf, ik heb vrij genomen, ik heb hem zelf naar school gebracht en opgehaald, want hij wil niet die bus in. Hij krijgt paniekaanvallen, angstaanvallen. Het is verschrikkelijk.

De heer ...: ‘...’

Mevrouw Groot: Hij is acht jaar, hij heeft die bewuste dag geholpen de route aan te wijzen, dus hij voelde zich heel erg verantwoordelijk. Hij voelde zich dat mensen ook kwaad op hem waren, omdat hij de weg niet wist en hij moest het weten. Maar hoe kan een kind van acht jaar met een spraak/taalstoornis de weg wijzen? Hij is daar wel mee belast, die dag.

De voorzitter: Zijn er nog andere commissieleden met een vraag? De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Nou, het is wel knap om nog een vraag te hebben, hoor. Maar ik vind dat u beiden een heel dapper en heel goed verhaal heeft verteld, complimenten.

De voorzitter: Ja, schrijnend en ik ... O, de heer Yerden wil ook nog even iets vragen, nog een keer.

De heer Yerden: Zijn jullie de enige ouders, of zijn er meerdere ouders die dezelfde problemen hebben, weten jullie dat?

Mevrouw Groot: Ja, meerdere. Ja.

Mevrouw Panhuis: Er zitten vijf kindjes in de bus, dus wij zijn twee van hen.

De heer Yerden: Hebben jullie overleg gehad met hen?

Mevrouw Panhuis: Voornamelijk met elkaar.

Mevrouw Groot: Ja, we hebben wel een oudergroep-app, maar daar zit ook een stukje taalbarrière van de andere ouders in, waardoor het moeilijker is.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik denk dat we even om een reactie van de wethouder gaan vragen. Ja? Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Laat ik vooropstellen dat dit de ergste nachtmerrie is die je kunt voorstellen dat je die overkomt. Als je, ik heb gisteren in de raadzaal de klok een uur teruggedraaid, want die was nog niet van zomertijd naar wintertijd gedaan, en dat zou je het liefst natuurlijk hier ook kunnen doen, maar je kunt dat niet meer herstellen. Weet dat dat ons ook enorm heeft aangegrepen. Ik heb het zien binnenkomen via de mail, omdat het secretariaat had aangegeven dat dit was gebeurd. Ik vond dat ook meteen heel erg.

Tegelijkertijd heb ik ook gemerkt dat het meteen doorgestuurd was naar de afdeling, om naar de desbetreffende persoon die u net noemde ook, om daarmee te spreken. Volgens mij is er heel adequaat gehandeld, ook vanuit de gemeente, om ervoor te zorgen dat we in ieder geval, dat dit niet meer zou gebeuren. De chauffeur is van die bus afgehaald, überhaupt van dit vervoer afgehaald. Er zijn talloze andere maatregelen geweest, volgens mij is er ook verschillende keren contact met u geweest, zowel vanuit de vervoerder als vanuit de ambtenaar die u net noemde. Dus volgens mij is daar heel erg zorgvuldig, maar dat neemt niet weg dat we de pijn en alle gevolgen die het heeft gehad, weg kunnen nemen. We hebben in de contracten met de nieuwe aanbieder in ieder geval goede afspraken gemaakt hoe het zou moeten en hoe het op papier zou moeten. Het was ook niet zomaar dat we nu na de vakantie te maken hadden met een situatie dat het weer opstartproblemen waren van na de vakantie met het busvervoer, maar het gaat veel meer – en dat wisten we ook – om de vraag: is de nieuwe partner die we in de arm hebben genomen om dit uit te voeren, in staat om dit te doen? We hebben daar echt de eerste 14 dagen bovenop gezeten en dan is natuurlijk hetgeen van wat hier gebeurde je ergste nachtmerrie. Maar nogmaals, ik kan dit niet terugdraaien. Dus waar ik wel heel nieuwsgierig naar ben is: in ieder geval u zegt dat uw zoon nog heel veel moeite heeft om nu nog met de bus te gaan, maar dat er wel een vaste chauffeur is. Maar heeft u een idee van wat er nog meer zou kunnen worden gedaan, of naar u beiden, om het gevoel te krijgen: ik heb weer vertrouwen in dat leerlingenvervoer. Want het wrange – en daar is natuurlijk totaal uw voorbeeld niet het juiste voorbeeld van – maar over het algemeen is het overstappen van de ene vervoerder naar de ander heel ordentelijk verlopen. Het vervelende is gewoon dat u te maken heeft gehad met deze chauffeur die dat nooit had, die daar niet tussendoor geglipt had mogen worden. Maar het is wel en blijft – en ik kan me voorstellen dat dat heel vervelend en hard voor u overkomt – maar het is ook wel mensenwerk waar wij niet natuurlijk iedereen aan een touwtje hebben. Dit had nooit mogen gebeuren en ik wil daar ook bij deze nogmaals mijn oprechte excuses voor aanbieden, want dit is echt, echt heel erg vervelend, maar ik weet niet wat ik er nu verder aan moet doen, want we hebben op deze situatie volgens mij heel adequaat gereageerd, zowel vanuit de gemeente en de ambtenaar in kwestie, als ook het bedrijf. Dus ik vind het goed dat u uw verhaal heeft gedaan en ik vind ook dat, in de krant stond het ook allemaal, tuurlijk, tuurlijk.

De voorzitter: Probeer u via de microfoon, dan kunnen we het beter horen.

Mevrouw Panhuis: O, oké. Dat adequaat is gereageerd, ben ik het deels mee eens, want er is pas gereageerd nadat we urenlang aan de telefoon hebben gezeten om eindelijk terecht te komen bij, om direct met iemand van de gemeente te spreken. Qua communicatie is er nooit een handreiking naar ons gedaan, wij moesten overal zelf achteraan. Alles was mosterd na de maaltijd, dus ik vind dat persoonlijk niet heel adequaat. Daarnaast, wat eraan gedaan kan worden naar mijn idee, deze ene chauffeur was inderdaad een ontzettende rotte appel, maar in die weken daarvoor hebben wij elke dag met andere chauffeurs van doen gehad. Geen enkele chauffeur was gekwalificeerd, die konden geen gedag zeggen, die wisten niet met wat voor kinderen ze te maken hadden, die hadden geen werkende computer, die wisten niet waar ze heen moesten, de routes waren niet up-to-date.

Wethouder Botter: Wat bedoelt u met de periode daarvoor? Want dit was in de eerste week gebeurd na ...

Mevrouw Panhuis: De tweede week.

Wethouder Botter: De tweede week.

Mevrouw Panhuis: De eerste week hebben onze kinderen volgens mij vier, vijf verschillende chauffeurs gehad en van al die verschillende chauffeurs waren er dus meer chauffeurs waarvan ook de telefoon op was, waarbij

de kinderen de weg moesten wijzen, die veel te laat kwamen, die niet wisten waar ze naartoe moesten, die überhaupt de kinderen dus ook niet naar binnen brachten bijvoorbeeld. Dus tot dan toe hadden we met geen enkele chauffeur te maken gekregen die enigszins op ons gekwalificeerd overkwam. Toen uiteindelijk hebben ze dus een vaste chauffeur kunnen regelen, uit Den Haag, waar daar de beste man op zijn vaste route is weggehaald. Terwijl hij de eerste dag voor onze kinderen ging rijden, werd hij gebeld door de ouders van zijn oude route: waar ben je, want mijn kind moet naar school. Met andere woorden, het bedrijf vult gaten met gaten. Dus dan hebben ze al eindelijk een vaste chauffeur, maar dat betekent wel dat andere kinderen weer geen vervoer hebben. Nou ja, dat vind ik niet dat dan het systeem goed functioneert. Natuurlijk is dit ons geval en er zijn 1250 leerlingen die vervoerd worden, dat weet ik. Ik kan alleen vanuit mijn eigen ervaring spreken, maar als ik ook kijk naar klasgenoten van mijn zoon, waarbij op dit moment er ook een chauffeur uitvalt en waarbij hij ook voor de BSO wordt afgezet bij een hek die hij zelf niet open kan krijgen, omdat het een kinderslot is, dus die arme jongen – die is vier jaar – die kan niet naar binnen, omdat die chauffeur ook gewoon wegrijdt. Dat is gister. Ja, dat functioneert niet goed.

De voorzitter: Ja, dat is heel spijtig. Is wethouder? Ja.

Wethouder Botter: Ik zal natuurlijk naar aanleiding van hetgeen, want zo en détail als ik het nu allemaal hoor, heb ik het niet gehoord. Dat is gewoon zo. Ik zal gewoon contact opnemen met de desbetreffende organisatie, dat zal ik niet ambtelijk laten doen, maar dat zal ik persoonlijk doen en ik zal u daar persoonlijk van op de hoogte houden, van hetgeen wat daar uitkomt – en uiteraard ook de commissie.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Een korte vraag: is er niet iets te doen aan die tijd dat de kinderen in de auto zitten, zo jong?

Wethouder Botter: Dat zou ik moeten nakijken. Ik heb geen idee welke afspraken daarover we hebben gemaakt, maar anderhalf uur lijkt me redelijk veel. Tegelijkertijd heb ik ook te maken met dat we een enorm tekort hebben aan mensen die überhaupt gekwalificeerd zijn om met een rijbewijs in een bus te rijden, dus dan is de volgende stap: zijn ze heel erg goed geschikt om met jonge kinderen om te gaan? Maar op een gegeven moment moet er een afweging worden gemaakt, want je wil die kinderen heel graag op een juist moment op school hebben en ook op een veilige manier. Als er niemand is, dan mag het natuurlijk niet zo zijn dat er dan mensen worden aangenomen die totaal misschien ook incapabel zijn in communiceren met de doelgroep. Dus daar ga ik ook over praten.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Ik kan niks anders zeggen dan: hopelijk gaat het niet meer voorkomen en sterkte met de kinderen, dat ze het vertrouwen weer terug kunnen winnen. Dank u wel. Wij hebben aansluitend nog twee insprekers. Die staan al klaar geloof ik erachter. Wie van de insprekers? U mag gelijk daar gaan zitten achter de microfoon. Goedenavond, u gaat allebei inspreken, klopt dat? Dan krijgt u twee keer drie minuten. Een keer per persoon natuurlijk. Als u het rechter knopje indrukt, dan gaat de tijd lopen. En ik zou ook een beetje rond de drie minuten even een seintje geven om af te ronden. Ja, gaat uw gang.

De heer Vogelaar: Dank u wel. Ik denk dat de meesten ons nog niet kennen, dus ik zal ons even voorstellen. Wij zijn uit de commissie Speeltuin 2020 uit het Ramplaankwartier. Ik denk dat dan nu in een keer mensen gaan denken van: o ja, daar heb ik van gehoord. Wij zijn in 2017 vanuit het bestuur van de speeltuin gaan kijken naar de speeltuin, primair naar de speeltuin. Het is een meer dan 100 jaar oude speeltuin in een wijk die zich kenmerkt door veel groen, veel jonge gezinnen met kleine kinderen. En wij hadden vanuit de speeltuin

bestuur de ambitie om de speeltuin weer toekomst proof te maken. En toen we daar mee bezig waren, keken wij ook naar het gebouw wat in de speeltuin stond, wat vastgoed is, wat van de gemeente is. En het terrein ernaast waar een basketbalveldje op is wat openbare ruimte is. En wij vonden eigenlijk van: we kunnen nu wel die speeltuin aanpakken, maar dat zou een gemiste kans zijn als we niet ook naar de gemeente toe uitwijken van: zullen we dit als een gezamenlijk project oppakken? Nou, daar hebben wij als eerste een plan van aanpak voor geschreven, daarna een enquête voor gedaan. We hebben de wijkraad betrokken en een enquête afgenomen over zeven verschillende groepen in de wijk. Dus verschillende belangengroepen, de kinderen, de ouderen, de leden, de hele wijk, de verschillende leeftijdscategorieën. En met die gegevens, met die terugkomst, zijn wij met een architect, die echt op speeltuinen gespecialiseerd is, een visiestuk gaan ontwikkelen. En met dat visiestuk zijn wij naar de gemeente toe gegaan. En aan de hand daarvan is een hackaton georganiseerd in maart 2018. Mijn 14 afdelingen waren erbij betrokken, dat is de gemeente heeft dat georganiseerd. Die zijn allemaal begonnen in de speeltuin, daarna met zijn allen naar een vereniging gegaan. En we hebben een hele middag daar gezeten. En uitkomst van dat verhaal is fantastisch, we gaan dit met zijn allen omarmen en wij ondersteunen jullie initiatief. En we gaan samen het plan verder uitwerken. Dat was maart 2018. Mag ik nog verder of ga jij verder? Dan maak ik het verhaal af. Inmiddels zijn we ruim anderhalf jaar verder en eigenlijk in de tijd verder, maar niets dan tijd verder. De gemeente die stuurt ons min of meer van hokje naar hokje en gaat weer terug in zijn gewoontes, daar waar we eigenlijk een soort van afspraak hadden gemaakt van: wij als afgevaardigden uit de wijk spreken namens de wijk. Als jullie nou namens de gemeente ook een afgevaardigde sturen en we krijgen er een projectleider bovenop, dat was op de toezegging vanuit de gemeente, dan moet dit toch wel een kans van slagen hebben. Wij lopen vast op alles. Wij verliezen momentum in de wijk en wat schrijnend is, is dat de speeltuin nu eigenlijk in zo slecht staat verkeerd dat vorige maand van de 15 gekeurde toestellen er 13 zijn bestempeld als onveilig en onvoldoende.

De voorzitter: Kunt u gaan afronden.

De heer Vogelaar: Dus de vraag die wij hebben aan de politiek: kunnen jullie ons helpen om de aandacht te krijgen daar waar die hoort? En dat dit project in ieder geval weer wat snelheid krijgt.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nu al commissieleden die een vraag willen stellen of gaan we even de tweede inspreker? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voor het inspreken. Ik heb al eerder van jullie verhaal gehoord. Niet alleen afgelopen weekend ook in de krant. Vooral een die veiligheid is natuurlijk iets wat veel vragen opwekt, maar daar heb ik zo meteen weer de rondvraag voor de wethouder. Die ambtelijke stroperigheid die u noemt over dat het anderhalf jaar duurt en dat je eigenlijk niks hoort van de gemeente, dat vind ik heel bijzonder. Ik begrijp dat jullie op een gegeven moment ook zelf hebben gekeken of jullie de speeltuin, of jullie daar zelf uitbater van zouden kunnen worden, ook mede gelet op het feit dat het Haarlem effect hier zit, daar aan het weggaan is. Kun je daar iets meer over vertellen?

De heer Vogelaar: Nou ja, dat was nooit ons initiële plan natuurlijk om zelfstandig een speeltuin te worden. Dat is gaandeweg de afgelopen jaren is dat duidelijk geworden dat Haarlem Effect zich wil terugtrekken uit onze wijk. Dat betreft de speeltuin, maar ook het gebouwtje wat in de speeltuin staat. En daar waar Haarlem Effect dus hoofdhuurder was van dat gebouwtje, hebben ze de huur opgezegd en dat wisten we al een poos en wij hebben als commissie gezegd van: wij zijn geïnteresseerd in de overname van de huur, maar kom met een voorstel, dan kunnen we het erover gaan hebben. Dat was 8 maart van dit jaar. Er is ook nog op geen enkele vraag een reactie gekomen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heinis.

De heer Heinis: Wat voor voorstel bedoelt u dan precies en wat is er eigenlijk nog meer nodig naast snelheid van de gemeente?

De heer Vogelaar: Nou, het voorstel waar wij op wachten is, wat is de demarcatie als wij dat gebouwtje gaan huren, omdat dat volstrekt onduidelijk is. Wat zijn onze plichten en verantwoordelijkheden als wij zelfstandig een speeltuin worden. Wat zijn de geldstromen die naar ons toe zouden komen als wij zelfstandig een speeltuin worden. Daar is voornamelijk geen duidelijkheid over. En wij hebben aan de gemeente gevraagd, of aan Haarlem Effect gevraagd van: oké, als jullie dan weggaan uit de wijk, wat laat je achter dan anders dan een hoop schroot eigenlijk waar we een lintje omheen kunnen stoppen en waar niemand dan meer veilig kan spelen. Dus wij willen een nulpunt weten waarop wij die ja of nee kunnen zeggen, dat is feitelijk wat we willen. En ook met betrekking tot het huren van een gebouw. Dat is in zo'n slechte staat en functioneel ook niet van deze tijd, dat wij als commissie binnen een wijk wel heel erg geïnteresseerd zijn in het object gebouw binnen een speeltuin, in een wijk omdat dat heel veel potentie biedt voor onze wijk. Maar wat daar nu staat, daar kunnen wij ook geen huurders voor vinden die daar een normale huur voor kunnen betalen. Dus dat is ook meegenomen in het plan overigens, dus daar zijn allemaal ideeën voor. En die ideeën kunnen we heel goed onderbouwen, maar als wij geen voorstel krijgen vanuit de gemeente, überhaupt geen reactie krijgen vanuit de gemeente, dan kunnen we ook geen besluit nemen.

De voorzitter: Dank u wel. Wilt u nog verder inspreken?

Mevrouw ...: Misschien. Ik woon om de hoek bij de speeltuin, dus de speeltuin is eigenlijk zowaar mijn achtertuin. Mijn kinderen spelen daar veel met vriendjes, vriendinnetjes en ik wil gewoon voor hen een veilige speelomgeving. Ik vind dat elk kind in Haarlem, in de hele wereld, recht heeft op een veilige speelplek. En die wordt ze nu ontnomen. En wij hadden het streven om in april of Pasen 2020 het lintje door te knippen van de nieuwe speeltuin. De gesprekken die ik heb gehad met de gemeente voorheen zeiden ook van: dat is reëel dat met Pasen 2020 de speeltuin open kan. Nou, ik zie dat niet meer gebeuren. En vervolgens is alles nu ook nog eens onveilig, dus de nood is echt aan de man. Dus er moet gewoon gang in komen. En het is nu zelfs, er zit ook een buitenschoolse opvang in dat speeltuingebouwtje, waar mijn kinderen ook gebruik van maken. En zij mogen niet meer gebruik maken van de speeltuin. Dus er staat iemand in de speeltuin te controleren of ze niet op de toestellen gaan. Zodra ik mijn kind afmeld, het eerste wat mijn zoon doet is het hesje uittrekken: yes, ik mag weer op de schommel. Maar ja, die zijn niet veilig. Dus er moet gewoon actie komen, vandaar dat wij hier zitten.

De voorzitter: Duidelijk. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel. Dank u wel voor het inspreken allereerst. Ik snap niet wat er nou goed is gebeurd tussen het moment van het is een reëel plan en u krijgt helemaal geen reactie meer. Is er iets op welk moment begonnen de reacties te stoppen?

De heer Vogelaar: Het plan na de hackaton van de gemeente was: wij stellen een projectleider aan. Dat wilde de gemeente doen vanuit hun kant. Dat heeft tot november geduurd. Van maart tot november. En toen dachten we van: we hebben een projectleider. Alleen de mening van ons als commissie is dat de projectleider heel erg inhoudelijk zijn gemeentelijke apparaat verdedigt en anderzijds heel erg last heeft van de mensen die zijn collega's zijn overdag. Dat wij elke vorm van projectleiding missen, het proces komt nooit vanuit zijn kant op gang. Dat moeten wij elke keer op gang zien te trekken. Dus het ligt gewoon eigenlijk gewoon vanaf het

allereerste moment stil. En dan wordt er opeens krijg ik een bericht dat er een gesprek is geweest tussen hem en bijvoorbeeld vastgoed of jeugdonderwijs, sport. En dan denk ik: maar dat is gek. Moeten wij niet dan dat gesprek voeren en jij moet dat dan faciliteren. Want welk belang verdedig je dan? Wat wordt daar dan besproken? Want wij worden dan op die manier monddood gemaakt.

De voorzitter: Verder geen vragen meer aan de insprekers? Dan wil ik u bedanken voor uw inspreken. Er is ook een rondvraag omtrent dit onderwerp aangekondigd en die wil ik eigenlijk nu gelijk stellen, zodat u ook weer kunt vernemen wat het antwoord is. Ik ga even naar de heer Van Kessel, die had een rondvraag over het onderwerp.

De heer Van Kessel: Alleen ik vraag me eventjes af of dat niet bij de wethouder zorg vanwege Haarlem Effect moet zijn ook. Maar goed, prima. Nou ja, gehoord hebbende dit verhaal, waarvoor dus nogmaals veel dank, zou ik eigenlijk aan de wethouder willen vragen of hij de veiligheid in die speeltuin kan garanderen en wat hij op dit moment gaat doen aan de situatie dat er een onveilige speeltuin is in het Ramplaankwartier. En voor wat betreft de stroperigheid van het ambtelijke apparaat zou ik ook graag willen weten hoe het kan dat een project, waar hardwerkende Haarlemmers die iets moois aan het maken zijn in het Ramplaankwartier, iets wat goed is voor de hele buurt, hoe het kan dat als de gemeente daaraan meewerkt in 2018 met zo'n hackaton en alles op een rij heeft staan, dat er vervolgens anderhalf jaar de afdelingen van de gemeente achter de dijken gingen. Wat is daar gebeurd? Haarlem Effect heeft de huur opgezegd, de buurtbewoners vragen al vanaf maart dit jaar om een gesprek of om voorwaarden om die speeltuin over te kunnen nemen, waarbij ook zo'n speeltuin, ze willen weten hoe dat opgeleverd wordt. Je wilt geen oude meuk overnemen, maar je wilt ook wel dat het op een nette manier wordt overgenomen, dat ze gewoon een goede start hebben met de speeltuin. Er moet een fatsoenlijke overname zijn. En mijn vraag is dus: wat is daar gebeurd? Graag uw reactie hierop en ook de toezegging dat voor het einde van het jaar met de buurtbewoners een normaal gesprek is gevoerd hierover en dat er tot een goede oplossing wordt gekomen. Want echt om Haarlemmers anderhalf jaar lang in de steek te laten hoort niet als gemeente. Dat is een verhaal wat ik niet bij de gemeente Haarlem vindt passen, dus ik hoor graag wat er gebeurd is en wat uw vraag is.

De voorzitter: Dus nu gaat de wethouder antwoorden. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Meneer Van Kessel, u heeft gelijk dat hier, of het nou werkende of niet werkende Haarlemmers zijn, ik vind dat onze gemeente gewoon een dienstverlening moet hebben die klinkt als een klok. En daar ben ik hard mee aan het werk, dat raakt dus ook wat dat betreft mijn portefeuille, niet alleen dienstverlening, maar ook vastgoed en ook jeugd en onderwijs. Dit trekt ook mij heel erg aan. Ik weet dat er begonnen is met de allerbeste intenties om hier wat van te maken. Ik ben zelf pas vrij recentelijk over de ontwikkelingen van dit project geïnformeerd geraakt. En ik ga daar achteraan en ik zal niet voor het einde van het jaar, maar voor het einde van de maand november of misschien al medio november al zorgen dat wij met elkaar in gesprek gaan om ervoor te zorgen om te kijken wat mogelijk is. Ik kan daarbij niets beloven. Wat ik wel zelf meteen had was, was dat ik ook het gevoel heb dat het niet alleen gaat om het beheer van een speeltuin en het onderhoud van de speeltuin, maar dat er ook de behoefte bestaat om daar veel meer een soort buurthuis, een buurtcentrum van te maken. In die zin zou dit project zich heel erg goed kwalificeren voor het thema: right to challenge. Het thema wat past binnen een van de activiteiten ook in de nieuwe democratie. Wat we vervolgens nog niet hebben ingevuld, want het komt binnenkort naar u toe dat er een aantal andere onderdelen wel zijn ingevuld, maar right to challenge is nog niet ingevuld. En laten we eens kijken of dit een activiteit is die daaronder past. Dan zit daar ook meteen wat financiering aan. En dan zouden we kunnen kijken of we dit tot een goed einde kunnen oplossen.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Veel dank voor het antwoord, want volgens mij is de intentie van wat hier wordt uitgesproken, waar volgens mij ook de insprekers om vragen, dus daarvoor dank. Een kleine voorwaardelijkheid die ik hoor is, dat is te koppelen aan een bepaald budget. Het hoe, ik geloof dat de mensen daar niet zo in geïnteresseerd zullen zijn, maar vooral dat het gaat gebeuren. En op het moment dat ik hoor zeggen: ja, er is nog een deel niet ingevuld en er zit misschien nog een mits of een maar achter. Dan zou ik willen zeggen: goed, regel dat. En zorg dat de mensen daar goed uitkomen, want terugvallen op allerlei ambtelijke regels en hoe dit werkt, dat station zijn we na anderhalf jaar volgens mij gepasseerd.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dat klinkt makkelijker dan dat het is. Dan raak je toch, zeg ik ook maar, het budgetrecht van de gemeente, daar had u het net zelf ook over. Van de gemeenteraad. Het gaat niet alleen over de vraag van natuurlijk hoe het geheel achter wordt gelaten, maar het heeft er ook alles mee te maken, en dat moeten we ook zeker afleren, maar dat we toch een beetje vanuit de ambtelijke organisatie te veel hebben ingevuld van: op het moment dat we hiermee aan de slag gaan, dan betekent dat ook dat er een financieel budget tegenover moet staan. We weten allemaal hoe ingewikkeld dat is, ook in het kader van de sociale basis als het gaat over dat daar best het een en ander heel ingewikkeld in lag. Dat wil ik toch ook nog wel even teruggeven dan. We gaan ons uiterste best doen, vandaar ook dat ik kom met een ander soortige financiering dan vanuit het bestaande welzijnsbudget. Maar laten we gewoon kijken wat mogelijk is en ik vind ook: er moet heel snel een oplossing komen.

De voorzitter: Nou, en de veiligheid toch.

Wethouder Botter: Van de veiligheid, ik weet niet wat de reden is dat die persoon daar in de speeltuin staat en zegt van: je mag de dingen niet gebruiken. Of dat dat juist gedaan wordt om te zeggen van: het is niet veilig om op die toestellen. Daar zal ik me ook verder op oriënteren. Maar ik wil gewoon ook graag even het voorstel zien van wat de bewoners zelf hebben gemaakt en hoe ze daar zelf tegenaan kunnen kijken. Het is niet zo, ben ik bang, dat we binnen vier weken alle toestellen kunnen hebben vervangen. Dus we zullen sowieso moeten kijken van hoe we daarmee omgaan en hoe acuut het is en welk gevaar we lopen. Ja, dat kan ik nu niet beoordelen, maar dat wil ik wel heel erg graag weten.

De voorzitter: Ik vind het een duidelijk antwoord van de wethouder en u gaat snel aan de slag. Hou ons op de hoogte als commissie zou ik zeggen. De heer van Kessel nog een keer.

De heer Van Kessel: Als laatste punt als steuntje in de rug zal ik bij de volgende raad zal ik een motie vreemd hierover indienen, die ongeveer in lijn ligt met wat u gaat doen, om er echt zeker van te zijn en dat de urgentie binnen de ambtelijke organisatie ook gevoeld wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Dat mag altijd. Nou, dank u wel voor uw bijdrages. U blijft daar zitten, meneer Van Kessel, op die plek? Of u gaat weer naar uw eigen plek. Dank jullie wel. En dan gaan wij snel door met de vergadering, de rest van de vergadering. Even kijken waar we gebleven zijn.

9. 19.00 uur Huishoudelijke ondersteuning normenkader MTM

De voorzitter: Dat is de huishoudelijke ondersteuning. Die zouden we om half 8 starten. We zijn op schema. Dus we gaan er misschien even wat tempo maken. Huishoudelijke ondersteuning normenkader. Dat is ook een bespreekpunt. Het college stuurt de informatienota te bespreking naar de commissie Samenleving. Het college is van mening dat het nieuwe landelijk gewijzigd normenkader een beter en actueler alternatief vormt voor het nu gehanteerde normenkader. En daarom het college voornemens om dit nieuwe normenkader geleidelijk in te voeren. Een bespreekpunt gaat dus niet naar de raad. Wie mag ik als eerst het woord geven? De heer Heinis.

De heer Heinis: Dank u wel, meneer de voorzitter. De PvdA ziet de voordelen aan het nieuwe normenkader. Het houdt rekening met technologische ontwikkeling, is flexibeler en stuurt op resultaat in plaats van op inspanning. En dat laatste, dat heb ik zelf ook mee gemaakt. Ik heb een tijdje, toen ik in Amsterdam studeerde, gewerkt als huishoudelijke hulp. En soms was ik aan het werk in brandschone huizen waar ik weer een doekje langs brandschone trappen of meubels haalde. En soms verliet ik eigenlijk een huis wat nog hartstikke smerig was. Maar ja, mijn uren zaten erop. Dus ik had mijn inspanning gedaan en het resultaat was helaas onvoldoende. Dus dat zijn prima verbeteringen ten opzichte van het oude normenkader. Maar we maken ons wel een beetje zorgen over de kwaliteit van de ondersteuning. Het is goed om doelmatiger te worden, maar niet om de voorziening als zodanig te verschromelen. In de nota is geschreven dat Haarlem meer uur per cliënt besteedt dan andere gemeenten in de metropoolregio. Ook gemeenten die gewoon met het CIZ normenkader werken. Maar kwaliteit of tevredenheid, die ontbreken eigenlijk in de nota. En dat vinden we erg jammer. Dit nieuwe normenkader mag niet in de eerste plaats een bezuiniging zijn, maar moet in de eerste plaats kwetsbare Haarlemmers beter helpen. We willen daarom weten welke indicatoren u wilt gaan gebruiken om de cliënttevredenheid te toetsen. En we vragen dus ook om te sturen op een hogere cliënttevredenheid. De PvdA vraagt ook nadrukkelijk om rekening te houden met het sociale aspect van het werk. En dan gaat het om meer dan goedemorgen en tot ziens, maar ja, het zijn de meest kwetsbare Haarlemmers die ook aandacht verdienen. Nou niet de meest kwetsbare, maar wel behoorlijk kwetsbare. Dus onze conclusie: doen. Maar wel met het doel om de kwaliteit te verbeteren. Dat betekent ook dat er graag geïnformeerd willen worden over hoe dat dan gaat straks.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. We vinden de behandeling te vroeg. Volgende week komt de begroting en dan worden begrotingsvoorstellen behandeld, waarvan dit er een is. We stellen voor om deze discussie fundamenteel te voeren tijdens de kadernota. Maar nu het toch op de agenda staat, wil ik de wethouder op het volgende wijzen. Er is aandacht voor een schoon en leefbaar huis, dat is goed en het is duidelijk geformuleerd. Er is onvoldoende aandacht en tijd voor de interactie met de cliënt. Er staat geen kader voor toekennen van extra tijd, indien een cliënt bijvoorbeeld psychische problemen heeft of eenzaam is. Ik vind dat de huishoudelijk ondersteuner zorg continuïteit kan bieden en de cliënt ook kan begeleiden en stimuleren in dagbesteding of het opbouwen van een netwerk. Ik vind dat er in dit stuk te weinig aandacht voor is. Zou u deze aandachtspunten mee willen nemen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat het enigszins dat het ook goed nieuws dat het in herhaling gaat vallen. Dit sluit een beetje aan op het vorige onderdeel waar we het over hebben, over het sociaal domein en de sturing daarop. De beheersing van de kosten van het sociaal domein, het lijkt ons prima om dit

nog eens goed af te zetten het normenkader tegenover de benchmark van andere gemeenten. Er staat een prachtige lijst in de nota met allerlei huishoudelijke verhandelingen. Ik heb hem uitgeprint en op mijn ijskast gehangen. Nu weet ik precies hoe vaak ik mijn matras moet keren en hoe vaak ik de wc moet schoonmaken, dat wist ik allemaal niet. Dus dat is allemaal heel erg goed geregeld, echt heel fijn dat ik die lijst nu ook heb. Maar wij missen een ding. Wij missen, en dat is al eerder gezegd door mevrouw Stroo en door meneer Heinis, wij missen eigenlijk een beetje het kopje koffie. Ja, ik zal het maar heel simpel zeggen. Het liefst drie keer per week, als je dan toch een lijstje gaat maken, zet die er maar op dan. Het valt niet onder de huishoudelijke ondersteuning, maar we kunnen het wel voorstellen dat wanneer je een eenzame oudere bent die in sociaal isolement zit, dat je meer behoefte hebt aan een kopje koffie dan aan het keren van je matras. Dit is een gesprek wat we al vaker hebben gehad. Het liefst zouden wij en/en zien.

De voorzitter: U heeft een interruptie van het CDA. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Aan hoeveel uurtje kom je als je naar dat lijstje thuis kijkt, wat dat betreft.

Mevrouw Klazes: Ik kan me zo voorstellen, stel nou dat je het zou vragen, dat is een interessant experiment. Stel je bent bij een eenzame oudere en je zou vragen: wat zou je doen? Zal ik je gordijnen gaan wassen of zal ik even taart gaan halen dat we even koffie drinken? Dat gordijnen wassen duurt 20 minuten, weet ik veel, we kunnen uw tijd ook anders besteden. Ik maak me sterk dat zo'n ouder denkt van: liever een kopje koffie en een stukje taart, gezellig. Maar ik weet het niet. Maar het zou een experiment kunnen zijn. Ik vraag me in het verlengde daarvan, want het gaat eigenlijk altijd over budgetten en dat snap ik natuurlijk ook wel. Dus ik zit me suf te piekeren: hoe kan je nou op een of andere manier als het nodig is wat meer budget losmaken wat tegemoet kan komen aan ook die aandacht en die functie die de huishoudelijke ondersteuning dan ook heeft. Want voor heel veel mensen is huishoudelijke ondersteuning het enige contact wat regelmatig terugkomt bij deze mensen. Ik vind dat eerlijk gezegd nogal wat. Het bijna familie. Stel je nou voor dat je een gedeelte van het budget uit wat beschikbaar is voor bestrijding van de eenzaamheid, dat je dat op de een of andere manier creatief zou kunnen gebruiken voor wat extra tijd voor huishoudelijke ondersteuning. En ik weet dat het zo niet werkt, dat weet ik heel goed. Maar ik gooi hem toch even op uw bord, want ik wil daar heel graag wel aandacht voor hebben. Dat waren mijn vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Het betoog van het college voor het nieuwe normenkader, wat ook inmiddels ook de rechtelijke toets heeft doorstaan, is me helder. Er wordt volgens mij een mooie balans gevonden tussen resultaatgericht indiceren en daar een aantal uren of minuten aan te koppelen. Waarbij maatwerk, toegespitst op die persoonlijke situatie van mensen, ook met het nieuwe normenkader mogelijk blijft. Maar ook een flexibelere inzet van zorg wordt hiermee mogelijk. Aanbieders van zorg lopen wel tegen personeelstekorten aan en willen zo veel mogelijk werk op een dag verrichten. Dus als het werk al is verricht en de cliënt staat er op dat de medewerker zijn uren volmaakt, dan snap ik wel dat dat ingewikkeld is.

De voorzitter: U heeft een interruptie, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, het staat inderdaad in het stuk dat de cliënt er op staat dat de hulp moet blijven, ook al is die uitgewerkt. Er staat niet in hoe vaak dat voorkomt. Nou, ik en zo vrij om te zeggen dat dat eigenlijk heel weinig voorkomt. Dus ik vind het jammer dat u dat meeneemt in uw verhaal.

De voorzitter: Het is geen vraag.

Mevrouw Cimen: Ik vind het niet jammer dat ik dat meeneem in mijn verhaal. Want personeelstekorten bij deze aanbieders, dat is wel bekend. En dat zij het maximale daaruit willen halen, dat begrijp ik ook natuurlijk. En dat voorbeeld dat de cliënt er af en toe opstaat dat de medewerker zijn uren volmaakt, dat neem ik dan aan uit dat stuk. Ik heb dat niet uit persoonlijke ervaring meegemaakt, maar ik neem aan dat het college daar niet over liegt. Mag ik doorgaan? Helemaal goed. Dan loopt mijn verhaal niet helemaal lekker meer. Maar goed, maakt niet uit. Maar dan is het werk wel verricht en is de zorg geleverd. Het is niet zo dat mensen opeens met een half schoongemaakt huis blijven zitten, wat een nieuwe manier van indiceren wordt doorgevoerd. Graag een bevestiging hiervan van de wethouder, uiteraard. Waar ik me wel over verbaasde was die passage dat cliënten zelf melding zouden maken van een ruim aantal uren inzet. Kan de wethouder aangeven om hoeveel meldingen dit dan gaat? Zijn dat er twee, zijn dat er tien, zijn dat er honderd? Ik verbaas me daar echt over. Dat cliënten zelf vonden dat ze te veel uren hadden toegekend gekregen. Nou ja, graag een reactie. Voorzitter, ik zie ook dat gemeenten in Noord-Brabant weer volledig gaan stoppen met alleen resultaatgericht indiceren per 2020 en terugkeren naar de oude urenindicatie. Omdat er eindeloos gesteggel ontstond tussen partijen over wat nou precies een schoon en leefbaar huis is. En allerlei dat soort semantische discussies. Het is wat D66 betreft van groot belang dat onze nieuwe methode duidelijk is voor mensen met die ondersteuningsbehoefte en voor de zorgaanbieders. En dat de gemeente een heldere manier van inkopen en indiceren heeft, goed overleg met onze partners in de stad voorafgaand aan invoering is hiervoor cruciaal. Ik begrijp uit de brief dat de meeste partijen of de meeste aanbieders graag willen meewerken, maar niet alle leid ik daar dus uit af. En ik ben dan wel benieuwd wat dan de bezwaren zijn van die partijen en of de wethouder daar iets van een toelichting zou kunnen geven. D66 zou ook graag op de hoogte gehouden willen worden van de voortgang van de gesprekken die nog gevoerd gaan worden met die partijen. En daarbij ben ik ook nog wel benieuwd naar wat voor impact het nieuwe normenkader op die uitvoeringsregels en de werkinstructies gaat hebben. D66 snapt de overweging van het college ten aanzien van een gefaseerde invoering van het normenkader. Alle cliënten nu meteen weer gaan her indiceren zal een hoop onrust gaan brengen. Maar komt hiervoor dan een overgangperiode van ik zeg maar wat een jaar en wordt er dan een her indicatie gedaan? Of blijft er voorlopig dan een oud en een nieuwe regime naast elkaar bestaan? Waarbij de reeds afgegeven indicaties aflopen en mensen dan vervolgens onder het nieuwe beleid worden geïndiceerd. En is dat in de praktijk dan ook werkbaar voor de aanbieders? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Dank u wel, meneer de voorzitter. Door het amendementsmodel worden de gemeenten financieel uitgebeend. Den Haag heeft het bedacht en er nauwelijks geld bij gegeven. Dat betekent dat de gemeente een bezuinigingsopdracht signaleert. Niet dat we het daarmee eens zijn, maar dat is de motivator volgens ons van dit verhaal. In de budgetten in de productieafspraken met de zorgaanbieders zat geen franje, want het zijn hele beperkte tarieven voor exact de uren en er zat geen speelruimte in. En dat wort niet verandert. Dus om daar even alle charme en goede bedoelingen en op zich ook alle vragen die gesteld worden aan de wethouder toch ook even voor mijn gevoel de grond in te boren. En ik weet niet of de wethouder er omheen gaat praten, maar het moet gewoon goedkoper. Er wordt minder zorg geleverd in de hoop dat alles toch nog schoon is en misschien als we heel slim kijken en voorkomen wij dat we een schoon huis toch schoonmaken en een vies huis te weinig, nou mooi dat we dat dan regelen. Maar uiteindelijk wordt er gewoon bezuinigd. Het had geen franje en het heeft trouwens ook geen franje. Mevrouw de wethouder, verkoop ik onzin of niet?

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me goed voorstellen dat het CZ normkader van 2006 aan vervanging toe is en dat er gekeken moet worden naar een actueel normkader. In 2015 zijn wij als gemeente Haarlem afgestapt van een periode tarief van resultaatfinanciering. Het resultaat van een schoon en leefbaar huis. En zijn we gaan indiceren per uur. Door de invoering van het abonnement tarief zullen de aanvragen toenemen en dus stijgen de kosten. De invoering van het abonnementstarief leidt tot extra kosten voor veel gemeenten. Bijvoorbeeld Groningen, Overijssel en Drenthe hebben een brandbrief naar de Tweede Kamer gestuurd over de tekorten binnen de WMO. Gaat de wethouder dit ook doen? dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ja, inderdaad, we hebben een x aantal jaren geleden een soortgelijke bezuinigingsmaatregel gehad in de tijd waarbij ook een gemiddelde urentarief van geloof ik 2,3 uit mijn hoofd werd gehanteerd. En toen kwamen we erachter dat het grote problemen gaf. Want als je ene klant hebt met zes-zeven uur, hoeveel klanten moeten dan een uur of anderhalf uur geïndiceerd worden om die gemiddelde norm te behalen? Mijn vraag aan de wethouder is: begrijp ik het goed dat als de een gemiddeld 2,3 uur krijgt en je hebt een klant met 6,5-7 uur, dat er dan meerdere cliënten minder geïndiceerd moeten worden om aan die gemiddelde norm te kunnen komen. Het tweede is: hoe leg je iemand uit, die al heel lang een hulp heeft, precies hetzelfde werk opnieuw geïndiceerd wordt en dan opeens twee uur minder krijgt bijvoorbeeld? En wat GroenLinks zei: de SP heeft al jaren gepleit inderdaad voor het signaleerfunctie, maar tegelijkertijd ook voor de functie met betrekking tot de eenzaamheid. Want vaak zijn de huishoudelijke ondersteuners de enige mensen die bij de cliënt thuis komen, daar zaken signaleren, soms met de huishoud bellen, soms met een familielid bellen.

De voorzitter: U heet een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Heeft u in het stuk gelezen dat alleen dat de aanvragen of de verandering van de uren alleen geldt voor de nieuwe cliënten, de nieuwe aanvragen.

Mevrouw Özogul: Klopt, maar op een gegeven moment loopt een indicatie af en dan moet er her geïndiceerd worden. En ik ga ervanuit dat dan de nieuwe normen meetellen. Dus graag daar ook antwoord van de wethouder daarop. Vervolgens is er ook een uitspraak geweest, maar ik weet niet in hoeverre dat zich met dit weer en met die rechtelijke toetsing verhoudt, maar het gaat in ieder geval om dat de rechter heeft uitgesproken dat een gemiddelde normtijd in strijd is met de WMO wet van 2015. Krijgen we dan weer dezelfde taferelen, allerlei recht uitspraken waarbij dan de gemeentes teruggefloten worden? De ellende wat in dit geval wel iets mindere mate is, omdat we met een beperkte groep nu beginnen. Maar uiteindelijk zal het toch iedereen betreffen. Dus graag antwoord van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik nog het woord geven? Niemand, dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Het is een voornemen, als eerste. En we willen dit goed met elkaar hier, maar ook met de aanbieders, afstemmen. Dus enige voorzichtigheid om dit morgen al in te gaan voeren, nee, we willen dit goed uitzoeken. Er zijn ook nog een aantal dingen open, er zijn ook nog een aantal vragen open. Onder andere uw laatste vraag. Er staat in het stuk, zoals mevrouw Stroo inderdaad noemt, dat we dit van plan zijn alleen maar bij nieuwe aanbieders of bij nieuwe aanmeldingen en indicaties in te voeren. We willen niet ons hele klantenbestand van een nieuw normkader voorzien, alleen maar bij nieuwe. Maar we weten nog niet wat we gaan doen met de her indicaties. Dat is ook nog een, ja, iets wat we nader willen uitzoeken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: U geeft aan van: we hebben dit allang bij nieuwe klanten doen. Maar de indicaties lopen bijvoorbeeld over een jaartje af, dus dan ga je toch.

Wethouder Meijs: Ik was aan het uitleggen: we hebben oude klanten en die hebben soms een her indicatie nodig. Bij die her indicatie kan het zijn dat ze meer uren nodig hebben, omdat hun fysieke conditie slechter is geworden. Of dat ze minder uren nodig hebben, omdat hun fysieke conditie beter is geworden of dat er een andere leefsituatie is, andere woningen zijn gekomen. Maar of we dan dat nieuwe kader gaan toepassen, dat moeten we echt nog onderzoeken. Dat was ook in mijn voorbereiding naar dit stuk een van de vragen. Hoe gaan we daar dan mee om? Blijven we dus nu tot in lengte van jaren dit nieuwe normenkader hanteren. Stel dat er iemand inzit van 30 jaar, blijft die dan tot in lengte, omdat die gehandicapt is of zijn hele leven verder afhankelijk is van zorg, blijft die dan volgens dit normenkader? Dat is niet reëel. Maar wat is dan het moment om hem over te laten gaan? Dat soort vragen die u heeft, die heb ik ook nog. En dat willen we ook nog goed uit gaan zoeken hoe we daar mee omgaan. Maar ja, dit normenkader is getoetst en het geeft wat meer een flexibiliteit. We kunnen er maatwerk mee geven. De vraag was even van OPH: is het onzin dat het hier puur gaat om een financiële taakstelling? En dat was ook de vraag van een van de anderen. Wij hadden dit nieuwe normenkader hadden we al vlak voor de zomer besproken. Toen ergens in juni kwam dit al langs, dat dit normenkader mogelijk het oude normenkader kan vervangen. Toen hadden we het nog helemaal niet over taakstellingen. Dus ja, nu zit het in onze taakstellingen, dus nu is het een matiging/bezuiniging. Maar we hebben dit al intern was het al op mijn tafel terecht gekomen in juni van: dit is een mogelijk te onderzoeken proces, maar dat wil ik zorgvuldig gaan doen. hoe gaan we dat doen, gaan we aanbieders erbij betrekken. Nou, welke stappen zijn er voor nodig, hoe gaan we dat proces doen? Dus nu valt het samen. Ja, het is een taakstelling geworden, maar het was wel mijn doel was al om dit wel bij u voor te leggen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Die oprechtheid, zonder meer. Alleen in mei-juni zat u al in uw maag met het amendementsmodel. En in die zin werd al hard gedacht over de consequenties die dit financieel op de gemeente ging krijgen. En dan komt er een model en ik denk dat het model in de praktijk beter hanteerbaar is. Maar het moest ook bezuiniging opleveren, want u vindt dat dit niveau van kosten 2018-2019 in feite niet meer door kunnen betalen en het moet omlaag. Nou, dat bedoelde ik te zeggen: laten we met alle goede bedoelingen die we eraan stellen ook constateren, en ik doe het in feite, dat er ook echt bezuinigd moet worden om niet die brug op te gaan.

Wethouder Meijs: Dat laatste kan ik alleen maar beamen. Ja, ik heb hier al meerdere keren gesproken over het karakter binnen de huishoudelijke ondersteuning, of helemaal binnen de WMO van een open einde regeling. En ja, ik heb toen ook al gezegd: we zullen wel op de een of andere manier naar de beheersbaarheid van de kosten moeten kijken. Want er zijn genoeg voorbeelden in den lande van andere gemeentes die andere matiging of andere taakstellingen zeggen met een plafond of een tijdsindicatie kaal invoeren, of zeggen: vanaf dan en dan is het budget op en volgend jaar januari bent u de eerste. Dus je kan hele extreme vormen bedenken om je kosten te gaan beheersen. Ik vind dit samen met mijn collega's van het college natuurlijk een redelijk alternatief. En ik ben in gesprek met de aanbieders, en ja, ik ben met gesprek met u om te kijken: hoe kunnen we dit doen, is hier draagvlak voor, is dit iets wat geen afbreuk doet aan onze zorgcontinuïteit. Aan onze kwaliteit. En hoe vreemd het ook klinkt: ook al matigen we in de uren, dan denk ik wel dat tegemoet komen aan de kwaliteitsnormen die we ooit met elkaar hebben afgestemd. De PvdA vraagt: welke indicatoren gaat u op de klanttevredenheid zetten? Dat was u, pardon. Nou, wij doen jaarlijks een klanttevredenheidonderzoek binnen de WMO. Ik vind uw suggestie om mee te nemen als dit is ingevoerd om

de tevredenheid over het huishoudelijke ondersteuningsdeel mee te nemen, dat vind ik een hele goede om daar jaarlijks de prik erin te zetten. Ik heb een beetje last van, maar misschien kan nog even iemand, ik word afgeleid door mijn verhaal. Dus dat vind ik een hele goede suggestie en die neem ik mee. En ook daarin zullen wij vragen naar niet alleen de tevredenheid, maar ook naar de kwaliteit. Dus dat lijkt me alleen maar een hele goede suggestie. Jouw Haarlem vraagt om dat de interactie met de cliënt toch ook heel belangrijk is. En mevrouw Klazes zei al: het wordt bijna ook een soort half familielid wat er dan wekelijks over de vloer komt. Ja, in dit model zit ook indirecte tijd, zoals ze dat noemen. Dat is een kleine marge, ik bedoel: ik ben direct ...

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Die indirecte tijd is 15 minuten volgens mij met het pakken van de spullen en het opruimen van de spullen. Dus er blijft amper tijd over voor dat ene bakje koffie. Dat kan bijvoorbeeld tien minuten, als je daar al 10 minuten van maakt, dan is die tijd al iets langer. En mijn ervaring is dat de cliënten ook graag wat terug willen doen en die willen heel graag even dat kopje koffie even voor jou zetten. En dan heb je ook gelijk even contact. Dus je stelt de cliënten ook in staat om je te bedanken voor het werk wat je doet. Want ze vinden het al heel moeilijk dat iemand anders dat doet en dat ze het zelf niet meer kunnen. Dus ik denk dat het toch wel wat tijd erbij kan bij die indirecte tijd.

Wethouder Meijjs: Ja, ook hier hebben we in de voorbereiding ook over gehad: wat valt er dan wel onder? Ja, u heeft gelijk, die indirecte tijd is in eerste instantie bedoeld voor het aanzetten en het oppakken en het uithalen en het klaarzetten van de spullen. Maar is ook het moment om af te stemmen met de cliënt, want daar was ook een vraag over. Is het allemaal voorgeschreven? Nee, er gaat ook overleg met de cliënt plaatsvinden van: gisteren is mijn dochter geweest en die heeft dit al gedaan, dus doe vandaag maar dat. Dus het is ook, ja, het is in eerste instantie bedoeld voor het pakken van de stofzuiger en het klaar zetten van de spullen, maar het is ook bedoeld om contact te hebben met de cliënt. En ja, om het heel ruimhartiger toe te gaan voegen, zoals mevrouw Klazes al tipte over de financiën in het kader van de bestrijding van de eenzaamheid. Nou, ik zou het niet weten hoe ik dat zou moeten gaan organiseren. Dat is best wel een ingewikkelde complexe.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik daag u uit om daar eens even goed over na te denken. Wij vinden dat heel erg belangrijk. Dat voorop gesteld. En eigenlijk vind ik het wel heel jammer dat u zegt van: het moment wat we vrij hebben gemaakt om even te zeggen: daar staat de stofzuiger en daar staat de dweil, zien wij ook als een contactmomentje. Dat vind ik echt niet hoor, dat vind ik echt wel een andere vorm van aandacht. En alleen het gewoon even het overdragen en het zeggen: mijn dochter is gister geweest, die heeft daar wat gegeten en daar liggen de kruimels. Dat vind ik niet, dat is niet het contact waar ik het over heb.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: De wethouder had het net over de kwaliteit wordt gewaarborgd. Als we het hebben over een schoon en leefbaar huis, iedereen heeft er een ander beeld bij wat een schoon en leefbaar huis is. En volgens mij zit daar ook niet bijvoorbeeld boodschappen in. Nou, u had het over de Albert Heijn en boodschappendiensten. Maar ook het klaarmaken van een boterham of het maken van eten of het controleren of iemand gezond eet. Hoe wil de wethouder dat stukje dan dekken?

Wethouder Meijs: Juist dat soort aspecten, want die had ik nog niet genoemd, die heeft u uit het stuk gehaald. Dus ik hoor heel goed van u de borging van de kwaliteit zit hem niet alleen in het schoonmaken, et cetera. Maar zit hem ook in de boodschappen, zit hem ook in het klaarmaken van de maaltijden en het neerzetten van de maaltijden. Dus dat staat ook in dit nieuwe kader voor ogen. Daar zit een stroomschema bij, daarin kunt u precies zien wat de uren en de minuten zijn of hoe de verdeling is. Maar goed, daar is dit moment ook goed voor om bedoeld het accent te leggen en te horen wat u belangrijk vindt om mee te nemen. Ik hoor twee dingen van u, dat is het sociale component van het geheel moet ergens een borging krijgen. En ik hoor dat u daar ook een soort prioritering in aanstelt van: in eerste instantie is een huishoudelijke ondersteuning natuurlijk echt bedoeld voor het ondersteunen van het huishouden. En het is niet de maatschappelijk werker die we inhuren, dat verschil moet natuurlijk wel gemaakt worden. Maar ik hoor heel goed uw oproep. D66 heeft vijf vragen gesteld. Sorry, ik kijk de verkeerde persoon aan. In eerste instantie over het personeelstekort. Ja, we hebben veelvuldig contact met de aanbieders daarover. Daar zien we natuurlijk ook problemen ontstaan en ook zij trekken daarbij aan de bel. Aan de ene kant hopen we natuurlijk, doordat dit model eigenlijk meer mensen zouden kunnen gaan bedienen, doordat we minder uren bij de individuele cliënten doorbrengen. Maar dat zijn maar marginale verschuivingen. Kijk, ook dat soort dingen kunnen we gaan monitoren, om te kijken of we dat probleem oplost. Een beetje stuurt.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Bent u zich bewust ervan van als u dat sociale aspect, hoe kort het ook duurt, dat u het dan minder aantrekkelijk maakt voor de mensen die daar willen werken. Ik heb gisteren een zaal vol met mensen van Flexcura gezeten en dan heb ik het over het normenkader gehad. Nou, die hadden echt zoiets: dat kan gewoon niet. En ook omdat we met veel meer mensen te maken krijgen met psychische problemen in de wijk. We gaven bijvoorbeeld ook een voorbeeld: als je bij een autistisch iemand werkt, dan kan je wel even snel het huis door willen gaan, maar je moet ook rekening houden met die persoon. Het kan niet te snel. En als je ook mensen zelf nog dingen wilt laten doen, hebben ze psychische kwetsbaarheid, dan moet dat ook kunnen.

Wethouder Meijs: Ik was bezig met de beantwoording voor mevrouw, maar ik begrijp uw oproep. En ja, dat is precies denk ik het maatwerk wat we hier ook bedoelen te beschrijven en wat we ook leveren. Het zijn natuurlijk hele gemiddelde tijden, maar er zijn ook specifiek individuele klanten met specifieke noden. En die leveren we dan ook een andere vorm van hulp of huishoudelijke ondersteuning. Maar toch nog even dan op dit. We zijn al met aanbieders rond de tafel gaan zitten om dit toe te lichten. Ik wil met liefde dat ook met de commissie, voorbeelden die als daar genoemd werden als hoeveel tijd en hoeveel minuten en hoe zit dat dan met het pakken van stofzuigers, doekjes, et cetera. Ik denk dat de hele specifieke detaillering van dit nieuwe normenkader gewoon ook technisch uitgelegd moet worden. Ik denk dat het heel praktisch is en ik nodig u daar binnenkort voor uit om in ieder geval ook u daar mee te nemen en een technische sessie te hebben wat precies dat nieuwe normenkader nu inhoudt. Wie het bedacht heeft, hoe het tot stand is gekomen, welke toetsing ze hebben gehad, hoe ze bij die verschillende uren zijn gekomen en wat dat voor effect zou hebben bij ons. Dus dat komt nog. Ik was bezig met het personeelstekort. Wat is een schoon huis en hoe ziet een schoon huis er anders uit dan het schone huis in het huidige normenkader? Nou, ik kan er niet meteen ja op zeggen, maar ik denk niet dat daar verschillen in zitten. Maar inmiddels zijn de huizen wel veranderd. Als we het hebben over huizen uit 15 jaar geleden of de huizen nu, daar zijn natuurlijk hele andere technieken gekomen, minder drempels, huizen hebben een andere opbouw, er zijn technieken ontstaan waardoor ramen minder lang hun vuil vasthouden. Allemaal dat soort feitelijke technische details hebben er wel toe geleid dat we op een andere manier ons huis schoonhouden. Mijn moeder maakt op een andere manier haar huis

schoon dan dat ik dat doe. Dan is mijn norm anders, maar de technieken zijn ook veel anders geworden in huizen waar in we wonen.

De voorzitter: Interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Ik luister uiteraard met grote interesse naar u, maar bijvoorbeeld in de hele Bomenbuurt staan nog steeds huizen uit de jaren 20 en 30. Dus of daar de ramen en plinten en deuren echt anders zijn. Dus volgens mij ging u even romantiseren nu.

Wethouder Meijs: Mag ik ook eens.

De voorzitter: Gaat u weer voortvarend door.

Wethouder Meijs: u vroeg ook om hoeveel meldingen heeft u dan van aanbieders die zeggen: god, we zitten eigenlijk te ruim in onze indicatie. Hoeveel cliënten, pardon. Ik zeg hoeveel aanbieders, maar hoeveel cliënten. Ik heb geen idee. Ik bedoel, dat kan ik niet verzinnen en ik weet niet of dat bekend is, maar dat gaan we zeker als we dat hebben met u delen. Er zouden ook aanbieders zijn die zich natuurlijk voor behouden om die direct enthousiast over zijn. Het is niet anders als hier. De een zal zeggen: fantastisch. En de ander zegt: nou, ik weet het nog niet, ik moet het nog eens zien. Daar zijn de meningen ook nog over verdeeld, dat klopt. Maar ik heb niet de indruk, laat ik het zo zeggen, dat bij de eerste toetsing, bij de eerste pols bij de aanbieders, dat daar veel weerstand stond. Daar was veel gehoor en wilde daar zich in verdiepen. Men wil daaraan meewerken en natuurlijk met fasering et cetera en met heldere kaders.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, interruptie.

Mevrouw Özogul: Een x aantal jaar geleden, toen het finaal misging, toen FIFA alles halveerde, was men ook welwillend en meedenkend en meegaand. En vervolgens werden we geconfronteerd met zaken die niet door de beugel konden. Hoe voorkomen we nu dat soort taferelen? Ondanks de welwillendheid en het meevaren met uw voorstellen, waar wij overigens geen voorstander van zijn.

De voorzitter: Mevrouw Özogul heeft drie minuten ook nog over. We hebben nog vier onderwerpen geloof ik. En ik vraag de wethouder ook om iets meer snelheid erin te brengen, want u moet nog vijf antwoorden geven.

Wethouder Meijs: Ik heb nog twee opmerkingen. Volgens mij heb ik al uw vragen nu behandeld. CDA vraagt om fijn dat er een actualisatie plaatsvindt. Het abonnementstarief heeft wel geleid tot meer toename van de aanmeldingen, wat gaat u daarmee doen? heeft u brandbrieven geschreven? Ja, wij zijn in overleg met de VNG, ja, wij laten onze geluiden horen. Sowieso via de G40, maar ook sowieso via de VNG. Dus dat heeft natuurlijk voortdurend onze aandacht, dat is niet alleen bestuurlijk maar dat is ook ambtelijk vanuit de directies. Dit zitten ook in clubs die daarmee praten. En ja, wij laten onze geluiden en onze zorgen daarover horen. Nou, de vraag van de SP heb ik al beantwoord over die her indicaties, of we die daarin al mee gaan nemen. Hoe en wanneer en in welke fases. Dat is eigenlijk nog wel het traject wat we in moeten. We gaan pas over enkele maanden eigenlijk hier echt een besluit over nemen, dus alles wat ik hier heb gehoord nemen wij ook weer mee. We hebben al een sessie gehad bij de participatieraad. We hebben met de participatieraad, met de aanbieders, dus alles wat we horen gooien we dan in en dan komen wij daar ook zeker nog over te spreken.

De voorzitter: Mevrouw Özogun.

Mevrouw Özogun: Ik had vragen gesteld over: hoeveel uren minder?

Wethouder Meijs: Die gemiddelde uren, naar mijn weten is dat onderzocht door de HRM samen met de KPMG groep. Zij hebben een toetsing gehad met een x aantal cliënten, ik ben even het getal kwijt. Dat heb ik wel geweten, maar het is uit mijn hoofd. En op basis daarvan is die gemiddelde tijd gespendeerd. Maar ik stel voor dat dit nu precies zo'n vraag zou kunnen zijn die we in de technische sessie wel naar boven kunnen krijgen. Wat is dan de basis geweest van die gemiddelde minuten en uren, hoe zit dat?

Mevrouw Özogul: Plus ook hoeveel klanten moeten dan minder krijgen om die gemiddelde uren te halen?

De voorzitter: Ja, dat was het. Ik weet niet of er nog behoefte is. Het liefst zou ik het punt afronden. Ik denk dat we het wel genoeg besproken hebben en er komt nog meer aan. Dus laten we dat dus besluiten. We gaan het punt afsluiten. Ik stel voor om even tien minuten pauze te nemen. Er staat op de agenda 5 over 9, maar dat is iets later. We gaan even 10 minuten pauzeren.

10. Voortgangsrapportage Ontwikkeling wachttijden Wmo-aanvragen oktober 2019 (MTM)

De voorzitter: Ja, we gaan door. Welkom weer terug bij de commissievergadering. Wilt u allemaal de gesprekken staken en luisteren naar uw voorzitter? Goed zo, dank u wel. We gaan verder met punt 10, dat is wederom de voortgangsrapportage ontwikkeling wachttijden WMO-aanvragen oktober 2019. En u wordt middels deze raadsinformatiebrief wederom geïnformeerd over de stand van zaken, wachttijden WMO. En in deze brief wordt ook een stand van zaken van de procesoptimalisatie en een overzicht van oorzaken van langere wachttijden gegeven. En met deze brief wordt tevens aan de toezeggingen van wethouder Meijs voldaan om met een eerste tussenstand in de procesoptimalisatie te komen. Het is een bespreekpunt. Wie gaat het eerste woord voeren? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Nou, goed, we zijn richting een jaar denk ik dat we al aan het gaan zijn en dat we met zijn allen in deze commissie bezig zijn om te kijken of we die wachttijden voor huishoudelijke hulp, of we die naar beneden kunnen krijgen. En daar kunnen we, zoals de heer zegt, we kunnen daar misschien nog een jaar op wachten. Nou, laten we in ieder geval zorgen dat we het zo snel mogelijk terug brengen. Daarom ben ik ook heel erg blij met de update die we deze keer hebben gehad. We zien wel dat er een hardnekkige hoeveelheid van ongeveer 200, maar die gaat ook alweer een beetje omlaag zie ik, dus richting de 150 wat goed is, voor mensen die eigenlijk te lang moeten wachten. Maar iedereen die te lang moet wachten is er een teveel. Daarom hebben we vorige keer of een tijdje terug ook gevraagd van: kunnen jullie nou die extra hardnekkige gevallen, die niet door extra FTE's en dergelijke weggewerkt kunnen worden, kunnen jullie daar nog eens een keertje goed naar kijken? Nou, dat is dit keer ook gebeurd en daar ben ik ontzettend blij mee. Dus dank daarvoor, want dat geeft eigenlijk inzicht in de meest voorkomende factoren die de afhandeling van een melding vertragen. En als ik ze ook doorlees, dat zijn er een stuk of vijf die vaak voorkomen en drie die sporadisch voorkomen. Dan zijn die eigenlijk ook heel begrijpelijk. Dus dat is begrijpelijk dat het daardoor langer duurt. Alleen wat ik hier verder dan nog in mis, en dat zou ik eigenlijk willen vragen voor een keer verder om daar op terug te komen, ik mis daar eigenlijk de cijfers bij. En ik heb hier ook om gevraagd, om die oorzaken, om ook te kijken van: waar kan de gemeente wat nou aan doen en waar ligt het echt ergens anders? Dus die cijfers zou ik daar graag bij hebben. En ik zou eigenlijk ook graag nog een aanvulling daarop willen hebben van: wat kunnen wij daar dan nog aan doen? dus we hebben dan nu gekeken van: wat zijn nou die problemen? En wat zijn dan de oplossingen daarbij? Goed, als dat voor een volgende keer of misschien een keer daarna, als dat ook inzichtelijk gemaakt zou kunnen worden, dan denk ik dat we daarmee ook al een stap verder kunnen komen. En daarbij soms gebeurt het dat, dit is ook mijn laatste

onderwerp verder, dus ik ben daarna klaar. Soms is het ook zo dat, wat wilde ik nou zeggen. Nu raak ik mijn punt kwijt, voorzitter. Misschien kom ik er zo op terug. Nee, ik weet het alweer. Bij die punten ook, sommige liggen dus bij de gemeente, daar is eigenlijk de schuld bijvoorbeeld door veel te laat te beginnen met het oppakken van een dossier. Dan zie je dat het eigenlijk echt bij de gemeente ligt waarom mensen langer moeten wachten. Maar bij de zaken waar het eigenlijk buiten de gemeente ligt, omdat het bijvoorbeeld wachten is op een medisch advies en dergelijke. Dan vraag ik me eigenlijk af waarom we ze nog meetellen. En dat wilt niet zeggen dat we er niet aan wat moeten doen, maar ik zou ook graag, en daarom vraag ik ook naar de aantallen, omdat ik daar ook gewoon een beeld van wil krijgen van: hoeveel kunnen wij nog doen als gemeente en hoeveel ligt eigenlijk buiten onze macht? En ik vind dat eigenlijk ook wel zo eerlijk naar de organisatie zelf toe dat we daar een beter beeld bij hebben, maar ook dat we richting de cliënten die lang moeten wachten. Kijk, dat je lang moet wachten, dat is een, dat is heel vervelend als je lang moet wachten op hulp. Maar op het moment dat je medegedeeld kan worden waarom je zo lang moet wachten, dan kan je daar misschien nog enig begrip voor opbrengen. En dat is in ieder geval terwijl je aan het wachten bent, dan weet je in ieder geval waarop je wacht. En dat is net iets aangenaamer, en daarvoor zitten we hier denk ik dan ook. Dus wat mij betreft is dat de vraag voor een volgende keer: zouden jullie daarnaar kunnen kijken?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA. Even de microfoon aanzetten.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. In de nota wordt vastgesteld dat de achterstand die in de december 2018 waren ontstaan helemaal zijn weggewerkt. Dat is een compliment. En tegelijkertijd wordt geconstateerd dat het aantal meldingen voor WMO ondersteuning blijft toenemen. Positief is dat bij de behandeling het aantal meldingen met een wachttijd buiten de wettelijke termijn in de afgelopen week is afgenomen. Een trend waarvan in de nota gehoopt wordt dat die door zal zetten. De nota stelt dat zodra het krediet digitale transformatie ICT voor het sociale domein wordt vrijgegeven, de verbeterde actie kunnen worden geïntensiveerd. Voor de fractie PvdA leeft nu de vraag of de positieve ontwikkeling zich moet doorzetten. Zeker ook gezien de geschetste problemen .er zijn nog altijd achterstanden bij het behandelen van de meldingen. Het verwerken van de uitwisselingen van de derden en problemen met aanbieders van huishoudelijke zorg en hulpmiddelen. De fractie wil graag van de wethouder weten welke extra stappen er genomen gaan worden. In het verband is er behoefte aan een meer samenhangend beeld, wat ik ook van de collega's gehoord heb bestaat de mogelijkheid om inmiddels met quickscan in kaart te brengen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, volgens meneer Van Kessel zijn we ongeveer een jaartje bezig. En in dat jaar is denk ik flink wat bereikt als het gaat om het wegwerken van de achterstanden. En dan wacht ik graag op de antwoorden op de vragen die meneer Van Kessel heeft gesteld, maar er is flink veel gebeurd. Ú heeft nu bijgevoegd de bijlage 1, stand van zaken aanbevelingen procesoptimalisatie. En denkt u nou serieus dat u mij daar blij mee maakt? Het antwoord is ja, mevrouw de wethouder. Het antwoord is ja. En waarom, dat ga ik u ook toelichten. Ten eerste. Ik moet het toch wel een klein beetje kunnen uitleggen tenslotte, goh. Vertel. Ten eerste vind ik dat de analyses op de probleemvelden, op de knelpunten die gegeven worden, dat die aantonen dat men er goed zicht op heeft. Als je alleen maar een probleem hebt, maar je fietst eromheen, dan kom je nooit verder. Hier zijn de probleemvelden goed omschreven. Ik denk ook, en natuurlijk zit daar nog niet overal de kant en klare oplossing achter, dat de oplossingsrichting duidelijk omschreven is en dat is het spannende voor de komende tijd. Want ik zal nog niet heid roepen, omdat we nog echt niet helemaal over die brug zijn. Maar de trajecten om vervolgens die goed beschreven knelpunten op te pakken, die zijn duidelijk. Als ik overigens lees dat zodra het budget wordt vrijgegeven, denk ik: dat kan toch gisteren gebeurd zijn? Maar

misschien mis ik hier iets. Dat moet natuurlijk heel snel gebeuren. Dat constaterende denk ik dat dit die bijlage 1 een heel goed moment is gekomen, omdat je niet alleen nu ziet dat de wachttijden omlaag gaan, dat ook de wachtlijst kleiner wordt, maar dat ook het proces erachter inderdaad steeds meer in grip komt. En zoals ik al zei: we zijn nog niet helemaal die brug over en dat ga ik ook niet roepen, maar heel de commissie wil meelopen in nu die uitwerking en met name die digitaliseringsaspecten van de oplossingsrichtingen, zodat we tot een proces kunnen komen die eenvoudiger, sneller, efficiënter, beter beheersbaar ingevuld kan worden. Want er kwam en er komt een bulk mensen in het abonnementstarief op ons af. En daaromheen ook nog een heleboel mensen. Maar het kan alleen maar erger worden, bedoel ik te zeggen, en niet minder. En ook weer vanwege die brug waar we nog steeds opstaan zou het wel zo moeten zijn, en dat wil ik toch nog wel belicht houden, dat als we aan het eind uiteindelijk die brug over zijn, en ik hoop dat we dat ook met zijn allen in een goed traject gaan doen, dat er op dit moment nog steeds, als ik het goed heb, 12 FTE boven de formatie bezig is. Nou, die situatie beschouw ik nog steeds als tijdelijk en ik besef dat 2020 dat nog heel lang zal dragen. Maar op een gegeven moment wil ik als resultaat zien dat die formatie teruggaat, omdat processen zijn vereenvoudigd, omdat de digitalisering krachtigere ondersteuning geeft aan de mensen die werken. Nou, dat is mijn constatering. Ik ben heel erg blij met wat hier op papier ligt. En dat geeft mij een goed gevoel voor de ontwikkelingen in de komende tijd. Dank u wel, meneer de voorzitter.

De voorzitter: U ook bedankt. Wie verder? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Ik ben het grotendeels eens met de vorige sprekers. Ik heb nog een aantal opmerkingen en vragen. We zien wat gaten vallen tussen de beschikkingen en het ontvangen van de hulpmiddelen. U heeft daar ook een brief bij gevoegd. Kan de case manager voor de cliënt hierin iets betekenen om de overdracht soepel te laten verlopen? En is het duidelijk voor de hulpvrager wie er dan actie onderneemt?

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de vragen aan de commissie? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Ja, ik word per dag bijgewerkt zo'n beetje. Er zitten in ieder geval elke week mensen aan de staffabel om de voortgang te volgen. En daar waar ik jullie als commissie meeneem, word ik ook nog vlak daarvoor geïnformeerd. Dus tot op vanmiddag, laten we maar zeggen, weet ik wat het aantal is en hoe die trend eruit ziet. En ik kan in ieder geval zeggen dat de neerwaartse trend, die we nu al zien, zich wel voortzet. Dus dat geeft wel hoop. Maar goed, ik ben daar en blijf daar ook heel voorzichtig in. Dus ik juich niet te vroeg, zal ik maar zeggen, maar we zien een kleine kentering. VVD vraagt om blij met de rubricering om te zien dat de vijf hoofddoelzaken en dan nog drie selectieve. We hebben daar wel getallen over. Realiseert u zich elke vraag die u vraagt, wij moeten dat tot nu toe allemaal handmatig doen. dus ik kan u een lijstje doen toekomen om wat meer inzicht te geven in de getallen die eraan vasthangen. Dat kan, maar we zijn nog niet zover dat we dat allemaal optimaal digitaal hebben, daar gaat wethouder Botter dadelijk iets over vertellen. Maar ik kan u dat geven. Dus dan kunnen we ook denk ik weer wat beter inzicht krijgen in: hoe zit dat dan en hoe verhoudt zich dat dan en aan welke knoppen moeten we dan draaien om nog meer effectiviteit in het wegwerken van die achterstanden, niet te laten oplopen van achterstanden. Dus dat gaan we u geven. PvdA vraagt: zien we die positieve ontwikkeling van die trend? Sorry, ik kijk weer naar u. Ja, heel voorzichtig en dat inzicht dat zien we en daar zijn we blij mee. U vraagt om een quick scan daarover. Ik denk dat het goed is als we dan volgende keer de getallen laten zien die daar opgehangen zijn of die vragen of een quick scan onnodig is. Ik ben een beetje matigend en ik duw u daar een beetje in terug, want ik denk: wat we hier doen is al vrij heftig allemaal. Dat vraagt veel capaciteit en ik wil het zorgvuldig doen. Dus om nu snel weer iets nieuws te

gaan bedenken of te verzinnen, daar ben ik geen voorstander van. Dus laten we de trend die we nu zien en het aanleveren van deze rapportages, laten we ons daarin beperken. En die beperking is echt niet simpel zal ik maar zeggen, maar dat geeft ons wel genoeg handvaten om te kijken waar de problemen zitten. OPH zegt over de bijlage van die procesoptimalisering: een goede omschrijving van het probleem, de trajecten zijn duidelijk. Ik kan u vertellen: de eerste scan die we toen kregen nadat een van de onderzoeken of beide onderzoekers zitten op de tribune. En die hebben toen heel zorgvuldig naar alle stappen die elke case manager daar weet geturfd, meegesproken, naast gezeten. En iedereen stond eigenlijk in de startblokken van: mogen we nu al iets anders gaan doen? Nee, het was echt een heel duidelijk analyse van: eerst goed in kaart brengen van waar zitten de problematieken, waar kan het proces tegen, waar zit ruimte om te versnellen? Waar zit geen ruimte? Daar waar het kon hebben we het natuurlijk meteen gedaan. Maar we hebben daar heel zorgvuldig naar gekeken en vervolgens is er, zoals u heeft kunnen lezen in de bijlage zijn daar een aantal categorieën uit gekomen. Die dingen die we op korte termijn snel kunnen leveren en het proces kunnen optimaliseren en tot grotere effecten leiden, dat hebben we natuurlijk gedaan. Er zijn ook een aantal maatregelen, die hebben echt meer tijd nodig, die zitten meer in de midden categorie. En misschien ook wel op langere termijn zijn effect moeten gaan resulteren, dus ik kan u daar echt pas over een jaar zal ik maar zeggen kunnen we zien of dat hele scala aan die 15 maatregelen die in die bijlage zitten, of dat inderdaad leidt tot een optimaler en efficiëntere gebruik. Ik denk dat de maatregelen hierin zeker, die gaan ons resultaten geven. Maar ik denk dat daarnaast, want die liggen er ook in, die hele verbetering die we digitaal in gaan zetten, dat mensen hun eigen aanvragen kunnen volgen, net zoals je nu Track & Trace kan doen als je een pakje hebt laten bezorgen. Dat gaat ons natuurlijk ook een heleboel opleveren. En soms zijn maar hele kleine schakeltjes nodig om een heel groot effect te hebben. Ik heb hier geloof ik ook al eens ooit gezegd: neem een bad water en je gooit er een druppel blauwe inkt in, dan dat hele bad is meteen blauw. Dat is een klein druppeltje wat je toevoegt en wat een enorm effect heeft. En dat hopen we natuurlijk ook met een aantal van dit soort optimaliseringspunten te bereiken. Dus ik kan niet voorspellen welke resultaten, maar ik denk het hele pakket gaat ons iets leveren.

De voorzitter: De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder. Toen u zei van: over een jaar. Ik denk dat als je deze bijlage 1 over drie-vier maanden weer actualiseert, je moet het niet elke maand doen, dan word je ook een beetje gek, maar dat je dan steeds beter kunt constateren hoelang trajecten lopen, afgerond kunnen zijn en renderen. En ik heb voor mezelf naar u toe gezegd: die 12 FTE, dat geld zijn we voor 2020 ook wel kwijt. Maar dan moet je toch in de loop van het jaar erkennen dat de procesoptimalisatie inderdaad gaat renderen. Want er moet niet ineens een soort bijl vallen over 12 maanden. Ik wil met u mee oplopen om te zien dat dat per 3-4 maanden zichtbaarder leidt tot resultaten. Waarbij je over een jaar kunt zeggen van: jongens, hier staan we en we zijn er bijna of helemaal.

Wethouder Meijs: Ik was nog bezig met bijlage 1, had nog niks gezegd over de tijdelijke 12 FTE die we hebben toegevoegd in januari. In ieder geval, dat kunnen we niet het hele jaar overeind houden. Dat is budgettair ondoenlijk. In ieder geval houden we die 12 FTE tot april overeind. Een aantal van die tijdelijke zullen vast worden. Maar daar zal ook een aantal afvallen. En natuurlijk moeten die twee trajecten samenlopen. Ik bedoel, dat ben ik geheel met u eens. En daar komen we zeker nog over te spreken, dus we zullen tussentijds heus nog wel eens een keer de prikker erin stoppen en u melden van: dit loopt goed of hier stellen we wat bij of dat niet. Maar dat ik die tijdelijke 12 FTE tot 31 oktober 2020 vol gaan houden, dat kan niet. Daar ben ik het direct met u eens.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: En mogen wij dat rond maart ongeveer verwachten? Zo'n tweede stand van zaken.

Wethouder Meijs: Ik heb het niet overlegd, maar ik ga u nu beloven dat we een tussenstand zullen doen.

De voorzitter: De heer Yerden.

Wethouder Meijs: Sorry, nog even over die tussenstand. Kijk, wat we ook gaan doen in februari, want we zijn ook bezig op een ander vlak met die proeftuinen. Dus ik hoor hier naast mij al meteen iemand zweten, misschien ik zeg iets over tussenstanden, dus ik denk: o god, wat heb ik nou weer beloofd. We gaan nu ook rapporteren over die proeftuinen, dat gaan we in februari doen, om te kijken wat daar aan resultaten hebben. En we zijn nu met twee dingen bezig, dus overvraag de afdeling niet. Dus als ik nou morgen hier toch bonje heb, dan kom ik nog even bij u terug.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dat was ook juist mijn bedoeling niet. Maar als u zegt die proeftuinen, dan liggen we hier ook in het verlengde natuurlijk van wat hier staat. Dus op het moment dat we daar ook over geïnformeerd worden en je ziet die ontwikkeling, dan ben ik heel blij en dan ga ik niet duwen en trekken aan onnodige informatie.

De voorzitter: Duidelijk. De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. U had wel vorige keer gezegd dat er extra FTE inzetting, is dat bekend?

Wethouder Meijs: We zetten al vanaf januari 12 FTE in.

De heer Yerden: Daar bovenop?

Wethouder Meijs: Nee, we zijn ergens begonnen met 9 geloof ik of 8 en op een gegeven moment nog vier erbij. 12 FTE is het, tijdelijk ingehuurd. Daarvan gaan we er een aantal, 4-5, vast in dienst nemen. Dus die komen er gewoon bij. Maar die hele bulk van 12, dat kan ik niet overeind houden. Zoveel extra inhuur op geld hebben we niet. Ik heb nog een vraag van Jouw Haarlem over de beschikking en de hulpmiddelen. Wij hebben een brief hierbij zitten over het hulpmiddelencentrum en uw specifieke vraag van: kunnen case managers daar nog? Dat weet ik niet. Ik weet wel dat we met de afdeling daar met het hulpmiddelencentrum wel voortdurend contact hebben. En daar is ook een verbetertraject in gang gezet. Dus daar zitten de korte lijnen. Maar of een case manager daarbij betrokken kan zijn, dat kan ik u niet zeggen. Maar dat zou ik volgende keer kunnen meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Het gaat me met name over of het duidelijk is voor de hulpvrager wie er welke actie onderneemt.

Wethouder Meijs: Daar ga ik u volgende keer wat over rapporteren, want dat is een zinnige vraag lijkt me.

De voorzitter: Ja, dat was het. Dan gaan we dit punt ook afronden. We gaan uitzoeken of we over een half jaar een tussenstand rapporteren. En de proeftuinen worden februari gerapporteerd. We gaan door, 11 hebben we gehad, dus we gaan naar punt 12. Dat is de aanpassing verordening jeugdhulp gemeente Haarlem 2019. Sorry, u bent te laat. Even terug. Het is een rondvraag van de SP en van het CDA en van Jouw Haarlem. Oh, er zijn al antwoorden. Wie gaat als eerste? De SP.

Mevrouw Özogul: Ja, de SP heeft inmiddels begrepen dat de wethouder een onderzoek heeft ingesteld naar de problemen in de opvang en het HVO. En wij hebben daar een aantal vragen. Kunt u aangeven wat de opzet en wat de onderzoeksvraag was? Tweede vraag: klopt het dat het onderzoek voor 1 november klaar is? En wanneer zijn de resultaten van het onderzoek openbaar? En het laatste: wanneer wordt er met de bewoners gepraat?

Wethouder Meijs: Ik kan kort, u heeft artikel 38 vragen hierover gesteld. Dus in concept zijn ze klaar, dus ik denk dat ze maandag nog in mijn staf finaal komen en dinsdag zullen ze bij het college liggen. Dus ik hoop dat we ze u volgende week kunnen geven. Daarin staan eigenlijk antwoorden op al uw vragen. En ik denk dat dat het kortste antwoord is wat ik kan antwoorden.

Mevrouw Özogul: Maar ik had het over het onderzoek van de GGD.

Wethouder Meijs: Ja, staat ook daarin. Zij zijn begonnen, zij zijn bezig. En zij hebben beloofd inderdaad begin november, dus eind deze week, met de eerste resultaten te komen. Kijk, zij spreken mensen en zij willen dat zorgvuldig doen. Dus ik hoop dat ze het halen, zal ik maar zeggen, maar wij komen zo spoedig mogelijk als wij dat binnen hebben met de resultaten bij u terug.

Mevrouw Özogul: De mensen die wij gesproken hebben, en het zijn er nogal wat, die zijn tot op heden niet gesproken. En mijn andere vraag was: wat was de onderzoeksvraag geweest aan de GGD?

Wethouder Meijs: De vragen die gesteld zijn hebben betrekking op de casuïstiek die u heeft aangereikt in uw zwartboek naar mij, dus dat ging over de signalen die betrekking hadden op de kwaliteit van de begeleiding, de veiligheid en de voorzieningen, de bejegeningen, het vertrouwenspersoon. Nou, er waren 6 of 7 dingen die daar uit gehaald zijn. En dat is de onderzoeksvraag geweest.

De voorzitter: Dank u wel. Het CDA, de heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Ons bereiken schrijvende vragen van mensen die maanden op reparatie van bijvoorbeeld scootmobiel of een rolstoel moeten wachten. Ik heb inderdaad die brief van hulp centrum gezien, maar mijn vraag aan de wethouder: kan de wethouder in gesprek gaan met het hulpcentrum om hulpmiddelen tijdiger te leveren? En mijn tweede vraag is: als de reparaties van hulpmiddelen te lang duurt, dan is het handig dat deze mensen een hulpmiddel kunnen krijgen, bijvoorbeeld een scootmobiel doordat zij daar naar buiten kunnen gaan. Anders blijven ze al maanden binnen vanwege het feit dat zij op een scootmobiel bijvoorbeeld zitten te wachten. Het lijkt me logisch dat ze daarom een vervangende scootmobiel krijgen totdat ze hun eigen scootmobiel gemaakt is, in dit soort gevallen. Graag uw reactie, wethouder.

Wethouder Meijs: Ja, er waren een aantal vragen mij al bekend. Wij hebben de meeste vragen zijn ook beantwoord al in die informatiebrief die op dit moment in de bijlage zitten van de achterstanden van die levering van die hulpmiddelen. Ik weet ook dat een van de dames wachten op een accu, volgens mij is die gisteren al geleverd, dus we zitten er boven op. En in ieder geval qua spoed en qua nood, mensen die heel erg

lang wachten, volgens mij hebben die nu een kaart en zijn die leveringen onderweg. Ik weet dat het bedrijf inmiddels verhuisd is, dus de verhuizing ook zal zorgen dat er wat versneld nu geacteerd kan worden op het leveren van de middelen. Dat zit nu namelijk in een plek. En voorheen moest dat tussen twee plekken in zijn, dus ik verwacht daar wel snel verbetering in. Dus ja.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer El Aichi: Volgende vraag. Ik bedoel, dat er bij het hulpmiddelencentrum dat daar problemen zijn, deze vraag is los van de problemen eigenlijk bij het hulpmiddelencentrum. Mijn vraag is meer voor het geval dat er een scootmobiel bijvoorbeeld gemaakt moet worden, dat een onderdeel besteld moet worden, dat daardoor duurt het lang voor dat onderdeel komt. Daar gaat het om eigenlijk. Los van de problemen.

Wethouder Meijs: Of die tussenvoorziening er is, dat weet ik niet. Dat ga ik voor u na en daar krijgt u nog een antwoord op.

De voorzitter: En nog een vraag van Jouw Haarlem, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Hoeveel mantelzorgers zijn er uitgenodigd voor het jaarlijkse feest op 11 november, de 11^e van de 11^e, in de harmonie. Hoeveel mantelzorgers hebben aangegeven te komen en hoeveel nieuwe mantelzorgers hebben zich gemeld naar aanleiding van de publicatie van de dag van de mantelzorg op social media?

Wethouder Meijs: Nou, alle mantelzorgers die geregistreerd zijn, zijn in ieder geval uitgenodigd. Dat zijn er ongeveer 4000. Hoeveel mantelzorgers hebben zich aangegeven te komen? Dat zijn er op dit moment 400. De aanmeldingen komen nog steeds binnen, dus de ervaring van de laatste jaren, en ik was er vorig jaar zelf bij, toen zaten er zo'n 600-700 mensen in. Dus het zal ergens daar rondom liggen, 500-600 misschien. En hoeveel nieuwe mantelzorgers hebben zich gemeld? Nou, bij die aanmelding wordt dat niet gevraagd, dus daar hebben we geen zicht op. En we hebben ook geen beeld hoe zij dus mond op mond reclame, social media. We zijn wel bezig met een klankbordgroep van de mantelzorgers, dus we zullen deze vraag daar ook binnen vragen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Voorzitter, mijn tweede rondvraag doe ik aan het eind?

De voorzitter: Dat is ook aan mevrouw Meijs? Te laat. Maar ik zou zeggen: stel hem gewoon aan mevrouw Meijs?

Mevrouw Özogul: Op 18 oktober hebben wij een brandbrief van vluchtelingenwerk ontvangen. Naar aanleiding hiervan heeft de SP de volgende vragen. Er is op dit moment twee jaar maatschappelijke begeleiding en ondersteuning, dat gaat terug naar een jaar lezen wij. Wie moet de betreffende begeleiding dan uitvoeren in het tweede jaar? Of denkt de wethouder dat er na het eerste jaar geen begeleiding meer nodig is? Volgende vraag. Vluchtelingenwerk heeft nu 2.1 FTE. Door de bezuinigingen moet er 1 FTE wegbezuinigd worden. Hierdoor kan de begeleiding van vrijwilligers in het geding komen. Kan de wethouder dit bevestigen? En mijn laatste vraag: op 26 september hebben wij een voorgangsrapportage sociaal programma statushouders behandeld. Waarom heeft de wethouder ons niet van de recentelijke

ontwikkelingen op de hoogte gesteld? Nou ja, als laatste wil ik zeggen: ik wil de brief ook agenderen, zodat we het in een later stadium ook kunnen bespreken met zijn allen.

De voorzitter: Heel wat vragen, dus geeft u maar antwoord.

Wethouder Meijs: Ik kom hier schriftelijk op terug, want hier heb ik natuurlijk geen antwoord op.

De voorzitter: Het is ook laat binnengekomen, gisteravond.

Wethouder Meijs: En ik zal het aan de heer Roduner doorgeven.

De voorzitter: Ja, oké, dank u wethouder. Nu komt wethouder Botter.

TER ADVISERING AAN DE RAAD

12. 20.15 uur Aanpassen Verordening Jeugdhulp gemeente Haarlem 2019

De voorzitter: We gaan naar punt 12, zoals ik al zei: de aanpassing verordening jeugdhulp gemeente Haarlem 2019. De verordening jeugdhulp gemeente Haarlem 2019 is in de raadsvergadering van 11 juli 2019 vastgesteld. Ter vergadering is de motie 22.1.

12.1 Motie 22.1 Zeer kwetsbare jongeren niet in de kou zetten!

De voorzitter: Die is van OP Haarlem, SP, PvdA, de motie: zeer kwetsbare jongeren niet in de kou zetten. Aangenomen, en door de aanpassing in artikel 7, regels voor PGB, en artikel 8, onderscheidt formele hulp en informele hulp, en de bijbehorende toelichting van de verordening jeugdhulp gemeente Haarlem 2019 wordt het mogelijk gemaakt en geeft het college uitvoering aan de motie. Het is een advies stuk. En wie mag ik het eerst het woord geven? Meneer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Meneer de voorzitter, volgens mij zit in de uitvoering precies wat er in de motie wordt gevraagd, dus lijkt het mij uitstekend. En ik kijk ook naar mijn collega naast mij, dat is alvast twee. Uitstekend. Dus klaar.

De voorzitter: Zo snel. Kunnen we het punt afsluiten? Ja, verder niemand meer. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Laat ik dan even alle pret bederven, want ik wil er wel nog even wat over zeggen. Ja, sorry jongens, doe ik graag. Ik hou het kort, ik beloof het. Voorzitter, het gaat hier om een hele kwetsbare groep Haarlemmers. Het belang van deze kinderen en jongeren dient gewoon echt centraal te staan bij die uitwerking van die jeugdhulp. Die verordening jeugdhulp is voor het zomerreces nog geactualiseerd op twee punten en vastgesteld door deze raad. Daar staat mijn fractie ook achter en wij hebben ingestemd met de verordening zoals deze er nu bij ligt. Maar er liep inderdaad een discussie over het leveren van zorg middels een PGB door bloedverwanten in de eerste en tweede graag. Wij blijven erbij, deze motie heeft D66 destijds niet gesteund, er wordt in de verordening terecht wat ons betreft een onderscheid gemaakt tussen formele en informele zorg. En met die huidige verordening kunnen ouders nog altijd die informele zorg leveren aan hun kind in de vorm van extra verzorging of begeleiding in de PGB. Maar als het gaat om die professionele zorg, om die specialistische zware zorg, dan moeten mensen dit niet op zich nemen voor hun eigen kind. Want dat is juist in het belang van het kind. Dus dat wilde ik nog even zeggen en wij zullen uiteraard niet instemmen met deze aanpassing. Dank u wel.

De voorzitter: De rest van de commissie is volgens mij wel akkoord met deze aanpassing. Waarvan akte, oké. En het stuk zelf, hamerstuk. Ja, bij deze. Dit zijn echt de punten waarvan ik hou. Dan ga ik naar 13, dus het is een hamerstuk en we gaan naar punt 13.

13. 20.30 uur Vrijgeven krediet Digitale Transformatie ICT voor Sociaal Domein

De voorzitter: Dat is ook ter advisering. Vrijgeven krediet digitale transformatie ICT voor sociaal domein. Op de afdeling van het sociaal domein zijn de processen en informatiesystemen grondig geanalyseerd. En hieruit komt naar voren dat de huidige processen en bijbehorende informatiesystemen zijn verouderd en toe aan vernieuwing. Deze noodzakelijkheden zijn vertaald naar een digitale transformatie sociaal domein. Het college stelt de raad voor een krediet van 869 duizend euro uit de post MS102 digitale transformatie ICT vrij te geven voor de digitale transformatie van het sociaal domein. Het is een stuk ter advisering. De commissie zal vanavond bepalen hoe ze het naar de raad gaan brengen. En wie mag ik het eerst het woord geven? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Heel kort, ik zal mijn fractie in ieder geval gaan adviseren om voor te stemmen. Het lijkt me heel verstandig om achterstallige systemen up te daten, zeker op dit terrein. Ik heb eigenlijk een vraag, wellicht een domme vraag, maar het is misschien een makkelijk antwoord. Maar waarom is deze hele update, of is dit niet gedaan bij de decentralisatie destijds?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ook GroenLinks kan akkoord gaan met de investeringen, ook wederom omdat de systemen verouderd zijn en ook vervangen dienen te worden. En we willen ook benadrukken dat we ermee instemmen omdat we hopen dat door de slimmere en snellere ICT er meer tijd overblijft voor het primaire proces. En daarnaast zien we dat bij de financiën een bedrag is gereserveerd voor haalbaarheidsstudie en eventuele implementatie van de applicatie die van Zaanstad. Is er ook gekeken naar applicatiesystemen van andere gemeentes die we in Haarlem goed kunnen gebruiken? En zo ja, welke kunnen we dan gebruik van nemen. Want we hoeven in Haarlem niet steeds het wiel opnieuw uit te vinden qua ICT. En als een andere gemeente ook al systemen heeft, dan is het handig als we die gewoon kunnen overnemen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Een vraag aan de wethouder, want ik ben even de kennis kwijt. Waarom zijn de bedragen ex btw en blijven die ex btw? Een tweede is: kan OP Haarlem meekijken, en dat is puur uit interesse voor de wijze waarop deze complexiteit is in de informatie onder de punten zoals het project optimale digitaal. De haalbaarheidsstudie, het is leuk om daar in mee te kunnen lezen. Want, en dat zeggen we erbij, wij steunen graag het krediet voor de uitvoering van de verbeterde ICT van de WMO. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Wij begrijpen ook dat software zo af en toe geüpdatet moet worden. We zijn wel een beetje verbaast dat we nu een besluit nemen om 250 duizend euro uit te geven en we hebben nog anderhalve maand de tijd. Dus hoe zit dat, hoe snel gaat dat allemaal? Of is dat al uitgegeven, dat is ook een goede vraag. De vraag is of wij de applicaties die wij gaan ontwikkelen, die ontwikkelen we samen met Zaanstad. Maar is er ook gekeken of die applicaties aansluiten op de regio? Want nu is er veel gedoe omdat zorgaanbieders in onze regio met de verschillende systemen van de verschillende gemeentes moeten

samenwerken, waardoor ze overal weer aparte applicaties voor nodig hebben. Wordt dat nu gesynchroniseerd? En een algemeen zorgpunt, want ik begrijp niet alles wat erin staat, want ik ben ook geen ICT expert. Maar kunt u bij mij de zorg wegnemen of we hiermee niet Siri introduceren in Haarlem?

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie is akkoord met het vrijgeven van het krediet.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: De SP is akkoord. We zijn wel kritisch, het moet wel vooruitgang zijn in onze systemen. Alleen is voor ons nog heel onduidelijk met welke vraagstelling en welk systeem gaan we straks werken. Dus we zullen in afwachting akkoord gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog? De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Heel kort, voorzitter. Als de systemen verouderd zijn, dan moeten ze vervangen. Wij gaan akkoord.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ook D66 is akkoord met de investeringen. Ik heb alleen nog wel een vraag wanneer de raad wordt geïnformeerd over het resultaat van die haalbaarheidsstudie.

De voorzitter: Ja, verder nog iemand? De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: De PvdA is akkoord met deze investering. Heeft een technisch vraagje eigenlijk. Enige tijd geleden werden wij opgeschrikt door informatie over de beveiliging van onze digitale systemen in en rond het stadhuis. Betekent deze vernieuwing eigenlijk een vingervijzing voor verder updates in het systeem die worden gebruikt?

De voorzitter: Dank u wel. Niemand meer? Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel, meneer de voorzitter. Eigenlijk zijn het vragen die zowel betreffende mijn rol als wethouder ICT bedrijfsvoering, als ook mijn rol vanuit het sociaal domein. Dus daar doe ik meestal geef ik daar informatie over in de commissie bestuur. Daar heb ik ook aangegeven dat die recentelijke dreiging, die er bij veel gemeenten was en ook bij ons, dat dat gepareerd is. En daar hoeft u zich verder geen zorgen voor te maken. En alle applicaties die wij introduceren zijn allemaal Siso-proof, dus daar kijkt onze SISO ook naar dat het allemaal beveiligd is en dat wij daarmee geen risico's lopen. Dus dat is even algemeen vanuit mijn rol als de coördinerend bedrijfsvoerder ICT. Dan een aantal vragen van meer inhoudelijke aard. Die update is niet gedaan omdat we ook toen nog niet wisten welke systemen we nodig hadden en op welke wijze we dat gingen implementeren. En ook niet hoe dat zou worden afgestemd op andere systemen die we hier in huis hadden. We hebben nu inmiddels het een en andere gerealiseerd en het een en ander in huis. En het is nu het moment om dit update ook te doen, zodat we ook vooruit lopen en in de pas lopen met de ontwikkelingen. Waarom het ex btw is, dat weet ik niet. Weet jij dat? Want meestal is het bij opleidingen zo zijn wij niet btw plichtig. Maar ik weet niet waarom het in dit geval niet btw plichtig is.

De heer ...: Omdat het om een investering gaat en wij die bedragen dan kunnen investeren.

De heer Botter: O ja, dat is het. Die bedragen kunnen wij terugkrijgen en dan valt het tegen elkaar weg. Dus dat is het. Wel het bonnetje bewaren. Ik zal het bonnetje keurig netjes bewaren. Inderdaad samen wordt er gewerkt met Zaanstad, we kijken ook naar andere systemen en we volgen ook op de voet wat er bij de VNG gebeurt. Dus wat dat betreft zitten we in een goed netwerk. En we werken natuurlijk ook samen in de regio en onze contracten en de afwikkeling van de contracten en de financieringssystematiek via digitaal verkeer, dat wordt ook allemaal regionaal gedaan, dus dat moet daar op aansluiten. We introduceren niet Siri hiermee, Siri is natuurlijk een activiteit. Siri begin met een hier, maar dat is een andere Siri. Siri gaat over het systeem wat vanuit sociale zaken eigenlijk is neergelegd om veel meer grip te krijgen of wijken of potentiële wijken waar mensen met een potentieel zeg maar, hoe moet ik het zeggen. Ja, van een bepaald profiel wat gericht is op risico's van fraude. Nou, daar hebben we ook in het college over gesproken en wij hebben besloten als Haarlem om daar niet aan mee te doen. En daar is ook volgens mij over geïnformeerd in de commissie bestuur door onze burgemeester. Dan over, sorry? Ja, dat is de systematiek of het dit jaar nog kan worden uitgegeven. Nee, dat kan niet allemaal worden uitgegeven. Het is ook nog niet uitgegeven, maar op het moment wanneer het krediet beschikbaar wordt gesteld is wel de mogelijkheid er om het over te hevelen over de jaargrens. Dus het wordt dan daarvoor gealloceerd, daarvoor wordt het beschikbaar gesteld en dan kunnen we het meenemen vanuit het krediet. Dat is de mogelijkheid die wij daarin hebben. De vraag nog over: wanneer wordt de gemeenteraad geïnformeerd over wanneer de haalbaarheidsstudie klaar is? Ja, zodra de haalbaarheidsstudie klaar is. En dan kom ik gewoon ook naar u toe om dat te melden. En dan was er nog van de OPH de vraag: we vinden het leuk om mee te kijken. Ik vind het allemaal goed en wel, ik weet ook uw voorliefde voor ICT en dat u daar graag van op de hoogte bent. Maar u mag wat mij betreft gewoon meelesen, als we maar niet iedere keer hele technische verhandelingen hier gaan hebben in die commissie over wat u nu weer heeft gelezen. Dus onder die conditie wil ik u daar wel in betrekken. Ik raad het u af, maar u bent mijn baas, dus u kunt alles vragen.

De voorzitter: De heer Smit heeft nog een vraag.

De heer Smit: Gelukkig, meneer de wethouder, bepaalt de commissie in zijn geheel of een thema op tafel komt. En ik denk niet dat ik het voorstel, maar als ik het zou voorstellen, dan zou de commissie zeggen: lees het zelf maar, maar dat gaan we niet bespreken. Dus inderdaad blijft het op een 1 op 1 relatie. En ik lees graag mee in hoe de gemeente deze trajecten ingaat, ik ben daar gewoon geïnteresseerd in. En ik ontvang graag de informatie, dank u wel.

Wethouder Botter: De actieve burger van deze stad, in ieder geval heeft u ook heel veel kennis, dat willen we in het kader van de nieuwe democratie ook ontsluiten die kennis die er bestaat. Dus u bent van harte uitgenodigd om mee te lezen. En volgens mij heb ik daarmee alle vragen beantwoord.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik heb geen vraag, maar na beantwoording kunnen we volmondig nu wel ja zeggen.

De voorzitter: Heel fijn. Ja, was dat alles? Hamerstukje, mooi. Dank u wel.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

14. 21.15 uur Preventief Interventie Team Jeugd

De voorzitter: Dan gaan we naar punt 14, preventief interventie team jeugd. Met deze informatienota wordt motie 27 beantwoord, heeft het concept van het preventief interventie team een meerwaarde voor Haarlem?

14.1 Motie 27 Heeft het concept van het PIT (Preventief Informatie Team) een meerwaarde voor Haarlem

De voorzitter: Met deze motie wordt het college verzocht te onderzoeken of de Amsterdamse PIT aanpak een meerwaarde heeft voor Haarlem. De PIT aanpak is met hulp en begeleiding van de PIT Amsterdam goed over te dragen naar de Haarlemse situatie. En de PIT aanpak is daarom een goede aanvulling op het Haarlemse hulpaanbod voor deze moeilijk bereikbare gezinnen. In de programmabegroting voor 2020 is daartoe een investering van 150 duizend euro opgenomen. Onder beleidsveld 2.2, voorzieningen jeugd, om te starten met twee PIT medewerkers in Haarlem Oost en Schalkwijk. Hiermee kunnen 20 kinderen en gezinnen bediend worden. Dit is een bespreekpunt, het gaat dus niet naar de raad. Wie mag ik het eerst het woord geven? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik denk dat die goed is. Ik wil wel alleen meegeven dat als je met bepaalde ouders werkt, dat je ook de culturele achtergrond en de gewoontes en tradities meeneemt in het beoordelen.

De voorzitter: Kort en krachtig, dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik ben iets langer. Het gaat over kinderen en je kent me. Goed, ik vind elk kind heeft recht op een eerlijke start in het leven. Een rustige veilige omgeving waarin het gestimuleerd wordt en zich kan ontplooiën naar maximale potentie. En niet ieder kind heeft helaas die kans. Soms zijn er omstandigheden waardoor een kind al op zeer jonge leeftijd met 3-0 achterstaat. Wethouder, u heeft ons zeer gecontenteerd, heet dat weet ik, want er zijn momenten dat GroenLinks unaniem jagend aan de fractietafel zit. En dit was zo'n moment. Toen methode PIT ter sprake kwam was dat zo'n moment. Los nog even van de kostenbesparing die deze preventie aanpak voor jonge kinderen oplevert, hopelijk, juichten wij met name over de grote kans die deze aanpak geeft aan kinderen die een grote kans lopen om blijvend in het leven met 3-0 achter te blijven staan. We zouden dan ook heel graag zien dat PIT, mocht het uiteindelijk inderdaad een succes opleveren dat wij verwachten, op afzienbare termijn mogelijk zal zijn voor alle 50 kinderen die er baat bij hebben, in plaats van de 20 waar het nu budgettoereikend voor is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Het gaat inderdaad om kinderen. Het lijkt mij heel goed om de PIT methodiek naar Haarlem te brengen. In het stuk lees ik dat het voor de hand ligt dat het PIT onder te brengen onder het CJG. Ik zou zeggen: waarom niet strikt work. Graag uw antwoord, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Heel mooi stuk om te lezen. Heel mooi initiatief. Goed te lezen dat het in Amsterdam goed heeft gewerkt. Elke jongere waarbij je kan voorkomen dat het een top 600 jongere wordt, dat is natuurlijk fantastisch. Dus ik ben heel erg benieuwd hoe dit in Haarlem gaat werken en ik heb goede hoop. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het. Wethouder Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Eigenlijk twee vragen die over zijn gebleven. Ik wil in ieder geval melden dat het ook een hele fijne samenwerking was met de afdeling veiligheid om de verantwoordelijkheid van de burgemeester om dit stuk ook klaar te maken. Want het is wat dat betreft ook een coproductie. We kijken inderdaad heel goed naar die culturele identiteit. Je kunt ook eigenlijk niet anders. En waarom het bij het CJG hebben ondergebracht is dat we denken dat in de inbedding van het geheel daar beter past dan bij streetcorner work. En dat zegt niks over de kwalificatie van de organisaties, maar veel meer het netwerk waarin men zich bevindt. En aangezien er specifieke medewerkers worden ingezet en ook vrijgemaakt, zullen die ongetwijfeld heel veel contact ook hebben met streetcorner work. Maar de inbedding vanuit het CJG vinden wij, gelet ook op het signaal wat we willen afgeven, dat het daar beter gepositioneerd is.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het? Iemand nog een tweede termijn? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Een korte vraag. CJG is hartstikke mooi, want die kent de wijk. Maar worden die kinderen dan indien nodig doorgeleid naar bijvoorbeeld een kenter of andere zorg?

Wethouder Botter: Kijk, dat kan allemaal. Maar waar het in principe om gaat is dat je binnen deze aanpak gaat kijken naar een situatie waarbij het vooral broertjes en zusjes zijn van kinderen die al bekend zijn en waar je wilt voorkomen dat die broertjes en zusjes erger in een traject terecht komen. Dat is zeg maar het primaire doel. En eigenlijk is het dan natuurlijk ook zo dat mocht er wel de noodzaak zijn om verder door te verwijzen, dan weten ze ook hoe dat werkt.

De voorzitter: Nou, ik denk dat het goed besproken is. Formeel moet ik even vragen of wij kunnen instemmen met het afdoen van deze motie. Ja, hè? Dan is dat bij deze besloten. Nou, we lopen lekker op tijd.

15. 22.00 uur Tijdelijke woonvoorziening voor jongvolwassen daklozen: Perron 18

De voorzitter: We gaan door naar punt 15. Goed zo. Het is de tijdelijke woonvoorziening voor jongvolwassen daklozen. Sorry? Dan gaan we eerst even naar de mededelingen, ook prima. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Even terugkomend op de beide sprekers. Ik hecht er toch nog wel even aan om te zeggen dat ik met de speeltuinvereniging een afspraak heb gemaakt voor 22 november, dus dat is in ieder geval heel kort geschakeld in de pauze. Wat betreft de problematiek van het regiovervoer verwijs ik toch nog even ook naar brief 18f die hier op de agenda staat, waarin ik wel degelijk ook melding heb gemaakt van de problematieken waarvan ik me bewust was dat dat speelde. Dan heb ik een mededeling over het onderwijs huisvestingplan. Tot mijn groot verdriet heb ik gisteren niet gerichte overeenstemming kunnen bereiken. Er zaten een paar punten in en ik zal u daarover per brief informeren, want dat zal ik ook naar de betrokken onderwijsinstellingen doen, waar ik niet akkoord kon gaan met het verzoek wat door de scholen werd gedaan. Ik had het natuurlijk gewoon wel door kunnen laten gaan naar u, omdat er overeenstemming gericht overleg moest zijn. We hoeven het niet eens te worden, maar mijn suggestie is om eerste een paar dingen nog uit te laten zoeken, voordat het naar u toekomt. Dat betekent niet dat de activiteiten verder vertraging hoeven op te lopen, maar ik vind dat een kwestie die ik graag eerst met u ook wil bespreken. Dan heeft u ongetwijfeld in de krant gelezen dat er in Castricum en in Alkmaar vragen worden gesteld door verschillende raadsfracties over het proces van aanbesteding rondom Parlan en Horizon. Daarvan ben ik ook in kennis gesteld, ik maak mij daar zorgen over. Want ook een van de advocaten die in het verleden voor Parlan heeft opgetreden heeft mij benaderd en gezegd dat daar misschien dingen zijn gebeurd die vragen om nader onderzoek. En zodra ik

daar over informatie heb zal ik ook u daarover informeren. Maar het betreft dus niet verder onze positie in deze, want wij hebben altijd zeg maar heel duidelijk aangegeven dat Parlan de partner is waarvan wij dachten dat die in ieder geval in stand zou moeten blijven, dat we daar ook de diensten zouden willen inhuren. Maar misschien zijn daar dingen verkeerd gelopen richting die aanbestedingsprocedure naar horizon, maar daar zal ik u dan later over informeren. Nogmaals, dat betreft niet iets wat wij hebben gedaan, maar waar wij wel partner in geworden zijn, omdat we erbij betrokken zijn geraakt. Nee, niet partner in crime. Maar ik ben nog nooit van mijn leven zo vaak in Alkmaar en in het Heerhugowaard geweest om daar te overleggen. Maar dat waren mijn mededelingen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie dat de heer Aynan is aangeschoven, welkom in deze commissie. We gaan dus verder met punt 15, dat is de tijdelijke woonvoorziening voor jongvolwassen daklozen, perron 18. Dit stuk is op verzoek van Jouw Haarlem geagendeerd. Jouw Haarlem wil perron 18 graag met de commissie bespreken omdat zij het graag over de financiële kaders wil hebben, de keuzes voor de locatie en de informatieverstopping richting de commissie en raad. En Jouw Haarlem heeft dus de volgende vragen: was er een andere locatiemogelijkheid? Hadden we met het geld niet een blijvender alternatief kunnen financieren? Hoe zijn de buurgemeenten hierin gekend? Hoe staat de commissie tegenover deze tijdelijke woonvoorziening voor dakloze jongeren? Hoe vindt het college dat de informatieverstopping richting commissie en raad is gegaan en zijn er alternatieve locaties onderzocht? De heer Aynan, aan u het woord.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. En dank dat ik hier het woord over mag voeren. Voorzitter, wij werden verrast toen we in de krant vernamen dat deze voorziening min of meer geregeld was. En het verbaast ons dat wij als commissie, of minimaal als raad, niet eerder waren ingelicht. Want waar hebben we het over? Voor alle duidelijkheid, we zijn natuurlijk hartstikke blij dat er nu eindelijk een voorziening voor deze kwetsbare jongeren is gevonden. Dus daar geen misverstand over. Waar Jouw Haarlem wel vragen over heeft is over de informatieverstopping. Het gaat over een behoorlijk bedrag. Twee ton per jaar aan huur en 605 duizend euro wat we moeten vertimmeren aan het pand. De vraag die Jouw Haarlem wil stellen aan het college is: wanneer heeft u ons ingelicht over deze grote uitgaven?

Wethouder Botter: Het is misschien goed om ook nog een beetje context.

De voorzitter: Wilt u dat als eerste doen? Of gaan we eerst de commissie doen?

Wethouder Botter: De rondvraag is meestal gewoon ...

De voorzitter: Dit is geen rondvraag, dit is gewoon een punt. Als u iets verhelderend wilt, dan geef ik u nu het woord.

Wethouder Botter: Het punt is, wij zijn natuurlijk al zielsblij dat we überhaupt een plek hebben kunnen vinden. Dit is iets wat al 2,5 jaar op de agenda staat. We hebben zeg maar op dit moment te maken met extra toestroom van jongeren die op straat verkeren. Er is een motie van de raad van: niemand slaapt tegen zijn zin op straat. Wij worden geacht op allerlei terreinen te zorgen dat er activiteiten worden gedaan. En dat betekent dat zeker nu Spaarnezicht vaak heel vol zit, want we hebben natuurlijk wel een jongeren opvang voor dak- en thuislozen. Maar de Spaarnezicht zit vaak vol, dat we moeten uitwijken naar hotels. We betalen op dit moment zo'n beetje drie ton aan hotelkosten voor jongeren die op straat bivakkeren. Dat is allemaal regionaal geld betaald uit het regionaal kompas. En ik dacht, toen ik het verkiezingsprogramma van Jouw Haarlem las, waar in staat van: er zijn niet genoeg betaalbare woningen voor de woningzoekenden. Alles bij elkaar jaagt het veel jongeren en gezinnen de stad uit. Het is een absolute prioriteit, kantoor- en

bedrijfsruimte die langer dan een jaar leegstaan zouden moeten worden omgebouwd naar woonruimtes. Dat zijn allemaal volgens mij argumenten die ertoe bijdragen dat we in die zin ook op zoek gaan naar mogelijkheden. Nogmaals, dit pand was een oud Chinees restaurant wat al langere tijd leeg staat. Er is overleg met de regio gedaan, portefeuillehouders overleg met alles wethouders, maatschappelijke opvang en jeugd, om naar dit traject te kijken. Het levert een enorme besparing op, zeker gedurende de periode van 10 jaar dat de huur wordt afgezet ook tegen de financiële investering van 6 ton. Dus ik denk dat u echt heel erg blij mag zijn met de mogelijkheid dat we deze deal kunnen sluiten en we zijn spekkoper met elkaar. En het past helemaal binnen het mandaat dat ik heb als wethouder om te zorgen dat er invulling wordt gegeven zowel aan de motie van niemand slaapt op straat als binnen de financiële kaders van het regionaal kompas.

De heer Aynan: Dank u wel, wethouder. Voorzitter, dank u wel. Het lijkt erop dat ons verkiezingsprogramma echt een best seller aan het worden is, want beneden werd er ook geciteerd dat het programma van Jouw Haarlem, dus dat gaat absoluut de goede kant op. Voorzitter, wij zijn uiteraard hartstikke blij at deze voorziening er komt. Wat ik net zei: daar is echt geen discussie over mogelijk. Waar het over gaat is of die 6,5 ton die u gaat vertimmeren aan perron 18 en die 2 ton per jaar die we moeten ophoesten met zijn allen, waarom u ons daar niet over geïnformeerd heeft. Want het feit dat het hier over regionale kompas gaat wil niet zeggen dat we daar geen verantwoording over moeten afleggen. En dat ik, als raadslid, mijn controlerende taak maar moet afstaan omdat het toevallig in het verkiezingsprogramma staat. Zo werkt het niet in een democratie, meneer Botter.

De voorzitter: De heer Botter.

Wethouder Botter: Waarvan notie en ik heb actie ondernomen om te zorgen dat er geen kinderen op straat slapen.

De heer Aynan: Voorzitter, dan wil ik wel eens even heel helder hebben waar het onomstotelijk staat dat meneer Botter het mandaat had om 6,5 ton uit te geven en afspraken te maken voor een huur van 2 ton per jaar. Dat wil ik dan glashelder op papier hebben, voorzitter.

Wethouder Botter: Wat u niet gaat aantreffen dat de heer Botter dat mandaat heeft, want zo werkt het niet. Een wethouder is een functionaris. En vanuit de rol als functionaris heb ik deze activiteit verder ondernomen. En dit is gewoon de uitvoering van ons maatschappelijke opvangbeleid. Wij krijgen vanuit het rijk een rijksbijdrage voor maatschappelijke opvang. Wij krijgen de opdracht vanuit de gemeenteraad om te zorgen dat er niemand op straat slaapt. Dus ik weet eigenlijk niet waar u nu zo'n punt van maakt. Ik denk dat u echt blij zou mogen zijn dat dit nu zo geregeld wordt.

De heer Aynan: Ú draait rondjes, voorzitter. Nogmaals, daar gaat het helemaal niet om. Straks worden we weer geconfronteerd met een aankoop aan misschien een oude weg of wat dan ook voor een paar miljoen. In plaats van een nieuwe weg. Kijk, en die maatschappelijke opvang, daar zit voor een paar miljoen aan uitkering. Daar gaat het helemaal niet over. Stel dat u dit pand had gekocht, had u ons dan ook niet ingelicht?

Wethouder Botter: Weet u wat het geval is. Ik ben op dit moment ben ik gewoon erg op zoek naar mogelijkheden om bureaucratische procedures te doorbreken. Ik had het allerliefst bijvoorbeeld ook een pand willen kopen wat tegenover het koninklijke HVC zit, wat naast de hospice ligt. Om te kijken of je daar kleinschalige woonvoorzieningen voor jongeren zou kunnen verrichten of dat je daar een familiehuis van zou kunnen maken. Daar is toen, dat lag ook nog wel voor de hand dat dat een makkelijke koop zou kunnen worden, want de verkopende partij was kenter. Kenter zei vlak voor de zomervakantie: je moet dat dan wel

binnen drie weken geregeld hebben, want ik heb ook andere kopers. Wij waren daar van tevoren niet over geïnformeerd. Ik heb toen gezegd: weet u wat, u verkoopt het maar aan een ander, want dat krijg ik er bij mijn gemeenteraad natuurlijk binnen drie weken nooit doorheen. Want dat zijn procedures. Ik heb heel erg geleerd van de wijze waarop dat is gegaan op de manier met de nieuwe weg. Ik was ook totaal niet van plan geweest om dit te kopen verder zonder uw toestemming te vragen. Maar ik vind dat hetgeen wat ik hier heb gedaan te rechtvaardigen is, dat pas binnen mijn mandaat. En als u vindt dat dat niet zo is, dan hoor ik dat graag van u. En u kunt een motie vreemd indienen, u kunt een motie van afkeuring indienen, u kunt een motie van wantrouwen indienen. En ik ben dan heel erg benieuwd hoe de rest van de gemeenteraad daar op reageert.

De voorzitter: Reactie van Jouv Haarlem. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter. Volgens mij praten we echt langs elkaar heen. Kijk, ik ben eerlijk gezegd wel een beetje blij dat u over die hospice, daar ben ik wel blij dat u dat met ons deelt. Maar had dat dan ook toen gedaan. Want we hebben hier, vooral ten opzichte van deze kwetsbare groepen, een gedeelde verantwoordelijkheid. Maar willen we die gedeelde verantwoordelijkheid nemen, dan moeten we ook echt dingen met elkaar delen. En als u zegt dat u bij de nieuwe weg dingen heeft geleerd. Kijk, wat ons daar echt gestoken heeft is dat u ons niet geïnformeerd heeft en dat u dat hier weer gedaan heeft. U had ons ook gewoon heel simpel in een mededeling mee kunnen nemen van: joh, ik ben bezig met de huur van Perron 18. Dan was Jouv Haarlem de eerste geweest om te zeggen van: halleluja, goed gedaan. Maar achteraf en dan doen alsof u door ons hier geblokkeerd wordt, dat is echt gewoon een rare manier van beeldvorming.

Wethouder Botter: Ik ben eigenlijk uitgesproken.

De voorzitter: Ik denk dat het klopt.

De heer Aynan: Ik ook. En ik ga nog eens even nadenken hoe we hier verder mee omgaan.

De voorzitter: Dit is een bespreekpunt, dus ik wil ook even de andere commissieleden. Sorry, wethouder.

Wethouder Botter: Ik heb nog een punt hierover, als u me toestaat meneer de voorzitter. Want kijk, meneer Aynan komt af en toe in deze commissie. Maar hier is wel degelijk een mededeling over gedaan in het verleden. Dus als het gaat over de vraag van een mededeling, dan is die wel degelijk gedaan dat we hier mee bezig waren. Als het gaat over een uitgebreide brief of iets verstuurd ofzo, nee, dat heb ik niet gedaan. Maar het is hier wel degelijk bij de mededelingen aan de orde geweest. En daar bent u niet bij geweest en dat is u helemaal niet euvel te duiden, want u moet natuurlijk net als ik vaak heen en weer rennen tussen de commissies. Maar het is wel degelijk aan de orde geweest.

De heer Aynan: Met deze bedragen erbij?

De voorzitter: Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Ik ben heel blij dat er een locatie gevonden is. Daar ben ik blij mee. Ik vind hem wel heel erg duur, echt heel erg duur. Extreem duur. Het is natuurlijk ook een locatie, heel veel mensen zouden daar willen wonen. En deze jongeren zijn spekkoper dat ze daar terecht komen. Ook lekker in de stad en dicht bij het station. Ik heb begrepen, er zijn er genoeg die daar willen wonen. Maar ik heb gelezen dat het in ieder geval een huurcontract is voor vijf jaar. En de vraag die ik eigenlijk heb is: omdat het zo'n dure

locatie is en misschien na vijf jaar gaat u nog wel meer omhoog, wil ik vragen of u wilt onderzoekend in het komend jaar of in de komende twee jaar of er misschien een samenwerking met Almere mogelijk is, of een andere woningbouwvereniging mogelijk is, om ergens op een wat minder dure locatie een pand te vinden die makkelijk omgebouwd kan worden en waarbij de huur mogelijk de helft is. Dank u.

Wethouder Botter: Ik vind het een ontzettend sympathiek voorstel en ik wil daar met alle plezier naar kijken. Maar dacht u nou werkelijk dat als de locaties voor het oprapen zouden liggen, dat ik niet een alternatief had gekozen? Ik ben natuurlijk doorlopend aan het speuren en kijken van welke mogelijkheden er zijn en er zijn geen woningcorporaties die op dit moment kunnen helpen. Het Leger des Heils, die is nog bezig in Schalkwijk met ook een begeleid wonen traject, ook voor 16 kinderen. Dit ja, ik weet niet of u zich realiseert wat Spaarnezicht kost per cliënt per maand, maar we zijn echt hier helemaal niet duur mee uit. En zeker de kans, het feit van dat het contract verlengd gaat worden ligt aan onze kant, wij zijn degene die bepalen of het wel of niet wordt stopgezet na vijf jaar. Dat kunt u allemaal in het contract nalezen. We hebben echt ontzettend zorgvuldig gekeken hoe we dit zeg maar kunnen regelen, zodat we er juist op vooruit gaan in plaats van op achteruit gaan en dat we nog structureel een aantal plekken hebben voor jongeren die niet op straat hoeven te slapen.

De voorzitter: De heer Heinis, PvdA.

De heer Heinis: Bedankt, meneer de voorzitter. Allereerst, het is best wel een compliment waard ook dit project. We zijn laatst op een werkbezoek geweest naar een maatschappelijke opvang, waaronder Spaarnezicht. Er slapen gewoon permanent 11 jongeren in hotels. Dat is echt dan ook heel kwetsbare jongeren die we in hotels stoppen. En dat lost dit project wel mooi even op. En toch denk ik zou ik toch willen vragen om ook met de corporaties in gesprek te blijven hierover. Want ook Haarlem heeft veel jongerenwoningen, dat zijn woningen die snel muteren. En er staat in de nota dat het zes maanden kost. Misschien kunnen we wel voor deze doelgroep een afspraak maken met de corporaties om die termijn iets te verkorten. Want bij jongerenwoningen heb je een grote voorspelbaarheid over wanneer het leeg komt, bijvoorbeeld.

Wethouder Botter: Mijn ervaring is dat jongeren echt heel erg lang moeten wachten. En mijn ervaring is ook, en ik weet dat u bij een corporatie heeft gewerkt en dat u daarom ook zeker kennis van zaken heeft. Maar tegelijkertijd weet u ook dat de corporaties die in Haarlem werken, dat die hieraan niet kunnen meewerken. En ook niet meewerken. Maar het is altijd goed natuurlijk om te kijken of we dat in de toekomst kunnen regelen. En ik ga die vraag ook zeker stellen. Maar dat neemt niet weg dat nu voor dit geval we volgens mij blij mogen zijn dat we dit doen. En ik had eigenlijk ook het gevoel van: ik ben blij dat er eindelijk ook iemand opstaat in de commissie die een compliment geeft over het feit van dat we dit doen. En ik zou het erg op prijs stellen als de andere leden van de commissie zich ook uitspreken hierover en niet alleen maar vragen afvuren naar de wethouder, maar gewoon met elkaar in debat gaan of ze vinden dat dit wel besteed geld is. En ik vind het eigenlijk van de zotte dat ik me zo moet verdedigen, terwijl ik iedere keer van iedereen te horen krijg van: kinderen slapen op straat, wat is dat erg en dat mag toch allemaal niet. En nou komt er een oplossing en dan gaan we zitten bakkeleien over dat het misschien te veel kost, terwijl het helemaal niet te veel kost.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik wil me inderdaad als SP uitspreken. Gezien onze ervaringen nu in de daklozenopvang, wat het met mensen doet om op straat te slapen en de kennis dat heel veel kinderen onderdak nodig hadden,

denken wij dat de wethouder daar heel goed aan gedaan heeft. En dat deze jongeren nu een dak boven hun hoofd hebben en zich veilig kunnen voelen.

De voorzitter: Dank u wel. Meneer Smit.

De heer Smit: Ja, meneer de wethouder. Knuffeltjes deel ik niet zomaar uit, hoor. En ik kan het niet echt beoordelen, heel simpel, hoe dit in elkaar zit. Ik vind de plek heel interessant en ik vind het feit dat u voor 17 jongeren een plek heeft gevonden ook interessant. En dan heb ik even niet de kwaliteit om te oordelen over het investeedrag en de huursom. U zegt dat het goedkoper is, dan geloof ik u. Er is een tweede traject, dat gaat over uw mandaat. Daar kunnen we heel simpel met zijn allen even nagaan hoe het mandaat van het college in elkaar zit. En ik ben het met meneer Aynan eens dat de melding, die heb ik ergens gemist in de commissie. Maar het mee oplopen van de commissie met uw inzet en met uw goede bedoeling om dingen te bereiken, dat had ik leuk gevonden. Leuker om nu te horen dat het afgerond is. Daar moet u volgens mij niet boos om zijn, maar constateren dat het de volgende keer misschien rendeert om ons mee te nemen in zo'n traject waarvan ik de uitkomst, en dat zegt meneer Aynan ook, uitstekend vind.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Actiepartij is ook heel blij, en oprecht heel blij, dat er een oplossing wordt gevonden voor de jongeren. Ja, wij delen wel de kritiek, maar dat is hier beneden ook al uitvoerig uitgelegd. De wethouder zegt: er was echt geen andere optie. Nou ja, goed, er zijn de laatste tijd nog wat gemeentelijke vastgoed is bezocht waar misschien ook nog wat opties in zitten. Misschien niet zo groot als deze, maar misschien hadden we het dan over twee panden kunnen doen. Maar goed, die discussie ligt helaas achter ons. We zitten nu met deze optie. Het is inderdaad niet goedkoop om iets te huren op dit moment en dat zien we nu ook. En dan moet er ook nog flink worden geïnvesteerd. Het verbaast me wel dat in de vorige periode wethouders steeds zeiden: we gaan niet investeren in de panden van andere mensen, maar blijkbaar kan dat nu ineens wel. Dus dat is ook weer nieuwe informatie waar we dan de volgende keer ook weer wat mee kunnen. Er is nog wel een ding. Er staat nog een toezegging van mevrouw Meijs open. Dat gaat over het wonen in zelfbeheer. Volgens mij is dit project echt geschikt om een woning in zelfbeheer, om daar mee te gaan experimenteren. Dus misschien kunt u dat aan uw collega voorleggen, want dat zou in deze plek denk ik uiterst geschikt zijn. En dan kunnen we weer iets van de actielijst afhalen.

De voorzitter: Verder? Nee, wethouder.

Wethouder Botter: Boos ben ik niet, slash teleurgesteld. Als het gaat over de vraag rondom zelfbeheer, ik weet niet of dan dit het meest geschikte project is. Want het is niet zo dat men hier jaren blijft wonen. Dus het is wel een vorm ook van een soort opvang doorgangshuis. Dus in die optie is dat qua cliënten vroegtijdig die elkaar opvolgen. Maar ja, ze zullen ongetwijfeld zal daarover gesproken worden ook met degene die daar in de eerste initiële periode gaan wonen van dat ze betrokken worden hoe dat eruit zou kunnen of mogen of moeten zien.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Dat is interessant dat u het zegt, want dat was precies de intentie van de motie. Het was juist het idee dat de groep mensen die weer zeg maar na een periode van dakloosheid voor het eerst weer op zichzelf gaan wonen in een tijdelijke situatie zeg maar via zelfbeheer ook gaan leren om die

verantwoordelijkheid terug te krijgen. Dus dat zou juist heel goed passen hier. Dus dat zou ik u nog mee willen geven.

Wethouder Botter: U had ook nog een vraag of een opmerking over het feit dat er wordt geïnvesteerd in panden van anderen. Dit toont nog maar eens aan hoe ontzettend omhoog wij zitten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. De fractie van GroenLinks is heel blij om te lezen dat we eindelijk die extra stappen zetten voor tijdelijke woonvoorziening voor jongvolwassen daklozen. Door goede doorstroming worden wachtlijsten verkort en gecreëerde extra plekken op de maatschappelijke opvang in Spaarnezicht kunnen meteen ingevuld worden door hulpbehoevende jongeren. Ook kan er meteen gestart worden met een hersteltraject voor de jongeren. Dit is waar het ons uiteindelijk om gaat, namelijk een zo snel mogelijk hulpaanbod om tot een goed herstel te komen. Ik heb wel een vraag aan de wethouder. Gaat u ook vinger aan de pols houden om kostenoverschrijding van die 650k, dat het niet uit de pannen schiet. En in het stuk heeft u het over een jaarlijkse huur van 2 ton. Maar de huur is 12,5 per maand. Dan kom je uit op een bedrag van 150 duizend euro. Kunt u mij het verschil vertellen tussen die 2 ton en die 150? En ja, compliment, want dit was gewoon hard nodig om actie te ondernemen voor deze jongeren.

Wethouder Botter: Voor het laatste hartelijk dank. Als we kijken naar dat verschil, dat is ook exclusief servicekosten, dat hele bedrag van die 2 ton, dus dat is niet alleen huur maar daar komen ook nog kosten bij van gas, water en licht en weet ik veel wat. Als het gaat over zeg maar de overschrijding. Wij zullen ervoor zorgen dat het verhaal binnen de 6 ton blijft, dat dat een taakstellend budget is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA, laatste.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. We hebben het hier al vaak over gehad van: niemand slaapt op straat. De wethouder heeft echt zijn best gedaan om toch iets te vinden voor deze jeugd. Mijn complimenten daarvoor. Ik kan me voorstellen dat je toch een beetje teleurgesteld wordt. Eindelijk kom je met iets waarvan je dacht: het is hartstikke goed dat de wethouder hier achteraan is gegaan. En nu hoor je allemaal kritiek. Dat vind ik minder.

De voorzitter: Ik wil niet in herhaling blijven vallen. Mevrouw Booms, u bent ook al geweest, maar.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. U gaf aan dat u wel wilt onderzoeken in de komende jaren of er mogelijk een ander pand beschikbaar is over vijf jaar. En nou, dat is een toezegging van u dat u dat gaat onderzoeken?

Wethouder Botter: Ik ga niet zoeken, ik blijf doorlopend zoeken. Want zelfs met deze faciliteit zijn we er nog niet. Dus de noodzaak is er gewoon om door te blijven zoeken. Is het niet voor dakloze jongeren, dan is het wel voor jongeren die echt gewoon woningzoekend zijn of op een andere manier een plek nodig hebben. En gelooft u mij: een van de panden die wij recentelijk beschikbaar hebben gekregen die voor in de verkoop gaat, die 300 vierkante meter is, heb ik uit de verkoopportefeuille gehaald. En daar ben ik nu al twee maanden mee aan het leuren bij verschillende bedrijfsorganisaties en fondsen om te kijken of zij dat willen gaan exploiteren om daar jongerenhuisvesting te doen. Het is niet zo dat wanneer je eigen vastgoed hebt, dat dat betekent dat je dan vervolgens al meteen ook iemand hebt die dat wilt beheren en exploiteren. Dus rekent u maar erop dat ik daar hard aan blijf werken om dat te doen. En ik heb ook wederom nu gehoord, ik ben namelijk precies hetzelfde als u. Ik kom regelmatig achter dingen die in de organisatie gebeuren en dan denk ik bij mezelf: goh,

collega's, waarom heeft u mij daar niet eerder over geïnformeerd. En ik moet mij er nog meer van bewust zijn dat ik dat ook bij u doe. Dat ik in mijn enthousiasme niet voor de muziek ga uitlopen of voor de troepen, maar dat ik er iedere keer voor zorg dat ik u goed daarover blijf informeren.

De voorzitter: Dank u wel. Mooie afsluiter denk ik. Ik heb de vergadering nog niet gesloten, ik ga dit punt afsluiten. Ik denk dat we het genoeg besproken hebben.

16. 22.20 uur Rondvraag

De voorzitter: We hebben nog een rondvraag staan van mevrouw Çimen voor de heer Botter.

Mevrouw Çimen: Dank u wel. Çimen inderdaad, heel goed. Mijn rondvraag die gaat over het bericht vandaag van het HD over het lerarentekort en dat dat in de regio Haarlem-IJmond zeker tot 2028 aanhoudt. En ik heb daar wat vragen over gesteld, althans schriftelijk, al. Is de wethouder bekend met dit tekort tot in ieder geval dus 2028? Wat betekent het personeelstekort van 4% in de regio Haarlem-IJmond concreet voor Haarlem? En wat zijn dan de verschillen ten aanzien van het PO en het VO? En is er reden om aan te nemen dat het percentage zal oplopen in de komende jaren? En kan de wethouder expliciet aangeven waarom leerkrachten die extra uren willen werken het in de praktijk maar lastig voor elkaar krijgen? En geldt dit dan alleen voor leraren die op verschillende scholen willen werken, zoals aangegeven in het artikel?

Wethouder Botter: Nou ik heb kennis kunnen nemen van het artikel. Dit was nou zo'n ding waarvan ik dacht: hoe kan dat nou? Waarom ben ik daar niet over geïnformeerd? Wat blijkt dan, dat dit nota bene een rapport is waaraan gerefereerd wordt, waar in het voorwoord mijn collega Roduner zijn handtekening heeft gezet, want het is iets van de arbeidsmarkt regio. En dat is niet voldoende afgestemd tussen de collega's van arbeidsmarkt beleid en van jeugdbeleid. Nou, daar hebben we ook weer van geleerd vandaag hoe dat dan werkt en hoe je dat beter op elkaar kunt afstemmen. Tegelijkertijd moet ik ook zeggen, de informatie die ik iedere keer van de schoolbesturen krijg is toch anders dan dat in het rapport staat. Tegen mij wordt in ieder geval gezegd op het primair onderwijs dat daar geen sprake is van dergelijke tekorten en dat men aan verschillende programma's en projecten heeft deelgenomen om in ieder geval ook te voorkomen dat er zulke lerarentekorten zijn. Er is vanuit het regionaal bestuurlijk overleg, waar ik gisteren nog geweest ben, geen urgentie om het thema lerarentekort op de agenda te zetten. U zult begrijpen dat ik de volgende keer wanneer ik daar verschijn met dit rapport in de hand ga vragen van: in welke werkelijkheid leef ik? Daar worden vragen over gesteld vanuit de commissie, die vragen heb ik zelf ook. En ik zal bij een volgende gelegenheid, net als dat ik dat de vorige keer heb gedaan rondom de lerarentekorten, met een brief komen om uit te leggen hoe het precies zit.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Even vanuit het vakgebied waar ik ook vaak inzit. In het basisonderwijs weet ik zeker, daar zijn nog steeds de onderwijsstichtingen, de onderwijskoepels, nog steeds zo marktonvriendelijk voor personeel dat ze jonge leerkrachten eerst minstens een jaar, soms twee jaar, soms drie jaar, tijdelijk in dienst nemen. Vlak voor de zomer ontslaan. Dit jaar is het percentage bijstandsgerechtigden in de zomer, WW gerechtigden in de zomer, ook weer in Haarlem gestegen door de instroom van onderwijsgeevenden. Dus daar moeten de werkgevers toch eens echt gaan kijken naar de rol die ze spelen om mensen bij het onderwijs uit te jagen. En ik hoop dat u zo'n opmerking eens even meeneemt naar de onderwijsstichtingen.

Wethouder Botter: Of dat in deze regio ook het geval is, dat waag ik te betwijfelen. Dat zou ik dan nog een keer moeten nakijken, want daar ben ik in ieder geval niet mee bekend. Ik weet dat men in ieder geval probeert iedereen in vaste dienst te krijgen en ook te behouden. En dat er hier in de regio juist heel erg gestreden wordt tegen de moderne leerkracht, die zich als ZZP'er verhuurt, waardoor de loonkosten enorm stijgen voor hun onderwijsstichting. En ook de markt vertroebelt richting degene die er al zitten. Dus er is eigenlijk een soort afspraak hier in de regio om niet met die constructies in zee te gaan. En dat loopt ertoe dat je eigenlijk je niet kunt permitteren dat je voor de zomer jonge leerkrachten weer gaat ontslaan. Want ze hebben ze juist hard nodig. Maar ik zal dit allemaal meenemen, ik kom daar op terug.

De voorzitter: Dank u wel. We zijn aan het einde van de vergadering. Had u een rondvraag ingestuurd? U moet wel van tevoren aanmelden, anders kan de wethouder daar ook niet op reageren. Stelt u hem heel kort, dan kijkt hij of die hem kan beantwoorden.

De heer Yerden: Dank u wel. Het gaat over de klanttevredenheidsonderzoeken regio 2019. We hebben het rapport gelezen en we waren tevreden, het gaat over de vervoercentrale, ritplanning, wachttijd, de chauffeur en voertuig. Maar we zijn allemaal geschrokken wat we vandaag van de sprekers gehoord hebben. De bereikbaarheid van verschillende instanties, ongekwalificeerde chauffeurs, kwetsbare kinderen, veiligheid van de kinderen. Mijn vraag is: is dat niet tegenstrijdig met wat er in het rapport staat?

Wethouder Botter: Het is even afhankelijk over welke periode het gaat. Het is afhankelijk van welke regio het gaat en het is afhankelijk van zeg maar of het WMO betreft of leerlingenvervoer. WMO vervoer is iets wat al langere tijd door deze partner wordt uitgevoerd en waarbij je ook ziet dat aanvankelijk daar ook best wel het een en ander qua problematiek hadden, maar dat dat redelijk gaat. En over het leerlingenvervoer is deze rapportage niet, maar de andere regio. Want het is pas in september dat regio rijden hier voor het leerlingenvervoer is gaan rijden. En de kritiekpunten die we net hebben gehoord, dat heb ik ook volmondig toegezegd en volgens mij heeft u dat ook gehoord, want u zat naast de insprekers, is dat ik met insprekers in gesprek ga om ook verder met hun over hun ervaring te spreken. En dat ik ook met de vervoerder in gesprek ga, dat ik dat persoonlijk zal doen om te horen van welke verbeteringen we kunnen realiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zijn we nu echt aan het eind. Sorry? U zou een mededeling, maar geen rondvraag. Meneer Oomkes wil nog wat vragen en mededelen. Gaat uw gang.

De heer Oomkes: Ik had het eerder vanavond over de inleiding bij de participatieraad. Ik ben voornemens om die spreker uit te nodigen voor de 6^e hier in de gemeenteraad, dat u dat even weet. Dank u wel.

17. Sluiting

De voorzitter: Dan sluit ik hierbij de vergadering.